॥ श्रीः ॥

॥ श्री दयाशतकम् ॥

ஸ்ரீ த³யாஶதகம்

தமிழ் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகளுடனும்
குறிப்புகளுடனும் கூடியது

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்
சென்னை

விலை ரூ. 10/-

ஸ்ரீ ஜகத்குரு காஞ்சீ காமகோடி பீடாதிபதிகள்
ஸ்ரீ சந்த்ர சேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதி ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்

श्री कामकोटिग्रन्थावलिः २५

॥ श्रीः ॥

॥ श्री चन्द्रमौलीश्वराय नमः ॥

श्री अय्यावाळ् इति प्रसिद्धैः
श्रीधरवेङ्कटेशाभिधैः विरचितम्

॥ श्री दयाशतकम् ॥

द्रमिडाङ्कानुवादसहितम्

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यवर्य श्रीकामकोटिपीठाधोश्वर
श्रीजगद्गुरु श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्रसरस्वती श्रीपादानां
श्रीमुखेन समुद्रासितम्

श्रीकामकोटिर्विजयते

श्रीकामकोटि कोशस्थानेन प्रकाशितम्
५७, पश्चिम डबीर् वीथी, कुम्भघोणम्

स्वाम्यं कोशस्थानस्यैव]

[मूल्यम् द्वादश कळा

ஸ்ரீ காமகோடி க்ரந்தாவளி - 25

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீ சந்த்ரமௌளீச்வராய நம:

ஸ்ரீ ஸ்ரீதரவேங்கடேசர் என்ற ஸ்ரீ அய்யாவாள்
இயற்றிய

ஸ்ரீ த³யாஶதகம்

தமிழ், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகளுடனும்
குறிப்புகளுடனும் கூடியது

ஸ்ரீமத் பாமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய ஸ்ரீ காமகோடி
பீடாதீச்வர ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீமச் சந்த்ரசேகரேந்த்ர
ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீசங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் அருளிய
திவ்ய ஸ்ரீமுகத்துடனும் கூடியது

ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தானம்
57, மேலடபீர் வீதி, கும்பகோணம்
23-3-49

பதிப்புரிமை] [விலை ரூ. 10/-

॥ श्रीः ॥

मुद्रा

श्रीमत्परमहंस परिव्राजकाचार्यवर्य
श्रीमच्छंकरभगवत्पाद प्रतिष्ठित
श्रीकाञ्ची कामकोटिपीठाधिप जगद्गुरु
श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्र सरस्वतीं श्रीपादैः
क्रियते नारायणस्मृतिः ॥

श्रीशहजिराजपुर (तिरुविशनल्लूर्) अग्रहाराभिजनाः श्रीधर वेङ्कटेशार्याः अय्यावाळाख्याविख्यातयशसः सर्वेश्वरभक्ताग्रेसराः अनन्यमक्तिसभाजनसम्प्रसन्न बालेन्दुमौळिदया प्रादुर्भूतस्वशरणाङ्कणविध - मानकूपोल्लसद्विष्णुपदीप्रख्या पितभक्तिप्रभावाः स्तुतिमणिमालां कामपि भक्तिकाञ्चनसूत्रग्रथितां सम्पाद्य भगव न्तमीशं समभाजयन्निति सुविदितमेव स्यादेतत्समेषामास्तिकानाम् । तादृशस्तुति मणिमालायां मध्य मणिरूपेण भासमाने यत्र "आस्य जानन्तः", इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धम्, "सततं कीर्तयन्तो माम्" इत्यादिस्मृत्यनुसृतम्, "नाम्नोऽस्ति यावती शक्तिः पापनिर्हरणे हरेः । तावत्कर्तुं न शक्नोति पातकं पातकीजनः ॥", इत्यादिवचनोपबृंहितं च, भगवन्नामानुसंधानस्यानितरसाधारणं शङ्कर दयासम्पा दनसामर्थ्यम्, "आख्यामृतोर्मिरसिकास्त्वपरेऽभिनन्दन्त्यस्ता धयः", "क्षिप्त्वेव दासयसि देवि दये तमेनं हा जिह्वयैतदभिधास्पृशि पुल्कसेऽपि", "शम्भो त्वमेव शरणं मम चन्द्रचूडेत्याद्या गिरस्त दुचिर्तास्थतिहानितो नः", इत्यादिना भक्तजनतामात्र स्याधिकार सूचकं परिदृश्यते, तत्तादृशस्य सरळमधुरपदवाक्यार्थस्य देशभाषामयपद - वाक्यार्थानुवादसनाथस्य आङ्ग्लभाषामयविवरणोपेतस्य दयाशतकाख्य ग्रन्थमणेः नामानुसन्धानादिभक्त्या भगवन्तमाराध्य तद्दयामधिगन्तु मुत्सुकानां भक्तानां सर्वेषामुपकाराय मुद्रापणप्रचारणयोः प्रवृत्तास्सन्ति श्रीकामकोटिकोशस्था नाधिकारिण इत्येतदमन्दमानन्दं सञ्जनयति । अस्मत्सन्निधावुपहृतस्यास्य ग्रन्थमणे र्धारण श्रवणादिना सर्वेश्वरं सेव मानाः भक्ताः, एवं भक्तलोकस्योपकुर्वन्त श्रीकामकोटिकोशस्थान निर्वाहकाच श्रीचन्द्रमौळीशद यापात्रभूतास्सन्तः श्रेयांसि प्राप्नुव न्त्वित्याशास्महे ॥

विजययात्रास्थानम्
मध्यार्जुनक्षेत्रम्
सर्वधारि सं. माघबहुल दशमी.

नारायणस्मृतिः

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமுகம்

முத்ரை

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்யர்களான ஸ்ரீமச் சங்கரபகவத் பாதர் களால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடத்தின் அதிபதிகளான ஸ்ரீமச் சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீபாதர்களால் நாராயண ஸ்மரணம் செய்யப்படு கிறது.

ஸ்ரீ சஹஜிராஜபுரம் என்ற திருவிசநல்லூர் அக்ரஹாரத்தில் பிறந்து ஸ்ரீ அய்யா வாள் என்று புகழ் பெற்ற ஸ்ரீ ஸ்ரீதர வேங்கடேசரென்ற மஹான் எல்லாம் வல்ல இறைவனின் பக்தர்களுள் முதன்மைபெற்று, நிகரற்ற பக்தியினால் ப்ரஸன்னமான சந்த்ரசூடனின் கருணையால் தன் வீட்டு முற்றத்திலிருக்கும் கிணற்றில் கங்கை யைத் தோன்றச் செய்து பக்தியின் பெருமையை வெளியாக்கி, அபூர்வமான துதிரத் னங்களை பக்தியாகிய ஸுவர்ண நூலில் மாலையாகத் தொடுத்து பகவானை வழிப ட்டார் என்பது ஆஸ்திகர்களனைவரும் அறிந்ததே.

அவ்விதத் துதி மாலையில் நடுநாயகமாக விளங்கும் எதில் "ஆஸ்ய ஜாநந்த:" என்ற மந்திரத்தில் ப்ரஸித்தமானதும், "ஸததம் கீர்தயந்தோ மாம்" என்ற ஸ்ம்ருதி யை யொட்டியதும்,

"நாம்னோஸ்தி யாவதீ சக்தி: பாபநிர்ஹரணே ஹரே: |
தாவத்கர்தும் நசக்னோதி பாதகம் பாதகீ ஜன:" ||

என்ற வசனத்தைக் கொண்டும், பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தனம் சங்கரனுடைய கருணை யைப்பெற ஈடில்லா ஸாதனமென்பது, "ஆக்யாம்ருதோர்மிரஸிகாஸ்த்வபரே' பிநந்தந்த்ய ஸ்தாதய:" என்பது முதலிய வசனங்களால் (கடவுளின் கருணைபெற) ஜன சமுதாயத்திற்கே உரிமையுள்ளது எனவும் நன்கு விளங்குகிறதோ, அவ்வித **"தயாசதகம்"** என்னும் நூல் எளிய இனிய பதவுரை, பொழிப்புரை, தமிழ், ஆங்கில அநுவாதங்களுடனும், கருத்துரையுடனும் வெளிவரவேண்டுமெனவும், பக்தியோடு நாமோச்சாரணம் செய்து கடவுளை வழிபட்டு அவர் கருணையை அடைய ஆவல் கொண்ட பக்தர்களனைவர்க்கும் உதவி செய்யவும் ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தான நிர்வாகிகள் அதை அச்சிட்டு ப்ரசுரிக்கின்றனர் என்பது அதிக ஆனந்தத்தை அளிக்கி றது.

நமது பார்வைக்கு வந்த இச்சிறந்த நூலை தாமே பாராயணம் செய்வதின் மூலமோ, கேட்பதின் மூலமோ இறைவனை ஸேவிக்கின்ற பக்தர்களும், இங்ஙனம் பக்தகோடிகளுக்கு பேருதவி புரிகின்ற ஸ்ரீ காமகோடி கோசஸ்தான நிர்வாகிகளும் ஸ்ரீ சந்த்ரசூடனின் கருணைக்குப் பாத்திரர்களாகி ஸகலச்ரேயஸ்ஸை அடையட்டு மென ஆசீர்வதிக்கின்றோம்.

விஜயயாத்ராஸ்தானம்
மத்யார்ஜுன க்ஷேத்திரம்
ஸர்வதாரி, மாகபஹுௗள தசமீ

நாராயணஸ்ம்ருதி:

முகவுரை

ஸ்ரீ ஸ்ரீதர வேங்கடேச 'அய்யாவாள்' அவர்களின் **தயாசதகம்** என்ற பக்தி நூலை இங்கு ஆங்கில, தமிழ் அநுவாதங்களுடனும், குறிப்புகளுடனும் தந்திருக்கி றேன். இதற்குமுன் காமகோடி கோசஸ்தானத்தில் நான் வெளியிட்ட **ஆக்யா ஷஷ்டி**ப் பதிப்பில் அய்யாவாளின் வாழ்க்கை, நூல்கள் முதலியவற்றைப்பற்றி விரிவாய் எழுதியிருக்கிறேன்; ஸ்ரீ வீரராகவ வ்யாக்யானத்துடன் வெளியிட்ட ஆக்யா ஷஷ்டிப் பதிப்பின் ஆங்கில முகவுரையையும் பார்க்கவும்.

பின் குறிப்பிட்ட முகவுரையில் ஸ்ரீ அய்யாவாளைப் பற்றிய பாட்டொன்றை வெளியிட்டிருந்தேன். அது சூலமங்கலம் ஸ்ரீ கோபாலக்ருஷ்ணர் என்பார் ஸ்ரீ அய்யா வாளின் பேரில் செய்த எட்டுப்பாட்டுக்களடங்கிய ராகமாலிகையின் ஒரு பகுதி என்று ஸ்ரீ ஆஞ்ஜனேயர் அவர்கள் தெரிவித்தனர். ஸ்ரீ ஆஞ்ஜனேயர் மூலமே அந்த ராகமாலிகை முழுவதையும், அத்துடன் திருவாரூரில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ சிவராமாச்ரம ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ அய்யாவாள் பரமாய் ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் இயற்றிய பாட்டொன்றையும் இப்பதிப்பில் சேர்த்திருக்கிறேன்.

ஸ்ரீ அய்யாவாள் தம் நூல்களிலும், வீரராகவர் தம் உரையிலும் வற்புறுத்தி யிருக்கும் ஹரி - ஹர - அபேதத்தை ஒட்டி, இந்த கோபாலக்ருஷ்ணர் செய்த பாட்டுகளிலும் ஸ்ரீ அய்யாவாளை ஹரி - ஹர மூர்த்திகள் சேர்ந்து ஒரு ரூபமாய் பக்தியையும் நாம ஜபத்தையும் பரப்ப அவதரித்த மஹா புருஷர் என்று சொல்லி யிருப்பதும், நாம ஸித்தாந்தம் ச்ருதிஸ்ம்ருதி ஆதாரங்களுக்கு ஸம்மதமானதென்ற விஷயத்தை ஸ்ரீ அய்யாவாள் விசார ரூபமான க்ரந்தமாக எழுதினார் என்று சொல்லி யிருப்பதும் கவனிக்கத்தக்கன.

வே.ராகவன்

॥ श्रीः ॥

ஸ்ரீகோபாலக்ருஷ்ணர்

ஸ்ரீ அய்யாவாள்

பேரில் தெலுங்கில் செய்த ராகமாலிகை

1

केदारगोलरागः– आदिताल :

(प) भक्ते श्रीधरवेङ्कट गुरुवर्यरूपमुग महिचेलगे (भक्ते)

(अनु) मुक्तिभुक्तुलकु कारणमगु चिन्मूर्तियन्दु निण्डु प्रेमगल शिव (भक्ते)

(च) फालमन्दु त्रिपुण्ड्रमुनु वेळ्ळनु धरिञ्चु सूत्रभुन् तम
नालुकन् शिवुनि नाम प्रेमलोल मुखोल्लासमै वेलयु शिव (भक्ते)
हरिहरुलोकरूपमै धरनवतरिश्चि तम्भु नम्भु सुजनुल
नरयुचुन् पूर्णभक्त्यनुग्रहमिरवुगा करुणिश्चि चल्लुजेसिन (भक्ते)
वेदमे सुरसालमै धरवेलयु दाननुण्डि पण्ड जार शु
कादुखनु मोलुनहि फीर्तिसुखात्मकुडी कृष्णुपोन्दुजेसिन (भक्ते)

2

काम्भोजीरागः - त्रिपुटतालः

(प) भी चरणभक्तिमिश्र विन्चमडिगिन ना
लोचनजैसे त्रिलोचनडु ॥ मी ॥

(अनु) वाचि बतिमालि पादसुलकु म्रोक्किन ननु
क्रोचवड जूचेनु श्रीगुरुमणि देवर गतियनि ॥ मी ॥

(च) मेमु वारनि कोन्त मेरजेयु नी बुद्धि
केमन्टु ननि यिट येन्दुकु नीकु राम

नाममे तारकमनि दलचुचु मिगुले
तामसिञ्चक ब्रह्मने सत्यंवनुचु येञ्चवले गानि ॥ मी ॥
अन्दरिकि ने नन्तर्यामियैन नलुवकु

पोन्दरानट्टि गुरुभक्त्यानन्दमु नी
यन्दु करुणिञ्चनण्टे तोचलेदिक
नन्दुकु विचारपडेदवु गो
विन्दयनि पलुकवलेगानि || मो ॥

वञ्चनलेक गोपालकृष्ण नाममु की -
तिश्चिन विनि तानालिञ्चिन प्रेम -
मिञ्चि श्रीधर वेंकटेश्वर भहिम विनु –
तिब्वगत मा हरूनि मै पुळ-
किञ्चिनदि येमो मीके तेलसुनुगानि ॥ मी ॥

3

काम्भोजीरागः - आदिताल :

(प) खामी मीरे गतियनि प्रेमदलतुनय्या ॥ स्वामी ॥

(अनु) पामरतनु मानि मिस्तु परमप्रयोजनमुगानु मनसुन ॥ स्वामी ॥

(च) करुणनु ननु जूचे देवरकन्नुले गतियय्या - आ -
दरणनभयमिञ्चे देवरकरमुले गतियय्या श्रीगुरु ॥ स्वामी ॥

मुमलरगजेसे देवरवदनमे गतियथ्या – ना
हृदयमु चल्लगजेयु देवरपदमुले गतियय्या – श्रीगुरु ॥ स्वामी ॥

विनि हरिकथ चोक्के देवरवीनुले गतियय्या
अनयमु हरिकीर्तिञ्चु मीवागमृतमे गतियय्या श्रीगुरु ॥ स्वामी ॥

श्रुतिसारमु हरिनाममनि आश्रितुलकु बोधिञ्चि - श्री
पति हृदयमु वासंबुजेयु भाग्यमुलिपिन्चे– श्रीगुरु ॥ स्वामी ॥

चल्लनि मागोपालकृष्ण स्वामि करुण ग्रम्मि - ने
गोल्लग मीपदपङ्कजमुळे गुरुतुगा नेरनम्मि – श्रीगुरु ॥ स्वामी ॥

4

भैरवीरागः - त्रिपुटतालः

(प) मनसा श्रीधर वेङ्कटेश्वर गुरुनि महिमलु दलचुकोम्मि ॥ मनसा ॥

(अनु) मुनुनीवु चिरकालसुनु श्रीहरिकीर्तन
जेसिनन्दुकु फलमनुचु यिदे परमतारकमनि ॥ मनसा ॥

(च) कलिकल्मष मुखेल्ल दीरु - निनु
कलुगजेसेड मायनु चालवोरु - बहु
सुलभमुग भक्तिमीरु - इदि
सुखंबनि मरेवरुनु तेलियलेस नीबुकोरि तेलिय ॥ मनसा ॥

दिनदिनमुनु नीवे जेरि - वारि
दिव्य श्रीचरणमुलने कोरि– मेटि
धनमु चेय्यव्विन दारि - यी
दोरतनमु नीवे कोल्ललाडि सारे येमारियुण्डक ॥ मनसा ॥

आपदलणचु दैवंबु – श्रीध
रार्य वेङ्कटेश्वररूपंडु – वूनि
तापहेतुवौ अज्ञानंबु - वो
गोट्टि हितबुगा नीयन्दु प्रेमनिवासंबुगा निरतंबुजेयु ॥ मनसा ॥

श्रीपतियशु मा गोपाल - कृष्णुनि
चिन्तिञ्चगनु गुरुभक्तिये वेळ - गलुगु
नीपट्ळ दैवानुकूल – मैयुण्डनु
निजमुगा नम्म मीसंशय मेलनिक नी लोन मेलुकोवे ॥ मनसा ॥

5

शंकराभरणरागः जम्पतालः

(प) गुरुमूर्तिपादमुले गुरुतुगा ध्यानिञ्चि
स्थिरमैन सुखमु बोलेदनु ॥ गुरु ॥

(अनु) हरिहरुलिरुवर नोकरनुचु भक्तियु सेय
नररूपमैन श्रीधरवेङ्कटेश्वर श्री ॥ गुरु ॥

(च) रामनाममु ननुरागमु बुद्दिचि
जेमतो तम भक्तिके युनिकि जेसि
येमरकनिटि मधुराक्षरमे तारकमनि
महिम देलिपि नन्नु रक्षिञ्चिन श्रीधर || गुरु ॥

चिन्तचे बलुगाक जेन्दि नेनुन्नरीति
यन्तयुनु तेलिसि गुरुडन्तरङ्गमुन
सन्ततमुनन्नु भगवन्तुनि दलचमनि य
नन्तुनि कल्याणगुणमन्दु नन्नु तेलिञ्चु श्रीधर ॥ गुरु ॥

श्रुतिधर्मशास्त्र सम्मतिनि हरिनाममे
गति यनुचु रूढमगु ग्रन्थमु जेसिन
अतुलितुड श्रीवेङ्कटायुडे नेजेयु
कृतिलोनु गोपालकृष्णुडै तोचिन श्रीधर ॥ गुरु ॥

6

कल्याणीरागः – आदितालः

(प) विण्टिरा जनुसार श्रीधरवेङ्कटेश्वर गुरु महिमलु हा

(अनु) मुक्कण्टि देवुड मनयन्दु साक्षात्
करिञ्च नररूप मोन्दिन कथलु ॥ विण्टिरा ॥

(च) रामनाममु नोडवुचु नियतमुग
नारदादि योगीन्द्रवलेने
प्रेम मिञ्चि भक्ति जेयु पेद्दल
प्रियमु जेसि भाषिन्तुरु
भूमिलो मनवण्टिवारलकु
बोधिंपुमु तण्ड्रियनुचु वेडिन
श्रीमनोहरुनि नाम मुपदे

शिन्तुरु वो धन्युलैन मीरुलु ॥ विण्टिरा ॥

सावधानमुग विनुडि मा गुरु
खामि चरित मेल्लु विनिनमी
भाव मन्दु तनकु ताने पूर्ण
भक्ति निण्डि मनसु न्यल्लनौनु
पावनंबगु नी मनसु नतनि
पादमु लोकटि जेसुकोनि कुल
दैवताराधनंषु जेयुडि सं
देह मेन्तैन तोचवलदिक ॥ विण्टिरा ॥

भवुनि नाममु भौमि येडल त -
त्परुलयन्दु प्रेमयुनो नर – मा -
धवुनि वार्तलन्द न्यवार्तल
विरक्तुलै युन्दुरु
भावमुनन्नु गोपालकृष्णुनि
भजनमु जेयुचुण्डवारल
ब्रोतुरु श्रीधरवेङ्कटे
श्वर लजुचुनिपुड वसुधलो ॥ विण्टिरा ॥

7

कल्याणीरागः – रूपकतालः

(प) मनसु पोयिन त्रोपोनियनि विडिचिते
नेम्मदि येटु वुहुनय्या

(अनु) धनुलगु'श्रीधर वेङ्कटेश्वर श्रीगुरुमूर्तिनि
अनयम दल चेड भक्तुलेवरो वारोकरु विना ॥ मनसु ॥

(च) वशवृत्तिनिजन्दनि दुःखमुले सुखमुनि - दु
देशचेतनु भोगिन्चन भनसु - यी मनसु ॥
दशनै ननु शिव शिव शिवायनि गुरुमूतिनि
पशुपतिनि सभापतिनि भजिवनि नरपशुवलैना ॥ मनसु ॥

येन्नेन्नि विधमुल विषयसुख परंपरलनु गनि
अन्नन्नियु तोचलेकने मनसु मरि मरि
कन्नुलगनि यलमेकलकैवडि भोगिचिकडकु
इन्नियु क्षणभङ्गुर मनियेञ्चक नरपशुवलेना ॥ मनसु ॥

ज्ञानाज्ञानंबुननुत्तम जन्ममुगल शिवरसिकुललो
ज्ञानरससु वेतगुवारोकरु विना - मरि
गानमु अन्तटि रसिकुलकद्दनि दोरिकियु वलनि
श्वान रति सुखमुगनि आसैन नरपशुवलेना ॥ मनसु ॥

अनयमु गोपालकृष्णुनि भजनमु सेयुटकंटे
श्री गुरुनाम स्मरणमे क्षिप्रफलंबनि
मनसुनि भजिञ्चिन नेम्पदि बुहुन आयुर्वृद्धियु संपदक
इनि तेलिसियु तेलियनि नरपशुवलेना ॥ मनसु ॥

श्री कमलालय पश्चिमतीरस्थ यज्ञेश्वरमठस्थितैः
श्री शिवरामाश्रमि स्वामिभिरनुगृहीता

॥ श्री श्रीधरवेङ्कटेशसंस्कृतस्तुतिः ॥

(प) श्रोधर वेङ्कटेशं स्मराम्यहम्
श्रीधर वेङ्कटेशम् ॥

(अनु) साधु जन हितोपदेशिकं मद्देशिकम् ॥ श्रोधर ॥

(च) वरभाङ्कितगात्रम्
हरनामजपसूत्रम्
हरविनिहितनेत्रम्
हरकृपारसपात्रम् ॥ श्रोधर ॥

कलितनामसिद्धान्तम्
दलितदुरितध्वान्तम्
ज्वलदादित्यवद्धान्तम्
फलितविज्ञानस्वान्तम् ॥ श्रोधर ॥

शिवचिन्तनविलोलम्
शिवकथोधिखेलम्
शिवरामाश्रमपालम्
शिवकैवल्यानुकूलम् ॥ श्रीधर ॥

॥ श्रीः ॥

॥ श्री श्रीधरवेङ्कटेशविरचितं दयाशतकम् ॥

ஸ்ரீதர வேங்கடேசர் அருளிய

ஸ்ரீ த³யாஶதகம்

श्रेयांसि संदिशति कन्दलयत्यमन्द
मानन्दमस्य दलयत्यघबृन्दमात ।
धूनोति किकरयति द्रुहिणादिकांश्च
मातस्तवैष उदयो हि दये पुरारेः ॥ १ ॥

ஶ்ரேயாம்ஸி ஸந்தி³ஶதி கந்த³லயத்யமந்த³
மானந்த³மஸ்ய த³லயத்யக⁴ப்³ரு’ந்த³மாத ।
தூ⁴னோதி கிகரயதி த்³ருஹிணாதி³காம்ஶ்ச
மாதஸ்தவைஷ உத³யோ ஹி த³யே புராரேம்: ॥ 1 ॥

ஹே மாத:	-	அன்னையே!,
புராரே: த³யே	-	சிவனுடைய தயையே!,
தஷ	-	உன்னுடைய,
ஏஷ:	-	இந்த,
உதய: ஹி	-	எழுச்சி,
ஶ்ரேயாம்ஸி	-	நன்மைகளை,
ஸந்தி³ஶதி	-	கொடுக்கிறது,
அமந்த³ம் ஆனந்த³ம்	-	பெரும் களிப்பை,
கந்த³லயதி	-	முளைவிட்டெழச் செய்கிறது,
அஸ்ய	-	இந்தப் பக்தனுடைய,
அத்⁴ய ப்³ருந்தம்	-	பாபக்கூட்டத்தை,
த³லயதி	-	தவிர்க்கிறது,
ஆர்தி:	-	துன்பங்களை,
தூநோதி	-	சிதறச் செய்கிறது,
த்⁴ருஹிணா ஆதி³ கான்ச	-	ப்ரம்மன் முதலிய தேவர்களையும்,
கிம் கரயதி	-	வேலையாட்களாய்ச் செய்கிறது.

சிவனுடைய தயையைப் பற்றி நூறு சலோகங்களில் ஸ்துதி செய்ய ஆரம்பித்த கவி முதல் சலோகத்தில் மொத்தமாய் அந்தத் தயையின் மஹிமையைக் குறிக்கிறார். கருணை என்ற பாவத்தின் ஸ்வபாவத்தை யொட்டி அதை அன்னை யாக பாவித்துப் புகழ்கிறார். பக்தரின் பாபங்களைப் பொறுத்து, அவர்களுடைய இன்னல்களை நீக்கி, அவர்களை நல் வழியில் செல்ல வைத்து, இம்மையிலும்,

மறுமையிலும் அவர்கள் நன்மையை செய்யவல்லது கடவுளின் தயை ஒன்றே. 'புராரே:' என்று சிவனை இங்குக் குறித்ததால் த்ரிபுரத்தை எரித்த சிவனின் புன்னகை எப்படியோ அதுபோன்றது சிவனின் தயையும் என்று த்வனிக்கிறது. சிறிதேயாயினும், குளிர்ச்சியானதும் இனிமையானதுமான சிவதயை, சிவஸ்மிதம்போல் தாபத்ரயங்களான பெரும் தீங்கையும் எளிதில் போக்கவல்லது.

1. 0 Mother, Compassion of Siva! This rise of yours sends to this (devotee) welfare, makes keen joy sprout in him, smites at the multitude of his sins, blows away his miseries and makes even gods like Brahma his slaves!

कल्याणि शलतनयाकमनानुकम्पे
त्वं यत्रयत्र वितनोषि पदार्पणानि ।
प्रांगेव पद्मजवलोन्मथनादिलक्ष्म्यः
प्रादुर्भवन्त्यवहिताः खलु तत्रतत्र ॥ २ ॥

கல்யாணி ஶலதனயாகமனானுகம்பே
த்வம் யத்ரயத்ர விதனோஷி பதா³ர்பணானி ।
ப்ராங்கே³வ பத்³மஜவலோன்மத²னாதி³லக்ஷ்ம்ய:
ப்ராது³ர்ப⁴வந்த்யவஹிதா: க²லு தத்ரதத்ர ॥ 2 ॥

ஹே கல்யாணி	-	நன்மையைப் பயக்கவல்ல,
சைலதநயா-கமநஅநுகம்பே	-	சிவனுடைய தயையே!
த்வம்	-	நீ,
யத்ர யத்ர	-	எங்கெங்கே,
பத³ அர்பணாநி விதநோஷி	-	அடிவைக்கிறாயோ,
தத்ர தத்ர	-	அங்கங்கே,
பத்மஜ வலோந்ம -		ப்ரம்மா, இந்த்ரன்
ஆதி லக்ஷ்மயா:	-	முதலியோரின் பதவிச்செல்வங்கள்,
ப்ராக்³ ஏவ	-	முற் கூட்டியே,
அவஹிதா:	-	கவனத்துடன்,
ப்ராது³ர் ப⁴வந்தி கலு	-	தோன்றி நிற்கின்றன அல்லவா!

சிவனுடைய தயையைக் குறிக்கும்போது சிவனுடைய தேவி பார்வதியைக் குறிப்பதினால், பார்வதியைப்போல் தயையும் சிவனுடைய மற்றோர் தேவியும் சக்தியுமாகும் என்றும், சிவனுடைய அருளை பக்தர் வேண்டும்போது கஷ்டப்படும் குழந்தையைக்கண்டு மனமிரங்கி, 'சீக்கிரம் அருள் செய்யும்' என்று பக்கத்தில் இருக்கும் அன்னையான அம்பிகை பிதாவிடம் தூண்டுதல் செய்யும் விசேஷமும் த்வனிக்கின்றன. முதல் ச்லோகத்திலும் இந்த இரண்டாவது ச்லோகத்திலும் ப்ரம்மேந்த்ராதிகள் அடிமையாவர், அவர்களின் பதவிகள் காத்திருக்கும் என்பதால், சிவதயை ஏற்பட்டவருக்கு ப்ரம்மேந்த்ராதி பதவிகளும் லக்ஷ்யமில்லை, அதற்கும் மேலான சிவமான, சாச்வதமான பதமே லக்ஷ்யம், அது கிட்டும் என்பது சொல்லப்

படுகிறது.

2. O auspicious Compassion of Siva! Where you lay your steps, there the fortunes of Brahma, Indra and others, in all attention, present themselves in advance.

मन्दस्मितं मदनसुन्दरमिन्दुरेखा
सनद्धशेखरमुमा सखमुद्दन्ती ।
दिव्यं वपुः किमपि डक्पथगानघानां
मातमुढं हि तनुषे महतीं ढये त्वम् ॥ ३ ॥

மந்த3ஸ்மிதம் மத3னஸுந்த3ரமிந்து3ரேகா2
ஸனத்3த4ஶேக2ரமுமா ஸக2முத்3த்3த3ந்தீ ।
தி3வ்யம் வபு: கிமபி ட3க்பத2கா3னகா4னாம்
மாதமுட4ம் ஹி தனுஷே மஹதீம் ட4யே த்வம் ॥ 3 ॥

ஹே மாத: த3யே	-	ஏ அன்னை தயையே!
மந்த3ஸ்மிதம்	-	புன் முறுவல் பூத்ததும்,
மத3ன-ஸுந்த3ரம்	-	மன்மதனைப்போல அழகானதும்,
இந்து-ரேகா ஸநத்3த4 சேகரம்	-	சந்திரகலைகட்டிய முடியணியோடு கூடியதும்,
உமா ஸக2ம்	-	பார்வதியோடு கூடியதுமான,
கிமபி	-	ஆச்சரியமானதொரு,
திவ்யம் வபு:	-	தேவ உருவை,
உத்3த3ஹந்தி	-	தாங்கினவளாய்,
டக்3-பத4கா	-	கண்வழியை யடைந்து,
அநகா4நாம்	-	தீங்கற்றவரின்,
மஹதீம்	-	பெரிய,
ஸுத3ம்	-	ஆனந்தத்தை,
த்வம்	-	நீ,
தநுஷே ஹி	-	பெருக்கச் செய்கிறாயன்றோ!

சிவனை நாம் காண அவரே அருள் செய்தால் ஒழிய வழிவேறில்லை. நம் கண் முன் முதலில் அவர் அருள் செய்ததும் இருளில் வெளிச்சம் அடித்தாற்போல் அவருடைய தயாப்ரகாசம் ஏற்படுகிறது. அந்தத் தயா வெளிச்சத்தோடு நோக்குங் கால் அவ்வெளிச்சத்தில் ஒரே அன்பும் இன்பமும் அருளுமானதோர் ஆச்சரியமான, சொல்ல முடியாத, அப்ராக்ருதஸௌந்தர்யரூப மொன்று நம் பார்வைக்குப் புலனாகி றது. அதே பேருக்குத் தகுந்த சிவஸ்வரூபம். இத் தோற்றம் ஸாக்ஷாத்காரமானதும் துக்காவரணங்கள் விழுந்து, பெரிய ஆனந்தம் பரவுகிறது.

3. 0 Mother Compassion! Bearing a wonderful divine Form, with a gentle smile, beautiful like that of the god of Love, crest fastened with a lunar digit and accompanied by Parvati, you come within sight of the spotless and extend to them great joy.

दिव्यं वपुस्तदनुसदद्भुतः पुरारेः
कांधणाजगति केचन निर्विशन्ति ।
आख्यामृतोर्मिरसिकास्त्वपरे ऽभिनन्द
न्त्यस्ताधयः शिवदयेऽम्ब तवावलम्चात् ॥ ४ ॥

தி³வ்யம் வபுஸ்தத³னுஸத³த்³த⁴தः புராரேः
காந்த⁴ணாஜக³தி கேசன நிர்விஶந்தி ।
ஆக்²யாம்ருதோர்மிரஸிகாஸ்த்வபரே (அ)பி⁴னந்த³
ந்த்யஸ்தாத⁴யः ஶிவத³யே(அ)ம்ப³ தவாவலம்சாத் ॥ 4 ॥

ஹே அம்ப³ சிவத³யே	-	தாயே, சிவனுடைய கருணையே!
புராரே:	-	சிவனுடைய,
தத்	-	அந்த,
திவ்யம் வபு:	-	திவ்யமான ரூபத்தை,
அநுஸந்த³த்⁴த:	-	த்யானஞ் செய்கிற,
கேசந	-	சிலர்,
ஜக³தி	-	உலகில்,
காமஸ்சித்கு³ணாந்	-	சில நன்மைகளையே,
நிர்விசந்தி	-	அனுபவிக்கிறார்கள்,
தவ அவலம்பா³த்	-	உன்னைக் கடைப்பிடித்ததால்,
அபரே து	-	வேறு சிலரோ,
ஆகம்யா-அம்ருத-ஊர்மிரஸிகா:	-	நாமாமிருத அலைகளில் களிப்பவராய்,
அஸ்த-ஆத்⁴ய:	-	இன்னல்களை (எல்லாம்) உதறி எறிந்து,
அபி⁴னந்தந்தி	-	(எவ்விதத்திலும்) ஆநந்தப்படுகின்றனர்.

இந்தப் பகவத்ரூபத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்க உபாயமான பகவத் அநுக்ரஹத்தை எப்படி அடைகிறது என்றால் அதற்கு நிச்சயமான வழி சிவனுடைய நாமாவை உச்சரிப்பதே. பரமோபாயமான சிவநாமத்தின் மேன்மை இந்த ச்லோகத்தில் வற்புறு த்தப்படுகிறது. இதே கவியின் ஆக்யா ஷஷ்டியைப் பார்க்கவும்.

4. Some who contemplate that divine form of Siva enjoy some good things in this world; others, O Mother, Compassion of Siva, thanks to your support, delight in enjoying the ambrosial billows of Siva's Name and casting away all anguish.

आखण्डलोऽयमिति कश्चिदखण्डितश्री
विज्ञेश्वरोऽयमिति विश्रुतवैभवोऽन्यः ।
धातेति कोऽपि जगतां जनकस्तवामी
कल्याण्युमेशकरुणे परिणामभेदाः ॥ ५ ॥

ஆக^{2}ண்ட^{3}லோ(அ)யமிதி கஶ்சித^{3}க^{2}ண்டி^{3}தஶ்ரீ
வித்தேஶ்வரோ(அ)யமிதி விஶ்ருதவைப^{4}வோ(அ)ன்யঃ ।
தா^{4}தேதி கோ(அ)பி ஜக^{3}தாம் ஜனகஸ்தவாமீ
கல்யாண்யுமேஶகருணே பரிணாமபே^{4}தா^{3}ঃ ॥ 5 ॥

அயம்	-	இந்த,
ஆக^{2}ண்ட^{3}ல இதி	-	இந்திரன் என்ற,
அக^{2}ண்டி^{3}த ஸ்ரீ:	-	குறைவற்ற செல்வமுடைய,
கஸ்சித்	-	ஒருவன்,
அயம்	-	இந்த,
வித்த ஈஸ்வர இதி	-	குபேரன் என்ற,
விஷ்ருத் வைப^{4}வ	-	புகழ் பெற்ற பெருமையையுடைய,
அந்ய:	-	மற்றொருவன்,
தா^{4}தா இதி	-	ப்ரம்மன் என்று,
ஜக^{3}தாம் ஜனகம்	-	உலகிற்கெல்லாம் தந்தையான,
கோபி	-	ஒருவன்,
அமி	-	இவர்கள்,
ஹே கல்யாணி உமேச கருணே	-	மங்களகரமான சிவதயையே!
தவ	-	உன்னுடைய,
பரிணாம-பே^{4}தா^{3}:	-	வெவ்வேறு மாறுதல்களே.

பெரும் பதவிகள் என்று சொல்லக் கூடியவற்றின் எல்லை குபேரன், இந்த்ரன், ப்ரம்மா என்ற தேவதா ஸ்தானங்கள்; இவை யெல்லாம் சிவனின் தயை ஏற்பட்டால் தாமாய் வந்து சேரும்.

5. This somebody with unimpaired fortune called Indra, this another well known for his greatness as the lord of riches, and some one called Brahma, the creator of the worlds, these, O auspicious Compassion of Siva, are (but) various transformations of your own self.

ईशो हरः स जगतां ननु तस्यं च त्व
मीशा परातिविनिराकृतिराकृतिस्ते ।
तन्माम कार्तिहरणं करुणे न चेत्त्वं
धत्से कथं कथय देवि तवात्मलाभः ॥ ६ ॥

ஈஶோ ஹர: ஸ ஜக³தாம் நனு தஸ்யம் ச த்வ
மீஶா பராதிவிநிராக்ருதிராக்ருதிஸ்தே ।
தன்மாம கார்திஹரணம் கருணே ந சேத்த்வம்
த⁴த்ஸே கத²ம் கத²ய தே³வி தவாத்மலாப⁴: ॥ 6 ॥

ஸ ஈஶோ:	-	அந்த ஈசுவரன் (சிவன்)
ஜகதாம் ஹர:	-	உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் அழிக்கிறவர்,
த்வம் ச	-	நீயும்,
தஸ்ய	-	அவருடைய,
ஈசா நநு	-	ஈச்வரியல்லவா?
ஸே	-	உன்னுடைய,
ஆக்ருதி:	-	உருவமே,
பர ஆர்தி - விநிராக்ருதி:	-	பிறருடைய துன்பங்களைப் போக்கடிப்பது,
தத்	-	ஆகையால்,
ஹே தேவி கருணே	-	ஏ தயா தேவியே!
மாமக ஆர்தி ஹரணம்	-	என் துன்பங்களைப் போக்குவதை,
த்வம்	-	நீ,
நத⁴த்ஸே சேத்	-	ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால்,
கத²ம்	-	எப்படி,
தவ	-	உனக்கு,
ஆத்ம லாப:	-	உன் ஸ்வரூபமே ஸித்திக்கும்? சொல்லு.

தயை என்றால் என்ன? குற்றத்தைப் பொறுப்பது, துன்பத்தைப் போக்குவது என்பதல்லவா அதன் ஸ்வரூபம்; அப்படியிருக்க ஒருவருடைய துன்பத்தை நீக்குவதென்ற காரியத்தை அந்தத் தயை ஏற்காவிட்டால், தயை என்ற தன்மைதான் எப்படி நிலைக்கும்?

6. That Iswara is the destroyer of the worlds and are you not His Isvari? And your very form is the repudiation of the distress of others. O Goddess Compassion! if you do not remove my distress, tell me, how are you to justify yourself?

दाक्षायणीसहचरे गरलप्रहेण
दत्ताभये विरचितेऽम्ब दये भवत्या ।
अश्वद्विपातिर मरेशितुरच्युतस्य
श्रीकान्तता दिविषदाममृताशिता च ॥ ७ ॥

தா³க்ஷாயணீஸஹசரே க³ரலப்ரஹேண
த³த்தாப⁴யே விரசிதே(அ)ம்ப³ த³யே ப⁴வத்யா ।
அஶ்வத்³விபாதிர மரேஶிதுரச்யுதஸ்ய
ஶ்ரீகாந்ததா தி³விஷதா³மம்ரு’தாஶிதா ச ॥ 7 ॥

ஹே அம்ப³ தயே	-	ஏ தாயே தயையே!
ப⁴வத்யா	-	உன்னால்,
தா³க்ஷாயணி ஸஹசரே	-	சிவன்,
க³ரல-ப்ரஹேண	-	விஷத்தைத்தான் எடுத்துக்கொண்டு,
த³த-அப⁴யே	-	(உலகிற்கெல்லாம்) அபயத்தைக் கொடுத்தவராய்
விரசிதே (ஸதி)	-	செய்யப்பட்டதும்,
அமர ஈஷிது	-	தேவேந்திரனுக்கு,
அஷ்வ-த்விப-ஆப்தி:	-	குதிரையும் (உச்சைச்ரவஸ்ஸும்) யானையும் (ஐராவதமும்) கிடைத்தன,
அச்யுதஸ்ய	-	விஷ்ணுவுக்கு,
ஸ்ரீகாந்ததா	-	லக்ஷ்மியின் கணவன் என்பது ஏற்பட்டது,
தி³விஷதா³ம்	-	தேவர்களுக்கு,
அம்ருத-ஆஷிதா-ச	-	அமிர்த உணவும் ஏற்பட்டது.

அன்று அமிர்தமதனத்தில் கடலிலிருந்து காலகூட விஷம் ஏற்பட்டபோது, சிவபெருமானுக்குத் தயை ஏற்பட்டிருக்கா விட்டால், இந்திரனுக்கு வாஹனம் ஏது? திருமாலுக்கு மனைவி ஏது, தேவர்களுக்கும் உணவுதான் ஏது? ப்ரபஞ்சமே விஷத் தால் நசித்துப் போயிருக்கும். தயையின் தன்மை யாதெனில் தீங்கைத் தான் ஏற்றுக் கொண்டு பிறருக்கு நன்மை பயப்பதே.

7. O Mother Conipassion! When you made Siva offer security (to the Universe) by (Himself) taking the poison, the lord of the gods got (his) horse and elephant (Uccaisravas and Airavata), Vishnu got Lakshmi as his beloved and the gods got the ambrosia for their food.

क्रूरेण हन्त गरलेन गलेऽनलेन
फाले शिरस्यपि तरङ्गवतीझरेण ।
क्रान्तं त्वदध्वगतमातनुषे दये स्वा
धीनेश्वरा भवसि कः किमिहाभिधत्ताम् ॥ ८ ॥

க்ரூரேண ஹந்த க³ரலேன க³லே(அ)னலேன
பா²லே ஶிரஸ்யபி தரங்க³வதீஜ²ரேண ।
க்ராந்தம் த்வத³த்⁴வக³தமாதனுஷே த³யே ஸ்வா
தீ⁴னேஶ்வரா ப⁴வஸி க: கிமிஹாபி⁴த⁴த்தாம் ॥ 8 ॥

ஹே த³யே	-	ஏ சிவ தயையே!
த்வத்³ அங்க⁴-க³தம்	-	உன் வழிவந்தவனை,
க³தே³	-	கழுத்தில்,
க்ரூரேண	-	கொடுமையான,
க³ரலேந	-	விஷத்தினாலும்,

பா²லே	-	நெற்றியில்,
அநலேந	-	நெருப்பினாலும்,
ஶிரஸி	-	தலையில்,
தரங்கவதீ-ஜரேண அபி	-	ஆற்றின் வெள்ளத்தாலும்,
க்ராந்தம்	-	ஆக்ரமிக்கப்பட்டவனாய்,
ஆதனுஷே	-	செய்கிறாய்,
ஹந்த	-	அந்தோ!
ஸ்வாதீ⁴ந-ஈஶ்வரா	-	சிவனைத் தன் வசமாகக் கொண்டவளாய்,
ப⁴வஸி	-	இருக்கிறாய்!
இஹ	-	இவ்விஷயத்தில்,
க:	-	எவன்,
கிம்	-	எதை,
அபி⁴த⁴த்தாம்	-	சொல்லட்டும்.

'ஒருவர் தன்னிடம் அண்டிய மற்றவருக்கு உபகாரம் செய்வதானால் நன்மை பயக்கும் பொருள்களை வழங்குவார். நீயோ உன்னை அண்டிய பக்தனுக்கு வழங்கும் பொருள்கள்தாம் என்ன? விஷம், நெருப்பு, தலையின்மேல் 'ஜில்' லென்ற தண்ணீர்! நன்றாயிருக்கிறது! இப்படிப்பட்ட கடுமையான அநுக்ரஹ விளையாட்டெல்லாம் ஸ்வேச்சையாய் நடந்துகொள்ளும் ப்ரபுக்களுக்கு லக்ஷணம்போலும்!" என்று நிந்தா ஸ்துதி. விஷம் விழுங்குதல், நெருப்பு ஏந்தல், நதி தாங்குதல் எல்லாம் சிவனுடைய உருவத்தின் லக்ஷணங்கள்; அவற்றைச் சிவதயை அளிக்கிறாள் என்றதால், தன்வழி வந்தவருக்கெல்லாம் சிவஸாரூப்யத்தை அருளுகிறாள் என்று பொருள்.

இந்த ஶ்லோகத்தில் த்வனிக்கும் மற்றொரு ஸ்வாரஸ்யம்: சிவரூபத்தின் இன்றியமையாத லக்ஷணங்களாய் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட விஷம் விழுங்குதலையும் கங்கையைத் தலைமேல் தாங்குதலையும் கவனித்தால், அவ்விரு அத்புத சிவ லீலா நிகழ்ச்சிகளில் உலகை உய்விக்க சிவன் தான் ஏற்றுக்கொண்ட கஷ்டமும் பாரமும் விளங்கும்; அப்பெரும் காரியங்களின் மூலம் சிவபிரானுக்கு உலகின் மேலுள்ள தயை வெளியாகிறது; அதுபோலத் தீங்கைத் தான் ஏற்று உலகைக் காப்பதென்பது தயையின் தன்மை.

8. O Mother Compassion! Alas, you make one coming your way overcome by poison in his neck, by fire on his forehead, and by the flood of the river (the Ganges) on his head! Lord Siva is at your beck and call! Who can say and what in this matter?

काचित्त्वदीयकणिका मणिकाञ्चनाद्यै
रथैर्धिनोत्यमुमिहारुचिहेतुरन्या ।
उल्लासयत्युडुपतिश्रितमौलिसोम्नि
त्वद्धानि ते हि करुणे सरणिर्विचित्रा ॥ ९ ॥

காசித்த்வதீ³யகணிகா மணிகாஞ்சநாத்³யை
ரதை²ர்தி⁴னோத்யமுமிஹாருசிஹேதுரன்யா ।
உல்லாஸயத்யுடு³பதிஶ்ரிதமௌலிஸோம்னி
த்வத்³தா⁴னி தே ஹி கருணே ஸரணிர்விசித்ரா ॥ 9 ॥

ஹே கருணே	-	ஏ தயையே!
காசித் த்வதீ³ய கணிகா	-	உன் திவிலைகளில் ஒன்று,
அமும்	-	இந்தப் பக்தனை,
மணிகாஞ்சந-அத்³யை	-	ரத்னம், பொன் முதலிய,
அதை²ர்	-	பொருள்களால்,
தி⁴நோதி	-	திருப்திசெய்து வைக்கிறது,
அன்யா	-	மற்றொரு திவிலையோ,
இஹ	-	இந்த மணி காஞ்சனங்களில்,
அருசி-ஹேது:	-	ருசியில்லாமையை ஏற்படுத்தி,
த்வத்³-தா⁴நிர்	-	உன் இருப்பிடமான,
உத்யுபதி-ஸ்ரித மௌலி ஸோம்நி	-	சிவனிடத்தில்,
அமும்	-	இந்தப் பக்தனை,
உல்லாஸயதி	-	விளையாடும்படி செய்கிறது,
தே	-	உன்னுடைய,
ஸரணி:	-	வழி,
விசித்ரா	-	விந்தையானது.

இவ்வுலகின் நன்மைக்கும், பரமபுருஷார்த்தமான சிவஸாயுஜ்யத்திற்கும் இந்தச் சிவதயையொன்றே காரணம். நமக்கு ஏற்படும் செல்வத்தைக் கொடுத்ததும் அச்சிவ தயையே; பின் அந்தத் தனபோகத்தில் விரக்தியைக் கொடுத்து, மனத்தை ஈச்வர பரமாய்ச் செய்து, ஈச்வரனிடமே ரமித்திருக்கச் செய்வதும் அச்சிவ தயையே.

9. O Compassion! One drop of yours gratifies this devotee (of yours) with riches of gem and gold; and another, causing aversion (to these riches), makes him sport in your own region, namely Siva. Your way is indeed wonderful!

भोषामहद्भयगिरोऽतिभयंकरत्वं
यस्याहुरुत्र इति'भीम इति प्रथा च ।
क्षिस्वेव दासयसि देवि दवे तमेनं
हा जिह्वयतदभिधास्टशि पुलकसेऽपि ॥ १० ॥

போ⁴ஷாமஹத்³ப⁴யகி³ரோ(அ)திப⁴யங்கரத்வம்
யஸ்யாஹுருத்ர இதி'பீ⁴ம இதி ப்ரதா² ச ।
க்ஷிஸ்வேவ தா³ஸயஸி தே³வி த³வே தமேனம்
ஹா ஜிஹ்வயதத³பி⁴தா⁴ஸ்டஶி புலகஸே(அ)பி ॥ 10 ॥

ஹே தே³வி தயே!	-	ஏ தயா தேவி!
“போ⁴ஷாமஹத்³ப⁴யகி³ர: -		
பீ⁴ஷாஸ்மாத்³வாத: பக⁴தே”		
“மஹத்³ ப⁴வம் வஜ்ரம் உத்திதம்”-		என்ற மறைமொழிகள்,
யஸ்ய	-	எந்தப் பரமேச்வரனுடைய,
அதிப⁴யங்கரத்வம்	-	மிகவும் பயப்படும் படியான தன்மையை,
ஆஹு:	-	சொல்லுகின்றனவோ,
யஸ்ய	-	எவருக்கு,
உத்³ர	-	கடுமையானவர்,
பீ⁴ம இதி ச	-	பயங்கரமானவர் என்றும்,
ப்ரதா²	-	பெயரோ,
தம் ஏநம்	-	அந்த இச்சிவனை,
ஜிஹ்வயா	-	தன் நாவினால்,
ஏதத்³-அபி⁴தா⁴-ஸ்ப்ருஸி	-	இச் சிவனுடைய பெயரைத் தொடும்,
புல்கலே அபி	-	புலையனிடத்தும்,
ஷிப்த்வா இவ	-	அடித்துத் தள்ளினாற்போல்,
தா³ஸயஸி	-	அடிமையாய்ச் செய்கிறாய்,
ஹா!	-	ஆச்சர்யம்!

உபநிஷத்துக்கள் **“भीषास्माद्वातः पवते” “பீ⁴ஷாஸ்மாத்³வாத꞉ பவதே”** (தைத்.2.8) “இவரிடமுள்ள பயத்தால் காற்று அடிக்கிறது, சூரியன் உதயமாகிறான்” என்றவாறும் **“महद्भयं वज्रमुत्थितम्” “மஹத்³ப⁴யம் வஜ்ரமுத்தி²தம்”** (கட. 6-2) வஜ்ரம் போல் மிகவும் பயப்படும்படியானது என்றவாறும், பரமேச்வரனுடைய ஜகந் நியாமக மான பரத்வத்தைக் கூறுகின்றன; அவருடைய பெயர்களே உக்ரன். பீமன் என்று கேட்ட மாத்திரத்திலேயே ஒருவன் நடுங்கும்படி யானவை; இப்படிப்பட்ட கடுங்கடவு ளொன்று கேவலம் மானிடனொருவனுக்கு உபகாரஞ் செய்ய வருமா என்றால், வந்தே தீரும்; அக்கடவுளின் பரத்வம் எவ்வளவோ அதில் பதின்மடங்கு அவருடைய ஸௌலப்யம்; அவரைப் பெயரைச் சொல்லி அழைத்தால் போதும்; ‘சொல்லுபவன் மிகவும் ஈனனாயிருந்தபோதிலும், அவனுக்கு அருள்வார்; ஏனெனில், அவருக்குள்ள தயை அவ்வளவு. இந்தத் தயையை எழுப்ப அவருடைய நாமோச்சாரணமே பரமோபாயம் என்று முன் வியாக்யானஞ்செய்த ஆக்யா ஷஷ்டி என்ற நூலிலிருந்து விளங்கும்.

10. O Goddess Compassion! That Lord whose exceeding fearfulness the Vedic utterances like ‘Bisha’, ‘Mahat- Bhaya’ speak of, who is well known as (Ugra) the Severe and (Bhima) the Terrible, Him you verily hurl down and, ah, make the slave of even that lowliest born who but touches His Name with his tongue.

नान्यो मदस्त्यगतिकोऽगतिकस्तव स्वं
शंभोर्दथेऽषपिशुना मयि शवदास्ते ।
सर्वज्ञता विदधतीं तव दुर्लभं मां
सज्जस्व मा जननि मूरपदे तू निःस्वा ॥ ११ ॥

நான்யோ மத³ஸ்த்யக³திகோ(அ)க³திகஸ்தவ ஸ்வம்
ஶம்போ⁴ர்த³தே²(அ)ஷபிஶுனா மயி ஶவதா³ஸ்தே ।
ஸர்வஜ்ஞுதா வித³த⁴தீம் தவ து³ர்லப⁴ம் மாம்
ஸஜ்ஜஸ்வ மா ஜனனி மூரபதே³ தூ நிːஸ்வா ॥ 11 ॥

ஹே த³யே	-	ஏ தயையே!
மத்	-	என்னைவிட,
அக³திக:	-	கதியற்ற,
அந்ய:	-	வேறொருவன்,
ந அஸ்தி	-	இல்லை,
தவ	-	உனக்கு,
அக³திகம்	-	கதியற்றவன்,
ஸ்வம்	-	ஸொத்து,
ஸர்வஜ்ஞுதா	-	எல்லாவற்றையும் தெரிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் என்பது
ஸஷ்வத்	-	எப்பொழுதும்,
மயி	-	என் விஷயத்தில்,
ஸம்போ⁴:	-	சிவனிடத்தில்,
அக⁴-பிஸுனா	-	என் பாபங்களைக் கோள் சொல்லிக் கொடுப்பதாய்
தவ	-	உனக்கு,
மாம்	-	என்னை,
து³ர்லப⁴ம்	-	அடைய முடியாதவனாய்,
வித³த⁴தி ஆஸ்தே	-	செய்து கொண்டிருக்கிறது,
ஜனனி	-	தாயே!
ஸஜ்ஜஸ்வ	-	ஸந்நத்தமாயிரு,
அபதே³து	-	காரணமின்றியே,
நி: ஸ்வா	-	ஸொத்தற்றவளாய்,
மா பூ⁴:	-	ஆகிவிடாதே.

பரமசிவனுக்குத் தயை என்று ஏற்பட்டிருக்கும் தேவியிடம் பொறாமை கொண்டவள் அவளுக்குச் சக்களத்தியாய் வாய்த்திருக்கும் 'ஸர்வக்ஞதை' என்றவள். வழியில்லாதவர்களையெல்லாம் தான் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று தயாதேவி தன் ஸொத்தாகச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறாள்; ஆனால் 'ஸர்வக்ஞதை'யோ சிவனிடம் மெள்ளச் சென்று அவர் காதடியில் "தயை அவனை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறாள்,

பாரும், அவன் இந்த மஹாபாதகங்களைச் செய்தவன்” என்று காட்டிக்கொடுத்து, சிவன் காப்பாற்றாமல் அவனைக் கை விடும்படி செய்ய முயலுகிறாள். ‘ஸர்வக்ஞதை’ வலுத்தால், ‘தயை’க்குக் காக்க ஆள் இல்லாமற் போகும்; ஆகையால் கவி தயா என்ற மாதாவை ஜாக்ரதை! உனக்கு ஒருவருமில்லாமல் பண்ணிவிட வேண்டும் என்று ஸர்வக்ஞதையின் முயற்சி; இடம் கொடுக்காதே’ என்று சொல்லு கிறார். தாத்பர்யமென்னவெனில், ஒருவன் செய்த பிழையைத் தெரிந்துகொண்டு பாராட்டினால் அவனிடம் அன்போ அருளோ காட்ட முடியாது; தோஷ ஞானமும் தயையும் ஒன்றுக்கொன்று ஆகாதவை; தோஷங்களை க்ஷமித்து எழுந்து காப்பதே தயையின் லக்ஷணம். நல்லோரை அவர் செய்த நன்மைகளே காக்கும்; பாபிகளை யோ தயையே காக்கவேண்டும்.

11. O Compassion of Siva! There is none more helpless than myself; and the helpless one is your wealth; (but) there is always (this) omniscience of Siva, bearing Him tales about my sins and rendering me difficult of access to you; be careful; O Mother, don't you, for no reason, become bereft of your wealth.

स्वाधीनितेन्दुमकुटासि समर्थितोप
मन्युप्रभूत्यभिमता जगति श्रुतासि ।
आयुष्मती जननि मन्तुभिरेव चासि
हा हन्त मां न करुणे कथमभ्युपैषि ॥ १२ ॥

ஸ்வாகீ4னிதேந்து3மகுடாஸி ஸமர்தி2தோப
மன்யுப்ரபூ4த்யபி4மதா ஜக3தி ஶ்ருதாஸி ।
ஆயுஷ்மதீ ஜனனி மந்துபி4ரேவ சாஸி
ஹா இந்த மாம் ந கருணே கத2மப்4யுபைஷி ॥ 12 ॥

ஹே ஜனனி கருணே	-	அன்னை தயையே!
ஸ்வாகீ4நித-இந்து முகுடா அஸி	-	சிவனைத் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டவ ளாயிருக்கிறாய்,
ஸமர்தி2த-உபமன்யு ப்ரபூ4தி அபி4மதா	-	உபமந்யு முதலியவரின் விருப்பத்தை, நிறைவேற்றிக் கொடுத்தவளாயும்,
ஜக3தி	-	உலகில்,
ஶ்ருதா அஸி	-	ப்ரஸித்தி பெற்றிருக்கிறாய்,
மந்துபி4: ஏவ	-	(என் போன்றவரின்) பாபங்களாலேயே,
ஆயுஷ்மதீ ச அஸி	-	உயிர் தரிப்பவளாயும் இருக்கிறாய்,
ஹா ஹந்த	-	அந்தோ!
கத2ம்	-	எப்படி,
மாம் ந அப்4யுபைஷி	-	என்னிடம் வராமலிருக்கிறாய்?

முன் சலோகத்தில் பக்தனின் பாபங்களைத் தயை என்ற மாதா பொறுத்து மன்னித்து விடுகிறாள் என்ற தாத்பர்யம் விவரிக்கப்பட்டது. தயை என்ற தேவிக்கு க்ஷமை என்றது சேடீ போன்றது. ப்ரபு பிழைகளைப் பொறுத்து, மன்னிக்காவிட்டால், நாம் பிழைக்க வழியே கிடையாது. ப்ரபுவின் தயை நம் குற்றங்களை அவச்யம் மன்னித்துத் தன்னையும் நமக்குத் தந்தருளும். இப்படித் தயை தன்னைத்தான் வளர்த்துக்கொள்வதற்குப் பக்தரின் பாபங்கள் இல்லாமற் போனால், தயை எதை மன்னிப்பது, எப்படித்தான் தன் தன்மையையும் ஸமர்த்தித்துக் கொள்வது? ஆகையினாலே கவி இங்கு தயைக்கு உயிரைக்கொடுத்து வளர்ப்பது பக்தரின் பாபங்களே என்கிறார். தயைக்குத் தான் உண்டு ஜீர்ணிக்கும் உணவு பாபமே.

இவ்வர்த்தங்களை ஸ்ரீ பராசரபட்டர் தம் "க்ஷமஷோடசீ" என்ற ஸ்தோத்திரத்தில் நன்றாய் விளக்கியிருக்கிறார். ஸ்ரீ அய்யாவாள் 'ஸ்வாதீனிதேந்து முகுடாஹி' 'என்றதால் சிவனைத் தன்னிஷ்டப்படியோ, கர்மமென்கிற சட்டப்படியோ நடக்க விடாமல் தயை அவரையும் தன் வசமாக்கிக்கொண்டு, தன்னிஷ்டப்படி நடத்துகிறாள் என்றார்; இதே பாவத்தை ஸ்ரீ பட்டரும் க்ஷமாஷோடசியின் முதல் சலோகத்தில், "ஈசுவரனின் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையே தள்ளிவைத்துவிட்டுத் தானே உலகின் க்ஷேமத்தை ஏற்படுத்துகிறாள்"' என்கிறார். அதே இடத்தில் நாம் மேலே சொன்னது போல் தயை என்ற தேவிக்கு 'க்ஷமை' ஒரு தோழி என்று பட்டர் வர்ணிக்கிறார். "சானிஜே கருணா ஸவீ" என்று. மூன்றாவது ச்லோகத்தில், "பகவானின் க்ஷமைக்குள்ள பசிக்கு இவ்வுலகிலுள்ள உயிர்ப்பிராணிகள் எல்லாவற்றினுடைய பாபங்களையும் ஆஹாரமாய்க் கொடுத்தாலும் போதாது, ஆனாலும் வந்ததை விடவேண்டாம், ஏதோ கொஞ்சம், இதோ என் பாபங்கள் இருக்கின்றன, இதைக்கொண்டு க்ஷமை சிற்றுண்டியாவது செய்யட்டும், பட்டினிகிடந்து ஓடிப் போகவேண்டாம்" என்று சொல்லுகிறார்.

12. You are renowned in the world as one who has made Siva obedient to you and one who fulfilled the desires of Upamanyu and others; O Mother Compassion! Only by (our) sins do you live; alas ! how is it that you do not come to me?

शंभो त्वमेव शरणं मम चन्द्रचूडे
त्याद्या गिरस्तदुचितस्थितिहानितो नः ।
सत्येतरा अपि विभुर्भजनाय यद्य
गृह्णाति तद्धि करुणे चरितं भवत्याः ॥ १३ ॥

ஶம்போ⁴ த்வமேவ ஶரணம் மம சந்த்³ரசூடே³
த்யாத்³யா கி³ரஸ்தது³சிதஸ்தி²திஹானிதோ ந꞉ ।
ஸத்யேதரா அபி விபு⁴ர்ப⁴ஜனாய யத்³ய
க்³ருஹ்ணாதி தத்³தி⁴ கருணே சரிதம் ப⁴வத்யா꞉ ॥ 13 ॥

ஸம்போ4 சந்த்3ரசூட3!	-	ஏ சம்போ, ஏ சந்த்ரசூட!
மம	-	எனக்கு,
த்வம் ஏவ	-	நீயே,
ஸரணம்	-	சரணம்,
இத்யாதா4:	-	என்ற இது முதலான,
க3ர:	-	வார்த்தைகள்,
தத்3-அசித்-ஸ்தி2திஹாநித:	-	அவற்றிற்குத் தகுதியான இருப்பிடமல்லாத தால்,
ந:	-	எங்களுக்கு,
ஸத்ய-இதரா-அபி	-	(அவை) உண்மையில்லாதவையாக இருப்பினும்,
ப4ஜநாய	-	அதுவும் தன்னைப் பஜிப்பதே என்று,
விபு:	-	பகவான்,
யத்3 யத்3	-	எது,
க்3ருஹ்ணாதி	-	ஏற்றுக் கொள்ளுகிறாரோ,
தத்	-	அது,
ஹே கருணே	-	ஏ தயயே,
ப4வத்யா:	-	உன்னுடைய,
சரிதம் ஹி	-	நடத்தையன்றோ!

நாம பஜனத்தில் போலியும் பலித்துவிடும் என்ற விஷயம் ஆக்யாஷஷ்டியில் பாகவதாதி புராணங்களின் மேற்கோள்களோடு விவரிக்கப்பட்டது; அங்கேபார்க்கவும்.

13. "O Siva! Moon - crested Lord! You alone are my refuge." If expressions like these, though false on account of their not being proper in form, the Lord accepts as devotion, it is (all) your doing, O Compassion!

यदेशः कुप्येन्मे दुरितबिसरैर्दैन्यधुरया
तदा मे हूताविर्भवतु भवती तस्य च पुरः ।
मदीयांहः संहत्यपलपनरंहः प्रथयति
त्वदाविर्भावेऽसावलमिह दये कि कलयितुम् ॥ १४ ॥

யதே3ஶ: குப்யேன்மே து3ரிதபி3ஸரைர்தை3ன்யது4ரயா
ததா3 மே ஹூதாவிர்ப4வது ப4வதீ தஸ்ய ச புர: |
மதீ3யாம்ஹ: ஸம்ஹத்யபலபனரம்ஹ: ப்ரத2யதி
த்வதா3விர்பா4வே(அ)ஸாவலமிஹ த3யே கி கலயிதும் || 14 ||

யதா3	-	எப்பொழுது,
ஈஷ:	-	கடவுள்,
மே	-	என்னுடைய,

து3ரித-விஸரை:	-	பாபப் பெருக்கால்,
குப்யேத்	-	கோபிப்பாரோ,
ததா3	-	அப்போது,
தை3ன்ய து3ரயா	-	மிகவும் கதியற்ற நிலைமயால்,
ஹூதா	-	(என்னால்) கூப்பிடப்பட்ட,
ப4வதி	-	நீ,
மே	-	என்னுடைய,
புர:	-	எதிரிலும்,
தஸ்ய ச	-	அக்கடவுளுடைய,
புர:	-	எதிரிலும்,
ஆவிர் ப4வது	-	வந்து நிற்பாயாக,
ஹே தயே	-	ஏ தயையே!
த்வத்3 ஆவிர்பா4வே	-	உன் வரவு,
மதீ3ய-அஹம்: ஸம்ஹதி அபலபன ரம்ஹ:	-	என்னுடைய பாபக்குவியலை மறுப்பதின் வேகத்தை,
ப்ரத2யதி (ஸதி)	-	காண்பிக்கும் போது,
இஹ	-	என்னைச் சீர்தூக்கும் இவ் விஷயத்தில்,
அஸௌ	-	இந்தக் கடவுள்,
கிம்	-	என்ன
கலயிதும்	-	செய்ய
அலம்	-	ஸமர்த்தர்?

கடவுள் அவனவனுடைய கர்மப்பேரேட்டைப் புரட்டி நல்லது கெட்டதான வரவு செலவுகளைக் கூட்டிக் கழித்து, ரக்ஷித்தோ, சிக்ஷித்தோ தன் ஈச்வரத் தொழிலை நடத்தப் பார்க்கிறார். அந்தச் சட்டப்படி பக்தனைக் கூவி, அவன் செய்த பாபங்களைக் கண்டு கடியும் தருணம், தயை என்ற அன்னை திடீரெனத்தோன்றி, பாபங்கள் முழுவதையும் 'இவன் செய்யவில்லையே' என்று மூடிமெழுகி, கோபிக்கும் பிதாவிற்கு எதிரே குழந்தைக்காகப் பரிந்து சொல்லும் தாயைப் போல், தன் பரபரப்பைக் காட்டுகிறாள். தயை பாபங்களை மறைத்துவிட, ஈச்வரனுக்கு ஒன்றும் செய்ய இயலுவதில்லை.

14. When the Lord is angry with me for my vast sins, and I call you out in extreme helplessness, may you present yourself before me and the Lord; and when, O Compassion, your emergence displays the speedy repudiation of all my sins, what can He do?

महेशे संक्रुद्धे मदघविदि मह्यं श्रितजन -
श्रमाक्षान्त्री देवि त्वमयि सहसाविर्भव दये ।
मदीयांहः संहत्यपलपनरंहः प्रथयति
त्वदाविर्भावेऽसावलमिह दये किं कलयितुम् ॥ १५ ॥

மஹேஶே ஸங்க்ருத்³தே⁴ மத³க⁴விதி³ மஹ்யம் ஶ்ரிதஜன -
ஶ்ரமாக்ஷாந்த்ரீ தே³வி த்வமயி ஸஹஸாவிர்ப⁴வ த³யே ।
மதீ³யாம்’ஹ: ஸம்ஹத்யபலபனரம்ஹ: ப்ரத²யதி
த்வதா³விர்பா⁴வே(அ)ஸாவலமிஹ த³யே கி கலயிதும் ॥ 15 ॥

மத்³-அக⁴-விதி³	-	என் பாபங்களை உணர்ந்த,
மஹேஸே	-	பரமேச்வரன்,
மாஹ்யம்	-	என்னைக் குறித்து,
ஸங்க்ருத்³தே⁴ (ஸதி)	-	கோபிக்கும் போது,
அயி தே³வி த³யே	-	ஏ தயா தேவியே!
ஸ்ரித ஜன ஷ்ரம அக்ஷாந்த்ரி	-	ஆச்ரயித்த ஜனங்களின் கஷ்டத்தைப் பொறுக்க மாட்டாத
த்வம்	-	நீ,
ஸஹஸா	-	திடீரென்று,
ஆவிர்ப⁴வ	-	முன் தோன்றி வா,
மதீய-அம்ஹ-ஸம்ஹதி அபலபந ரம்ஹ:	-	என் பாபக் குவியலை மறுப்பதின் வேகத்தை,
த்வத்³-ஆவிப⁴வே	-	உன் தோற்றமானது,
ப்ரத²யதி ஸதி	-	காண்பிக்கும் போது,
இஹ	-	இவ் விஷயத்தில்,
அஸௌ	-	இக் கடவுள்,
கிம் கலயிதும் அலம்	-	என்ன செய்ய முடியும்?

15. When Lord Siva, knowing my sin, is angry with me, O Goddess Compassion, manifest yourself immediately, you who cannot bear the distress of your refugees. When your appearance displays the vehement negation of all my sins, what can He do?

त्वया भाव्यं मातर्मयि शशिकलोतंसकरुणे
प्रणम्य त्वां याचे कति कति भवत्या न हि भृताः ।
जगत्येको वर्ने क्वचिदपि गति कांचिदपि न
न्वपश्य नैवेदं सहशमगतीनां तव गतेः ॥ १६ ॥

த்வயா பா⁴வ்யம் மாதர்மயி ஶஶிகலோதம்ஸகருணே
ப்ரணம்ய த்வாம் யாசே கதி கதி ப⁴வத்யா ந ஹி ப்⁴ருதா: ।
ஜக³த்யேகோ வர்னே க்வசித³பி க³தி காஞ்சித³பி ந
ந்வபஶ்ய நைவேத³ம் ஸஹஶமக³தீனாம் தவ க³தே: ॥ 16 ॥

மாத:	-	அன்னையே!
ஸஸி கலோதம்ஸ-கருணே	-	ஏ சிவதயையே!
மயி	-	என்னிடத்தில்,

த்வயா பா4வ்யம் - நீ இருக்க வேண்டும்,
ப்ரணம்ய - நமஸ்காரஞ் செய்து,
த்வாம் - உன்னை,
யாசே - வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்,
ப4வத்யா - உன்னால்,
கதி கதி ஹி - எவ்வளவு பெயர்கள் தான்,
ந ப்4ருதா: - தாங்கப் படவில்லை,
ஜக3தி - உலகில்,
கசித் அபி - ஓரிடத்திலும்,
காஞ்சித் அபி - ஒரு,
க3திம் - போக்கையும்,
அபஶ்யன் - காணாதவனாய்,
ஏக: - ஒருவனாய்,
வர்தே நநு - நான் இருக்கிறேன் அன்றோ,
அக3தீநாம் க3தே: - கதியற்றவருக்குத் கதியான,
தவ - உனக்கு,
இத3ம் - இது,
நைவ - தகுதி,
ஸஹஸாம் - அல்லவே அல்ல.

16. O Mother Compassion of Siva! You must be with me; I prostrate and beseech you; how many have you not supported? Alone in the world I am, not finding anywhere any refuge. This is not proper at all for you who are the refuge of the refugeless.

तवाध्वन्या धन्यास्तव हि भवनादन्तकरियो-
र्यदेण्वेकेनैन शिरसि धनुषा घातमदयम् ।
तथान्येन ग्राणां किरणमपरेणासिलतया
दयेऽनैषीन्मूर्धप्रविदलनमप्यम्ब भवती ॥ १७ ॥

தவாத்4வன்யா த4ந்யாஸ்தவ ஹி ப4வநாத3ந்தகரியோ-
ர்யதே3ண்வேகேனைன ஶிரஸி த4னுஷா கா4தமத3யம் ।
ததா2ன்யேன க்3ராணாம் கிரணமபரேணாஸிலதயா
த3யே(அ)னைஷீன்மூர்த4ப்ரவித3லனமப்யம்ப3 ப4வதீ ॥ 17 ॥

ஹே அம்ப3 த3யே - ஏ தாயே, தயையே!
தவ - உன்னுடைய,
அத்4வந்யா - பக்தர்கள்,
தவ - உன்னுடைய,
ப4வநாத் - இருப்பிடமான,
அந்தக-ரியோ: - சிவனை விட,

த⁴ன்யா: ஹி	-	அதிர்ஷ்ட சாலிகள் அல்லவா!
யத்	-	ஏனெனில்,
ஏஷ	-	இந்த உன் பக்தரில்,
ஏகேந	-	ஒருவனால்,
ப⁴வதி	-	நீ,
அத³யம்	-	இரக்கமின்றி,
ஏனம்	-	இந்தச் சிவனை,
ஸிரஸி	-	தலையில்,
த⁴னுஷா	-	வில்லால்,
தா⁴தம் அனைஷேத்	-	அடிபட வைத்தாய்,
ததா²	-	அது போல,
அன்யேந	-	மற்றொரு பக்தனால்,
க்³ராணாம் கிரணம் அணைஷேத்	-	கற்களை எறியும்படி செய்தாய்,
அபரேண	-	மற்றொருவனால்,
அஸிலதயா	-	வாளால்,
மூர்த⁴-ப்ரவிதளலநம் அபி சினைஷேத்	-	தலையை வெட்டும் படியும் செய்தாய்.

சிவதயை ஏற்பட்டவர்கள் சிவனையே தன் அதீனமாக்கி, தன்னிஷ்டப்படி சிவனை நடத்திக் கொள்ளலாம்; அவரும் பக்தவச்யராய் அவன் செய்வதை யெல் லாம் அன்பு விளையாட்டாய் அனுபவிக்கிறார். சிவனைத் தலையில் வில்லால் அர்ஜுனன் அடித்து விட்டான். கல்லால் சாக்ய நாயனார் அடித்தார். வாளால் அரிவாட்டாய நாயனார் வெட்டினார்.

17. O Mother Compassion! Those that have resorted to you are superior to that Siva who is your abode; for, of these you made one beat Siva mercilessly on the head, another pelt Him with stones and still another cut His head even with a sword!

प्रियोऽर्थोऽयं शंभो : प्रसदनविधेयाधिगम इं
त्यथ द्वेष्योऽयं तत्प्रसदनविधेयक्ष तिरिति ।
परोऽयं तंत्रायोदय इति च तद्धीकृदखिलं
न मे तद्धीमैवं मयि विमुखता ते शिवदये ॥ १८ ॥

ப்ரியோ(அ)ர்தோ²(அ)யம் ஶம்போ⁴ : ப்ரஸத³னவிதே⁴யாதி⁴க³ம இம்
த்யத² த்³வேஷ்யோ(அ)யம் தத்ப்ரஸத³னவிதே⁴யக்ஷ திரிதி ।
பரோ(அ)யம் தந்த்ராயோத³ய இதி ச தத்³தீ⁴க்ருத³கி²லம்
ந மே தத்³தீ⁴மைவம் மயி விமுக²தா தே ஶிவத³யே ॥ 18 ॥

ஹே சிவ த³யே	-	ஏ சிவனின் கருணையே!
ஸம்போ⁴	-	சிவனுடைய,
ப்ரஸத³ன-விதே⁴ய அதி⁴க³ம: இதி	-	அருளுக்காக வேண்டிய (பஜன பூஜனாதி) கர்மாக்களைச் சேகரித்து கொள்ளுவது என்பது,
ப்ரிய: அர்த²:	-	(சிவனுக்கு ப்ரியமான விஷயம்,
அத:	-	பின்,
தத்-ப்ரஸ்த³ந-விதே⁴ய க்ஷதி: இதி அயம்	-	அவருடைய அரளுக்காக வேண்டிய கர்மாக்களைத் தொலைத்துக் கொள்ளுவதென்ற இது,
த்³தே³ஷ்ய: (அர்த²)	-	அவர் வெறுக்கத்தக்க விஷயம்
தத்ர	-	இக் கர்மானுஷ்டானத்தில்,
ஆய:உத³ய: இதி ச அயம்	-	பல லாபம் ஏற்படுவது என்ற இதுவும்,
பர: (அர்த²):	-	அவருக்குப் பொருட்டல்லாத (உதாஸீனமான) விஷயம்,
அகி²லம்	-	இவை எல்லாமே,
தத்³-தீ⁴-க்ருத்	-	அச் சிவ பக்தியனால் ஆக வேண்டியவை,
மே	-	எனக்கோ,
த்த³-தி4:	-	அச் சிவபுத்தி,
ந	-	இல்லை,
ஏவம்	-	இவ்வாறு,
தே	-	உனக்கு,
மயி	-	என்னிடத்தில்,
விமுக²தா	-	பாராமுகம்,
மா	-	வேண்டாம்.

சிவப்ரஸாதம் ஏற்படவேண்டுமானால் அதற்கான பக்தி முதலிய ஸத்கர்மாக்களை செய்யவேண்டும்; அப்படிப்பட்ட கர்மாக்களை செய்யாமலிருப்பது சிவனுக்குப் பிடிக்காது. ஆனாலும் இதிலிருந்து இந்த பலன் வரும் என்ற புத்தியோடு அக்கர்மாவை செய்யாமல் சிவார்ப்பணம் என்று செய்ய வேண்டும்; அப்படிச் சிவார்ப்பணமாய்ச் சிவமயமாய்ப் புத்தியுள்ளவனுக்கே செய்ய முடியும்; எனக்கு அச்சிவபுத்தி கிடையாது என்ற காரணத்தால் என்னை புறக்கணிக்கக்கூடாது.

18. The acquisition of the acts to be done for propitiating Siva is a thing dear to Siva; the absence of these is a thing disliked by Him; and the outcome of a gain in such things is a matter of indifference to Him; all these are to be done, having Him as the object of our thought; such thought is not in me; but you should not (on that score) turn away from me.

क्षिपन्कामिन्याविष्यनवधि मिथोवैशसधुरा
दुरापेज्वेष्वक्षप्रकरम घिबालेयवदनम् ।
मधुस्यन्दि द्राक्षाफलकुलमिवायुर्वितथ्य
न्कियत्कालं सींदान्ययि मयि कदा स्याः शिवदये ॥ १९ ॥

க்ஷிபன்காமின்யாவிஷ்யனவதி⁴ மிதோ²வைஶஸது⁴ரா
து³ராபேஜ்வேஷ்வக்ஷப்ரகரம கி⁴பா³லேயவத³னம் ।
மது⁴ஸ்யந்தி³ த்³ராக்ஷாப²லகுலமிவாயுர்விதத்²ய
ந்கியத்காலம் ஸீந்தா³ன்யயி மயி கதா³ ஸ்யாஃ ஶிவத³யே ॥ 19 ॥

அயி ஶிவத³யே	-	ஏ சிவ தயையே!
மிதோ²-வைஸாஸ்-து⁴ரா-	-	ஒருவருக்கொருவர் கடுமையாய்த் துன்புறு-
து³ராபேஷு		த்தியும் அடைதற்கு அரிதாயிருக்கிற,
ஏஷு	-	இந்த,
காமினீ-ஆதி³ஷு	-	ஸ்த்ரீ முதலிய விஷயங்களில்,
அனவதி⁴	-	முடிவின்றி,
அதி⁴-பா³லேயவத²நம்	-	கழுதை வாயில்,
மது⁴-ஸ்யாந்தி³	-	தேனொழுகும்,
த்³ராக்ஷாப²;அ குலம் இவ	-	திராக்ஷைப் பழங்களை (எறிவது போல) போல,
அக்ஷ-ப்ரகரம்	-	என் இந்திரியங்களை,
ஷிபன்	-	எறிந்து கொண்டு,
ஆயு:	-	(என்) ஆயுளை,
விதத²யன்	-	வீணாக்கிக் கொண்டு,
கியத் காலம்	-	எவ்வளவு காலம்,
ஸிதா³னி	-	கஷ்டப் படுவேன்!
மயி	-	என்னிடம்,
கதா³	-	எப்போது,
ஸ்யா:	-	உண்டாகுவாய்?

கடவுள் நமக்களித்த புலன்கள் மிகவும் சிறந்த கருவிகள்; அவற்றால் நாம் அனுபவித்து அடைய வேண்டிய பெரிய விஷயமும் அவற்றை அருளிய கடவுளே; ஆனால் அச்சிறந்த விஷயத்தை விட்டு இந்திரியங்களைச் சிற்றின்பங்களிலேயே நாம் செலுத்துகிறோம்; இடைவிடாமல் ஸ்த்ரீ முதலிய இச்சிற்றின்பங்களை நாம் நாடுகிறோமே ஒழிய, அவை நாம் விரும்பியபடி நமக்குக் கைகூடுவதில்லை; அவற்றைப் பெற நாம் ஒருவருக் கொருவர் ஜன்மப் பழியைக்கூட வரவழைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது; அப்படிப் பிறரைப் பகைத்துத் தேடியும் இச் சிற்றின்பங் கள் நமக்குக் கிட்டுவதில்லை. அப்படி இருக்கும் சிற்றின்பங்களின்மேல் நம் சிறந்த புலன்களைச் செலுத்துவது கழுதையின் வாயில் மிகவும் ருசியான திராக்ஷையைப்

போடுவது போலாகும். இப்படி வாழ் நாட்களை வீணாக்காமல், புலன்களைச் சிவபரமாய் மாற்றச் சிவதயையே உதவவேண்டும்.

19. Endlessly throwing my senses on these, wife and others, hard to attain even by great mutual torment, even as one would throw honey dripping grapes into the mouth of an ass, and wasting my life, how long am I to suffer? O Compassion of Siva! When will you appear in me?

कदा गौरीनेत्राञ्चलसमुदितानङ्गचकिता
न्कटाक्षांस्तांस्तच्च स्मितमधरबिम्बे कृतपदम् ।
मुखं शंभोस्त चोन्मुदितशरदिन्दुप्रियसख
पुरस्तादादध्याः पुरभिदनुकम्पे जननि मे ॥ २० ॥

கதா3 கௌ3ரீநேத்ராஞ்சலஸமுதி3தானங்க3சகிதா
ந்கடாக்ஷாம்ஸ்தாம்ஸ்தச்ச ஸ்மிதமத4ரபி3ம்பே3 க்ருதபத3ம் ।
முக2ம் ஶம்போ4ஸ்த சோன்முதி3தஶரதி3ந்து3ப்ரியஸக2
புரஸ்தாதா3த3த்4யா: புரபி4த3னுகம்பே ஜனனி மே ॥ 20 ॥

ஹே ஜனனி புரபி4த்3 அனுகம்பே	-	ஏ தாயே சிவதயையே!
கதா3	-	எப்பொழுது,
கௌ3ரி-நேத்ர-அஞ்சல ஸமுதி3த-அனங்க3 சகிதானந்	-	பார்வதியின் கடைக்கண்ணில் தோன்றிய மன்மதனுக்குப் பயந்த,
தான்	-	அந்த,
ஶம்போ4:	-	சிவனுடைய,
கடாக்ஷான்	-	கடைக்கண் பார்வைகளையும்,
அத4ர-பி3ம்பே3	-	கோவைப்பழம் போன்ற யுதட்டில்
க்ருத பத3ம்	-	இருப்புக்கொண்ட,
தத்	-	அந்த,
ஸ்மிதம் ச	-	புன்னகையையும்,
உன்முதி3த-ஷரத்3- இந்து3-ப்ரிய-ஸக2ம்	-	களிப்புற்ற சரத்கால (பூர்ண) சந்திரனைப்போன்ற,
தத்	-	அந்த,
முக2ம்	-	முகத்தையும்,
மே புரஸ்தாத்	-	என் முன்,
ஆத3த்4உஆ:	-	வைப்பாய்.

சிவனுடைய மூர்த்தியை நாம் ப்ரத்யக்ஷமாய்த் தர்சனம் செய்வதோ, அதை எப்போதும் நம் மனக்கண்முன் வைத்துக் கொண்டிருப்பதோ, சிவதயையின் அநுக்ர

ஹத்தால்தான் முடியும். விசேஷணங்களால் சிவ மூர்த்தியின் அழகும் வர்ணிக்கப் பட்டது.

20. O Mother, Compassion of Siva! When will you place before me those glances of Siva rendered timid by the love manifesting in the corners of Parvati's eyes, that smile of Siva residing on the lip red like the Bimba fruit, and that face of Siva resembling the joyous autumnal moon?

असावर्थः श्रेयानयमितर इत्यच्छमतिदाः
प्रजानां शर्माप्तावसुखविरहे च प्रतिभुवः ।
विभान्ति श्वासा यद्विधुशकलमौलेभगवत
स्तदेतत्कल्याण्यास्तव विलसितं किं न करुणे ॥ २१ ॥

அஸாவர்த²: ஶ்ரேயானயமிதர இத்யச்ச²மதிதா³:
ப்ரஜானாம் ஶர்மாப்தாவஸுக²விரஹே ச ப்ரதிபு⁴வ: ।
விபா⁴ந்தி ஶ்வாஸா யத்³விது⁴ஶகலமௌலேப⁴க³வத
ஸ்ததே³தத்கல்யாண்யாஸ்தவ விலஸிதம் கிம் ந கருணே ॥ 21 ॥

ஹே கருணே	-	ஏ தயையே!
அஸௌ அர்த²:	-	இந்த விஷயம்,
ஷ்ரேயான்	-	நன்மைக்கானது,
அயம்	-	இது,
இதர:	-	வேறுபட்டது,
இதி	-	என்று,
அச்ச²-மதி-தா³:	-	தெளிவான அறிவைக் கொடுப்பனவாயும்,
ப்ரஜாநாம் ஸர்ம-ஆப்தௌ	-	மக்களுக்கு ஸுகம் கிட்டுவதற்கும்,
அஸுக-விரஹே ச	-	துக்கம் விலகுவதற்கும்,
ப்ரதிபு⁴வ:	-	ஜாமீன்களாயும்,
ப⁴க³வத:விது⁴ ஸகல மௌலே:	-	சிவனுடைய
ஸ்வாஸா:	-	மூச்சு ரூபமான வேதங்கள்,
விபா⁴ந்தி (இதி) யத்	-	ப்ரகாசிக்கின்றன என்ற,
தத்³ ஏதத்	-	இது,
கல்யாண்யா:	-	க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கும்,
தவ	-	உன்னுடைய,
விஸலிதம் ந கிம்?	-	லீலையல்லவா?

மக்களைப் படைத்த பகவான் அம்மக்கள் துக்கத்திற்குக் காரணமான வழிகளை விட்டு விலகி, நல்வழிக்கான ஸத்கர்மாக்களைச் செய்து ஸுகிக்குமாறு இது ச்ரேயஸ், இது அச்ரேயஸ் என்று காட்டும் வேதங்களை ஸ்ருஷ்டித்தார்;

அவ்வேதங்கள் சொல்லும்படி நடந்தால் கெட்டது நீங்கி, நல்லது கிட்டுமென்பதற்கு வேதங்களே ஜாமீன், கடவுளே ஸத்யம் செய்து கொடுப்பவர். நம்மிடம் கருணை யில்லாவிட்டால் கடவுள் இவ்வாறு நம் நலனுக்குக்காகச் சிரமப்படுவாரா?

"तस्य महतो भूतस्य निःश्वसितम् " "தஸ்ய மஹதோ பூ⁴தஸ்ய நிஃஶ்வஸிதம்" என்று வேதத்திலேயே, வேதம் கடவுளிடமிருந்து எழும் மூச்சு என்று சொல்லப்பட்டி ருக்கிறது **'वेदोऽखिलो धर्ममूलम्' 'வேதோ³(அ)கி²லோ த⁴ர்மமூலம்'** என்று நம்மைத் தாங்குவதான **(धारणाद् धर्म उच्यते) (தா⁴ரணாத்³ த⁴ர்ம உச்யதே)** தர்மத்திற்கு வேதமே மூலம் என்பது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. **"प्रतिभुषः" "ப்ரதிபு⁴ஷஃ"** என்பதால் "நான் சொல்லும் காரியம் ஒன்றைச்செய், அதிலிருந்து இந்த அதிலிருந்து இந்த நற்பயன் ஏற்படும்; அதற்கு நான் உத்தரவாதம்" என்று வேதம் சபதம் செய்கிறது என்கிறார் கவி.

21. That these (Vedas), the breath of the Moon - crested Lord Siva, shine forth as the bestowers of the clear knowledge that this is beneficient (Dharma) and this is different (Adharma), and as the guaranteers for the access of welfare and the removal of misery, O Compassion, is this not the play of your auspicious Self?

स्मराराते शंभो पुरहर शिवोमाधव हरे
मुरारे गोविन्दामरवर मुकुन्देत्यविरतैः ।
शिवाख्यापीयूषोर्मिभिरयि दये मां कबलितं
कदा वो कुर्वीरंस्तव गुणझरा मज्जितहराः ॥ २२ ॥

ஸ்மராராதே ஶம்போ⁴ புரஹர ஶிவோமாத⁴வ ஹரே
முராரே கோ³விந்தா³மரவர முகுந்தே³த்யவிரதைஃ ।
ஶிவாக்²யாபீயூஷோர்மிபி⁴ரயி த³யே மாம் கப³லிதம்
கதா³ வோ குர்வீரம்ஸ்தவ கு³ணஜ²ரா மஜ்ஜிதஹராஃ ॥ 22 ॥

அயி த³யே	-	ஏ தயையே!
மஜ்ஜித-ஹரா:	-	சிவன் முழுகிக்கிடக்கும்,
தவ	-	உன்னுடைய,
கு³ண-ஜரா:	-	குண வெள்ளங்கள்,
(ஹே) ஸ்ம்ர-அராதே	-	ஏ மன்மத சத்ரோ,
ஸம்போ⁴	-	சம்போ,
புர-ஹர	-	திருபுரங்களை ஒழித்தவரே,
ஶிவ	-	சிவ,
உமா-த⁴வ	-	பார்வதீபதே,
ஹரே	-	ஹரே,
முராரே	-	முரனை ஒழித்தவரே,

கோ^{3}விந்த^{3}	-	கோவிந்தா,
அமர-வர	-	தேவச்ரேஷ்டா,
முகுந்தா	-	முகுந்தா,
இதி	-	என்ற,
அவிரதை:	-	ஓய்வில்லா,
ஶிவ-ஆக்யா-பீயுஷ ஊர்மிபி^{4}:	-	சிவ (மங்களமான) நாமங்களின் அமிர்த அலைகளால்,
கப^{3}லிதம்	-	விழுங்கப்பட்டவனாய்,
மாம்	-	என்னை,
கதா^{3} வா	-	எப்பொழுது,
குர்வீரன்	-	செய்யும்?

இடைவிடாது பகவந் நாமகானம் செய்து அதிலேயே முழுகிக்கிடக்கும் பாக்யமும் பகவானின் தயையினால் தான் ஏற்படும்; நாமாவைச் சொல்லிவந்தால் தயை ஏற்படும்; தயை ஏற்பட்டால் நாமா சொல்லலாம் என்ற அந்யோந்யாச்ரய தோஷமில்லவே இல்லை.

"சிவாக்யா" என்ற இடத்தில் "சிவனுடைய நாமா" என்று அர்த்தம் வைத்துக் கொண்டால் ஹரி, முகுந்தன் என்ற விஷ்ணு நாமாக்களும் சிவனையே குறிக்கும் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம்; பகவன் நாமா என்று நாமா வற்புறுத்தப்படுகிறதே ஒழிய சிவநாமா, விஷ்ணுநாமா என்ற பேதமில்லை; சிவமான, அதாவது மங்களத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய (ஹரி, ஹர முதலிய தெய்வங்களின்), நாமா என்றே வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆக்யாஷஷ்டிக்கு உரை எழுதிய திருவிசநல்லூர் வீரராகவர் என்றவரும் '**சிவாக்யா**' என்ற பதத்திற்கு ஹரி ஹர ஸாதாரணமாய்ப் பொது அர்த்தம் சொல்ல வேண்டிருக்கிறது என்று எழுதியிருக்கிறார். நாம பஜனம் செய்பவன் ஹரி ஹர பேதம் செய்யலாகாது என்று சொல்லியிருக்கிறது. (**ஆக்யாஷஷ்டி** முகவுரை; ஆக்யாஷஷ்டி 4 - வது ஶ்லோகத்தையும் பார்க்கவும். வீரராகவ வ்யாக்யானத்துடன் காமகோடி க்ரந்தாவளியில் வெளியிட்டிருக்கும் ஆக்யாஷஷ்டியையும் பார்க்கவும்.)

22. O Compassion! When will the floods of your excellences, in which is immersed Siva Himself, engulf me with the ambrosial billows of the auspicious Names incessantly recited, Names like O Smararati (Enemy of Cupid), Sambhu (Auspicious), Purahara (Destroyer of Tripura), Siva, Umadhava (Lord of Parvati), Hara, O Murari (Enemy of demon Mura), Govinda, Chief of Gods, Mukunda!

समुन्मींलज्ज्वाला ज्वलनकलितस्यान्तिकगतो
यथा तद्वद्दाराद्यभिरतिहतस्यान्तिकगतः ।
असावीष्टे नोज्जीवितुमहह का तस्य तु कथा
किमन्यज्जींवा तुस्त्वमसि जगतोऽस्येशकरुणे ॥ २३ ॥

ஸமுன்மீம்லஜ்ஜ்வாலா ஜ்வலனகலிதஸ்யாந்திகக³தோ
யதா² தத்³வத்³தா³ராத்³யபி⁴ரதிஹதஸ்யாந்திகக³த: |
அஸாவிஷ்டே நோஜ்ஜீவிதுமஹஹ கா தஸ்ய து கதா²
கிமன்யஜ்ஜீம்'வா துஸ்த்வமஸி ஜக³தோ(அ)ஸ்யேஶகருணே || 23 ||

ஹே ஈஶ கருணே	-	ஏ ஈச்வர தயையே!
ஸமுன்மீலத்³-ஸ்வாலா-ஜ்வலன-கலிதஸ்ய	-	எழும் ஜ்வாலைகளோடு கூடிய நெருப்புப் பிடித்த மனிதன் ஒருவனுடைய,
யதா² அந்திக-கத:	-	அருகிலுள்ள ஒருவன் எப்படியோ,
தத்³வத்	-	அதுபோல்,
தா³ராதி³-அபி⁴ரதி-ஹதஸ்ய	-	மனைவி முதலியவற்றிலுள்ள ஈடுபாட்டா லழிந்துபோகும் மனிதனொருவனுடைய
அந்திக-கத:	-	ஸமீபத்திலுள்ள,
அஸௌ	-	(மற்றொரு) மனிதன்,
அஜ்ஜீவிதும்	-	தான் தப்பிப்பிழைப்பதற்கே,
ந இஷ்டே	-	ஸமர்த்தனல்ல,
அஹஹ	-	அந்தோ!
தஸ்ய து	-	அதிலேயே இருப்பவனைப்பற்றி,
கா கதா²	-	சொல்லவும் வேண்டுமா?
அஸ்ய	-	இப்படி அழிந்து போகும்,
ஜக³த:	-	உலகிற்கு,
ஜீவாது:	-	உயிரளிக்கும் மருந்தாய்,
த்வம்	-	நீ,
அஸி	-	இருக்கிறாய்,
அன்யத் கிம்?	-	வேறென்ன?

அக்னியினால் பற்றப்பட்டவனுடைய பக்கத்திலுள்ளவரையும் அத்தீ பற்றி விடுகிறது; அவனைக்காப்பாற்றுவதாய் அணுகிய இவனும் அகப்பட்டுக் கொள்ளு கிறான். அதுபோல் சிற்றின்பங்களில் விழுந்தவனை வெளியே இழுத்து வருவதாய் அவனிடம் சென்றவனும் சிற்றின்பங்களில் விழுந்து விடுகிறான். அதன் ஸஹவா ஸமே நம்மைக் கெடுத்து அழித்து விடும். அதிலிருந்து தப்பிப் பிழைக்க, அதிலிருக்கும் ருசி விலக, அதில் மனம் நாடாமலிருக்க, இடைவிடாத பகவத் த்யானமே உபாயம்; அந்த த்யானம் உண்டாகி நம்மைக் காப்பாற்றும்படி அவருடைய கருணையே உதவ வேண்டும்.

23. Like one close to another caught in a fire of blazing flames, even so is one close to a person ruined by his addiction to wives, etc., incapable of saving his own self. Alas! Why mention him who is actually in it? But to such a world, Compassion of the (Lord! You are the life - restoring medicine.

मयीशानं वामाशयमतितरां मज्जयतु ते
कदा पूरः स्वैरं कबलिततटो देवि करुणे ।
तथा द्रागुत्कर्षन्विघटितविघातव्यतिकरः
कदेशप्रेमाख्ये महति च पदे स्थापयतु माम् ॥ २४ ॥

மயீஶானம் வாமாஶயமதிதராம் மஜ்ஜயது தே
கதா³ பூர꞉ ஸ்வைரம் கப³லிததடோ தே³வி கருணே ।
ததா² த்³ராகு³த்கர்ஷன்விக⁴டிதவிகா⁴தவ்யதிகர꞉
கதே³ஶப்ரேமாக்²யே மஹதி ச பதே³ ஸ்தா²பயது மாம் ॥ 24 ॥

ஹே தே³வி கருணே!	-	ஏ கருணா தேவியே!
கதா³	-	எப்போது,
மயி	-	என்னிடத்தில்,
அதிதராம்	-	மிகவும்,
வாம-ஆஸயம்	-	எதிரிடையான எண்ணத்தையுடைய,
ஈஸாநம்	-	சிவனை,
தே	-	உன்னுடைய,
கப³லித தட:	-	கரை விழுங்கிய,
பூர:	-	வெள்ளமானது,
ஸவைரம்	-	யதேச்சையாய் (முழுதும்),
மஜ்ஜயது	-	(தனக்குள்ளே) முழுகவைக்கும்?
ததா²	-	அதுபோல்,
கதா³	-	எப்போது,
த்³ராக்	-	சீக்கிரமாய்,
உத்கர்ஷன்	-	என்னை இழுத்து,
விக⁴டித-விகா⁴த்-வ்யதிகர:	-	ஏற்படும் இடையூறுகளையெல்லாம் உடைத்துத் தள்ளி,
ஈஸா-ப்ரேம-ஆக்³யே	-	சிவ அன்பு என்ற,
மஹதி	-	பெரிய,
பதே³ ச	-	ஸ்தானத்திலும்,
மாம்	-	என்னை,
ஸ்தா²பயது	-	நிலைநிறுத்தும்.

24. O Goddess Companion! When is your flood, which has fully engulfed the banks, to submerge completely Siva who has a totally wrong opinion of me? And when is it to destroy all impediments, pull me up quickly, and establish me in the great place called the love of the Lord?

प्रियो द्वेष्योऽप्यधस्तुदति मम बुद्धि तदितरे -
ऽप्यमी स्वैरं निघ्नन्त्यहह गिरेि शालिङ्गनमुखे ।
प्रसक्ति : का वा स्याद्भगवति नमस्तेऽर्हसि न मा.
मियहूरीकर्तु गिरिशकरुणेऽनन्यशरणम् ॥ २५ ॥

ப்ரியோ த்³வேஷ்யோ(அ)ப்யத⁴ஸ்துத³தி மம பு³த்³தி⁴ ததி³தரே -
(அ)ப்யமீ ஸ்வைரம் நிக்⁴னந்த்யஹஹ கி³ரீஶாலிங்க³னமுகே² ।
ப்ரஸக்தி: கா வா ஸ்யாத்³ப⁴க³வதி நமஸ்தே(அ)ர்ஹஸி ந மா-
மியஹூ³ரீகர்து கி³ரிஶகருணே(அ)னன்யஶரணம் ॥ 25 ॥

ஹே கி³ரிஸ-கருணே	-	ஏ சிவதயையே!
ப்ரிய:	-	வேண்டிய,
அர்த:	-	பொருளும்,
த்³வேஷ்ய: அர்த²: அபி	-	வேண்டாத பொருளும்,
மம	-	என்னுடைய,
பு³த்³தி⁴ம்	-	புத்தியை,
துத³தி	-	துன்புறுத்துகிறது,
தத்³-இதரே அபி அமீ	-	அதல்லாத இந்த வேறு சில விஷயங்களும்,
ஸ்வைரம்	-	தன்னிஷ்டம்போல்,
நிக்⁴னந்தி	-	(எனக்குத்) தடைசெய்கின்றன,
அஹஹ	-	அந்தோ!
கி³ரிஸ ஆலிங்கன ஸுகே²	-	சிவனைத் தழுவிக்கொள்ளும் இன்பத்திற்கு,
கா வா ப்ரஸக்தி: ஸ்யாத்	-	என்ன ஸந்தர்ப்பம் இருக்கும்?
ஹே ப⁴க³வதி	-	ஏ தேவி!
தே நம:	-	உனக்கு நமஸ்காரம்,
அனன்ய சரணம்	-	வேறு கதியில்லாத,
மாம்	-	என்னை,
இயத்	-	இவ்வளவு,
தூ³ரிகர்தும் ந அர்ஹஸி	-	நீ விலக்கி வைப்பது தகாது.

25. Objects, dear as well as detestable, torment my mind; and these others too freely impede me, alas! What chance is there for me for the bliss of Siva's embrace? O Goddess, obeisance to you ! O Compassion of Siva! You ought not to keep me so far away - me who have no other refuge.

दये शंभोस्तद्भक्त्यमृतलहरीं तावकझराः
कदेहो पानेष्यन्त्यलमपनयन्तः प्रतिहतः ।
तथा चात्मा मेऽसावतिशिशिरितो हास्यति कदा
मनोजायुन्मो रुद्ग्रहनदहनोत्थं परिभवम् ॥ २६ ॥

த³யே ஶம்போ⁴ஸ்தத்³ப⁴க்த்யம்ருதலஹரீம் தாவகஜ²ரா:
கதே³ஹோ பாநேஷ்யந்த்யலமபனயந்த: ப்ரதிஹத: |
ததா² சாத்மா மே(அ)ஸாவதிஶிஶிரிதோ ஹாஸ்யதி கதா³
மனோஜாயுன்மோ ருத்³க்³ரஹனத³ஹனோத்த²ம் பரிப⁴வம் || 26 ||

ஹே ஸம்போ⁴ த³யே	-	ஏ சிவதயையே!
கதா³	-	எப்போது,
தாவக ஜரா	-	உன் வெள்ளங்கள்,
ப்ரதிஹதீ:	-	தடைகளை,
அலம் அபநயந்த:	-	முழுதும் போக்கிக்கொண்டு,
இஹ	-	என்னிடம்,
த்த³ ப⁴க்தி அம்ருத லஹரீம்	-	அந்தச் சிவபக்தி என்ற அமிர்தப் பெருக்கை,
உபானேஷ்யந்தி	-	கொண்டு வரும்?
தயா	-	அந்தப் பெருக்கால்,
மே	-	என்னுடைய,
அஸௌ	-	இந்த,
ஆத்மா ச	-	ஆத்மாவும்,
அதி ஸிஸிரித: (ஸன்)	-	மிகவும் குளிர்ச்சியைப் பெற்று,
மனோஜ ஆதி³-உன்மீலத்³ கா³ஹன-த³ஹன உத்த²ம்	-	காமம் முதலிய உயர்ந்து எழும் காட்டுத் தீயிலிருந்து உண்டாகும்,
பரிப⁴வம்	-	ஆக்ரமிப்பை
கதா³	-	எப்போது,
ஹாஸ்யதி	-	உதறித்தள்ளும்?

26. O Compassion of Siva! When will your streams bring to me here the ambrosial wave of Siva's devotion, removing completely the impediments? And rendered exceedingly cool by that wave, when will this soul of mine overthrow the subjection to the wild fire of lust and the like.

महेशस्य प्रज्ञासमुचितविधानक्षमतया
ममाप्येनोराशेरपि समवमर्श सति न मे |
समाश्वासस्याशा निजलहरिभिस्तं ननु विभुं
वितन्वाना ममं विहरसि यदि त्वं न करुणे ॥ २७ ॥

மஹேஶஸ்ய ப்ரஜ்ஞாஸமுசிதவிதா⁴னக்ஷமதயா
மமாப்யேனோராஶேரபி ஸமவமர்ஶ ஸதி ந மே |
ஸமாஶ்வாஸஸ்யாஶா நிஜலஹரிபி⁴ஸ்தம் நனு விபு⁴ம்
விதன்வானா மமம் விஹரஸி யதி³ த்வம் ந கருணே || 27 ||

ஹே கருணே!	-	ஏ தயையே!
மஹேஸஸ்ய ப்ரஜ்ஞா	-	(ஸர்வக்ஞரான) சிவனும் (என் நடத்தையைப்பற்றி அவர்) தெரிந்து கொண்டிருப்பதற்குத் தக்கவாறு செய்யவேண்டியபடியால்,
மம அபி	-	என்னுடைய,
ஏனோ-ராஸே: அபி	-	பாபக்குவியலுடைய,
ஸமவமர்ஸே ஸதி	-	விசாரணையும் ஏற்படும்போது,
த்வம்	-	நீ,
நிஜ லஹரி பி⁴:	-	உன் வெள்ளங்களால்,
தம் விபு⁴ம்	-	அந்த ப்ரபுவை,
மக்³னம் விதன்வானா	-	முழுக வைத்துக் கொண்டு,
யதி³ ந விஹரஸி	-	விளையாடாவிட்டால்,
மே	-	எனக்கு,
ஸமாஷ்வாஸஸ்ய ஆஸா	-	தேறுதலுண்டென்று நம்பிக்கை,
ந நனு	-	இல்லையன்றோ.

“நான் செய்து கொண்டிருக்கும் பாபங்களை ஸர்வஜ்ஞரான பகவான் அறிவார்; அந்த என் பாபகர்மாநுஸாரியாகத்தானே அவர் எனக்குப் பலனை வழங்க வேண்டும்? அம்முறைப்படி என் கர்மாவை அவர் சிந்திக்கும் போது, எனக்குத் தண்டனையே ஏற்படும் என்பது திண்ணம்! அப்படி அவர் என்னைப்பற்றிச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, சிக்ஷணைக்கு யோஜனை செய்து கொண்டிருக்கும் போது நீ திடீரென வெள்ளம் போல் பொங்கி எழுந்து அவர் அறிவை மயங்க அடித்து என் விஷயத்தில் அவருக்கு ஒன்றும் தப்பாகப்படாதபடி செய்து விடு; அப்படிச் செய்யாவிட்டால் நான் தப்பிப்பது ஏது?" என்று பக்தன் தயையைப்பார்த்து முறையிடுகிறான். தாத்பர்யம் என்னவெனில் நாம் செய்யும் பாபங்களுக்கு, பகவானின் தயை யொன்று தோன்றி க்ஷமித்தால் ஒழிய வேறு விமோசனமே இல்லை.

27. O Compassion! If you do not exhibit your play and drown that Lord Siva in your waves, there is no hope of consolation for me when the great Lord will have to do what His knowledge of facts demands as proper and when this heap of my sins is under consideration.

दशायामेतस्यामपि शिवदये ते विमुखता
मयीत्थं चेन्मनो महति विपदब्धावहमसौ ।
अकीर्त्यब्धौ ममा स्वमपि मम यत्किंचन भव-
त्वपि खोद्धारे वा भवतु भवती प्रोद्यमवती ॥ २८ ॥

த³ஶாயாமேதஸ்யாமபி ஶிவத³யே தே விமுக²தா
மயீத்த²ம் சேன்மக்3னோ மஹதி விபத³ப்³தா⁴வஹமஸௌ ।
அகீர்த்யப்³தௌ⁴ மமா ஸ்வமபி மம யத்கிஞ்சன ப⁴வ-
த்வபி கோ²த்³தா⁴ரே வா ப⁴வது ப⁴வதீ ப்ரோத்³யமவதீ ॥ 28 ॥

ஹே ஶிவ-த3யே	-	ஏ சிவதயையே!
மஹேஶஸ்ய ப்ரஜ்ஞா	-	இந்தத் தசையிலும்கூட,
மயி	-	என்னிடத்தில்,
தே	-	உனக்கு,
இந்த²ம்	-	இம் மாதிரி,
விமுக²தா சேத்	-	பராமுகம் இருந்தால்,
அஸௌ அஹம்	-	இந்த நான்,
மஹதி	-	பெரிய,
விபத்-அப்³தௌ⁴	-	ஆபத்தாகிற கடலில்,
மக்³ன:	-	முழுகிப் போனேன்,
த்வம் அபி	-	நீயும்,
அகீர்தி-அப்³தௌ⁴	-	அபக்யாதி என்ற கடலில்,
மக்³னா	-	முழுகிப் போனாய்,
மம	-	எனக்கு,
யத் கிஞ்சன	-	எது வேண்டுமானாலும்,
ப⁴வது	-	ஏற்படட்டும்,
ப⁴வதி	-	நீ,
ஸ்வ-உத்³தா⁴ரே அபிதா⁴	-	உன்னைத் தூக்கிக் கொள்வதற்காவது,
ப்ரோத்³ய மவதோ ப⁴வது	-	முயற்சி எடுத்துக் கொள்.

என்னைக் காப்பாற்றும் என்று நம்பியிருந்த தயை இருக்கும்போதே நான் ஆபத்துக்காளானாலும், தயைக்குத் நம்பினவரைக் கைவிட்ட அபக்யாதி ஏற்படுமாத லால், தன்னலங்கருதியே தயை என்னைக் காக்க வேண்டும் என்கிறார் கவி.

28. O Compassion of Siva! If you are thus indifferent even in this stage towards me, I am here immersed in the great ocean of calamity, and you are immersed in the ocean of disrepute, let anything happen to me; may you strive to lift yourself up at least!

कमलभवपद वा कैंटभारिश्रियं वा
मदनभिदनुकम्पे मड्क्षु दातुं क्षमा त्वम् ।
किमु न दिशसि वीतक्लेशिकामासिका मे
कथन शिवशिवेत्याख्यानधारैकतानाम् ॥ २९ ॥

கமலப⁴வபத³ வா கைண்டபா⁴ரிஶ்ரியம் வா
மத³னபி⁴த³னுகம்பே மட்³க்ஷு தா³தும் க்ஷமா த்வம் ।
கிமு ந தி³ஶஸி வீதக்லேஶிகாமாஸிகா மே
கத²ன ஶிவஶிவேத்யாக்²யானதா⁴ரைகதானாம் ॥ 29 ॥

ஹே மத²னபி⁴த் அனுகம்பே	-	ஏ சிவதயையே!
கமலப⁴வ-பத³ம் வா	-	ப்ரம்மதேவனின் ஸ்தானத்தையோ,

கைடபா⁴ரி-ஷ்ரியம்வா	-	விஷ்ணுவின் செல்வத்தையோ,
மட்க்ஷு	-	உடனே,
தா³தும்	-	கொடுக்க,
த்வம்	-	நீ,
க்ஷமா	-	சக்தியுள்ளவள்,
ஶிவ-ஶிவ-இதி ஆக்²யான-தா⁴ரா-ஏகதானாம்	-	சிவ சிவ என்ற ஜப தாரையிலேயே ஈடுபாடுடன் கூடிய,
கசன	-	ஏதோ ஒரு இடத்தில்,
வீதக்லேஸிகாம்	-	துன்பம் நீங்கிய,
ஆஸிகாம்	-	இருப்பை,
மே	-	எனக்கு,
கிம்தி³ஸஸி ந	-	ஏன் கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறாய்?

எந்த உயர்ந்த பதவியையும் சிவதயை அளிக்கவல்லதே; ஆனால் பக்தர் வேண்டுவது ஏகாந்தமாய் ஒரு மூலையில் உட்கார்ந்து, கவலைகளின்றி, இடைவிடாது சிவ நாம உச்சாரணஞ் செய்து கொண்டிருக்கும் பெரும்பேறே; அதன் சிறப்பு வேறொன்றுக்கும் இல்லை.

29. O Compassion of Siva! You are capable of granting immediately the state of Brahma or the fortune of Vishnu; (but) why don't you give me the state of sitting somewhere, rid of all distress and concentrated in the continuous recital of the Name of Siva.

हितम हितमवैतु वर्तितुं चानुरूपं
न पुनरलमबोधानीशताभ्यां हतोऽहम् ।
प्रमथपतिदयेऽये पालयेस्त्वं कथं मां
कथमिव न च ते स्यात्ख्यातिभो न जाने ॥ ३० ॥

ஹிதம ஹிதமவைது வர்திதும் சானுரூபம்
ந புனரலமபோ³தா⁴னீஶதாப்⁴யாம் ஹதோ(அ)ஹம் ।
ப்ரமத²பதித³யே(அ)யே பாலயேஸ்த்வம் கத²ம் மாம்
கத²மிவ ந ச தே ஸ்யாத்க்²யாதிபோ⁴ ந ஜானே ॥ 30 ॥

அயே ப்ரமத²-மதி த³யே!	-	ஏ சிவதயையே!
அபோ³த⁴-அனீஸ-தாப்⁴யம்	-	அறிவின்மை, சக்தியின்மை இவ்விரண்டாலும்,
ஹத:	-	வீண்போன,
அஹம்	-	நான்,
ஹிதம்	-	நல்லதையும்,
அஹிதம்	-	தீயதையும்,
அவைதும்	-	தெரிந்து கொள்வதற்கும்,

அனுரூபம்	-	அப்படித்தெரிந்து அதன்படி,
வதிதும் ச	-	நடப்பதற்கும்,
ந: புன: அலம்	-	ஸமர்த்தனல்லன்,
த்வம்	-	நீ,
மாம்	-	என்னை,
கத²ம்	-	எப்படி,
பாலயே	-	காப்பாற்றுவாய்?
கத²ம் இவ	-	எப்படித்தான்,
தே ச	-	உனக்கும்,
க்யாதி-ப⁴ங்கா	-	புகழுக்குக் கேடு,
ந ஸ்யாத்	-	ஏற்படாமலிருக்கும் (என்று),
ந ஜாநே	-	அறியேன்.

இந்த ச்லோகத்தில் கவி தர்மஸங்கடம் ஒன்றைச் சொல்லுகிறார். ஸத்கர்மா எது, அஸத் கர்மா எது என்று அறிந்து நல்லொழுக்கத்திலிருந்துவரும் ஒருவனுக்கு அவன் சாரித்திற்கேற்ப ஸத்கதி ஏற்படுகிறது; அவனைக் கடவுள் அவனுடைய குணகர்மாதிகள் காரணமாய்க் காப்பாற்றுகிறார். அப்படிக் காப்பாற்ற, அந்தப் பக்த னுக்குத் தக்க யோக்யதையிருக்கிறது; யோக்யதையற்ற என்னை எப்படிக் காப்பாற்று வது? எந்தக் குணத்தையோ, நன் நடத்தையையோ சொல்லி என்னைக் காப்பாற்ற முடியும்? ஆனால், தயை என்ற சிவனின் குணாதிசயத்திற்கும் சக்தி விசேஷத்திற் கும் லக்ஷணம் என்னவெனில் யோக்யதையற்றவனையும் காப்பாற்றுவது என்பதே; யோக்யதையே காப்பாற்றிவிடும் ஒருவன் விஷயத்தில் தயை வேண்டுவதில்லை; ஆகையால் நீ யோக்யதையை விசாரித்துச் சட்டப்படி நடப்பதானால், உன் புகழுக்கு இழிவு ஏற்படும். சட்டங்களை மீறி என்னைக் காத்தருள்.

30. Struck by ignorance and powerlessness, I am not capable of knowing the beneficient and injurious, and of conducting myself accordingly. O Compassion of Siva! I don't know how you can save me and how you can avoid losing your reputation.

तव भवति निवासस्तारकाधीशमौलिः
सच मदघभवोग्रामर्वपय कुळात्मा ।
समय तमनुकम्पे लद्रसौघाबसेकै
मम तदलमयित्वं नावने मेऽर्थनोया ॥ ३१ ॥

தவ ப⁴வதி நிவாஸஸ்தாரகாதீ⁴ஶமௌலி:
ஸச மத³க⁴ப⁴வோக்³ராமர்வபய குளாத்மா ।
ஸமய தமனுகம்பே லத்³ரஸௌகா⁴ப³ஸேகை
மம தத³லமயித்வம் நாவனே மே(அ)ர்த²னோயா ॥ 31 ॥

அயி அனுகம்பே	-	ஏ தயையே!
தாரகாதீ⁴ஸ மௌலி:	-	சிவன்,
தவ	-	உனக்கு,
நிவாஸ: ப⁴வதி	-	இருப்பிடமாய் இருக்கிறார்,
ஸ ச	-	அவரோ,
மத்³-அக⁴-ப⁴வ-உக்³ர அமர்வ பர்யா குல ஆத்மா	-	நான் செய்யும் பாபங்களால் ஏற்படும் கடுங்கோபத்தால் கலங்கின மனமுடைய வராயிருக்கிறார்;
தம்	-	அவரை,
த்வத்³-ரஸ-ஔக⁴ அவஸேகை:	-	உன் ரஸப் பெருக்கினால் நனைத்து,
ஸமவ	-	காப்பாற்று,
தத்³	-	அது,
மம	-	எனக்கு,
அலம்	-	போதும்,
மே அவநே	-	என்னைக் காப்பாற்றும் விஷயத்தில்,
த்வம்	-	நீ,
ந அர்த²நீயா	-	வேண்டப்படவேண்டியதில்லை.

சிவன், பாவம், எப்பொழுதும் குளிர்ந்திருக்கும் பழக்க முள்ளவர்; தலையில் அதற்காகச் சந்திரனை எப்போதும் வைத்திருக்கிறார்; அப்படியிருக்கும் சுக புருஷர் திடீரென நான் செய்யும் பாபங்களைக்கண்டு, கடும் விஷம் போன்ற கோபம் தோன்றி, அடிக்கடி மிகவும் உஷ்ணப்படுகிறார்; அவர் கொதிப்பை, ஏ தயையே! நீ உன் குளிர்ந்த ரஸத்தைக் கொட்டிச் சமனம் செய்து, அவரைக் காப்பாற்று; என்னைக் காப்பது அப்புறம் ஆகட்டும் என்று கவி சமத்காரமாய்த் தன் பாபங்களுக்கு க்ஷமா பணத்தை வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்.

31. O Compassion! Your abode is Siva and He is disturbed by the terrible fury caused by my sins; safeguard Him by drenching Him with the streams of your Rasa; that is enough for me; there is no need to entreat you for my protection.

अभिलपतु शिवाख्यामाहरेत्यादिदम्भा
दपि सकृदयमेत्तस्याखिलार्ति हरिष्ये ।
इति सततविनिद्रामिन्दुमौलेर्दये य
द्यहमिव न जडः कोऽनन्यधीर्नाश्रयेत्त्वाम् ॥ ३२ ॥

அபி⁴லபது ஶிவாக்2யாமாஹரேத்யாதி³த³ம்பா⁴
த³பி ஸக்ருத³யமேதஸ்யாகி²லார்தி ஹரிஷ்யே ।
இதி ஸததவிநித்³ராமிந்து³மௌலேர்த³யே ய
த்³யஹமிவ ந ஜட³: கோ(அ)னன்யதீ⁴ர்நாஶ்ரயேத்த்வாம் ॥ 32 ॥

‘ஆஹர’-இதி-ஆதி^{3}த^{3}ம்பா^{4}த் அபி	-	“ஆஹர”(கொண்டுவா) முதலிய சொற்களின் வ்யாஜமாகவாவது,
ஸக்ருத்^{3}	-	ஒரு தரம்,
அயம்	-	இம்மனிதன்,
ஸிவ ஆக்யாம்	-	சிவ நாமாவை,
அபி^{4}லபது	-	சொல்லட்டும்,
ஏதஸ்ய	-	இவனுடைய,
அகி^{2}ல-ஆர்திம்	-	எல்லாத் துன்பத்தையும்,
ஹரிஷ்யே	-	போக்குகிறேன்,
இதி	-	என்று,
ஸததவினித்^{3}ராம	-	எப்பொழுதும் கண் விழித்துக்கொண்டிருக்கும்,
த்வாம்	-	உன்னை,
ஹே இந்து^{3} மௌலே: தயே	-	ஏ சிவதயையே!
அஹம் இவ	-	என்னைப்போல்,
ஜட^{3}: நயதி^{3}	-	மூடனாயில்லாவிட்டால்,
க:	-	எவன்தான்,
அனன்ய-தீ:	-	ஒரே மனத்துடன்,
ந-ஸ்ரயேத்	-	ஆச்ரயிக்கமாட்டான்?

சிவதயையை எழுப்ப, சிவநாமா போதும்; அச்சிவ நாமாவையும் சிவநாமாவாகவே, அல்லது எப்போதுமே, சொல்லிவரவேண்டுமென்பதில்லை; ஒருதரம் சொன்னாலும் போதும்; வேறு எச்சொல்லிலும் சிவநாமச் சொற்கள் கலந்து வந்தாலும் போதும்; நீ ‘கொண்டுவா’ என்பதற்காக “ஆஹர” என்று சொன்னால், சிவநாமாவானது, “ஆகா! என்னை ‘ஹர’ என்று கூவி விட்டான்; நாம் போய்க் காக்க வேண்டும்” என்று வந்து விடும்; “எப்பொழுது, எச்சொல்லில் நம்மைக் கலந்து இவன் சொல்லி விடுவானோ, நாம் அதை உற்றுக் கண்டு பிடித்துக்கொண்டு காக்க ஓட வேண்டும்” என்று சிவநாமா உஷாராயிருந்து கொண்டிருக்கிறது; இவ்வளவு அக்கரையோடு, இவ்வளவு எளிதில் காப்பாற்றும் உன்னை என்போன்ற மூடரே நாடாமல் இருப்பர்.

32. “Let this man utter once the Name of Siva even if it be through the guise of words like Āhara (Bring), and I shall take away all his distress.” Which man, not stupid like me, will not, without thought of another thing, resort to you who are thus constantly wakeful, O Compassion of Siva!

चरति समनुरुन्धन्प्रेरणाधोरणीं ते
ऽनिलगतिमिव तूंलो होष दोषं कुतोऽस्मिन् ।
गणयसि परतन्त्रे मन्त्रियोगादव द्रा
गमुमिति करुणे तं त्वादिशेशं मदर्थे ॥ ३३ ॥

சரதி ஸமனுருந்த⁴ன்ப்ரேரணாதோ⁴ரணீம் தே
(அ) நிலக³திமிவ தூம்லோ ஹேஷ தோ³ஷம் குதோ(அ)ஸ்மின் ।
க³ணயஸி பரதந்த்ரே மந்த்ரியோகா³த³வ த்³ரா
க³முமிதி கருணே தம் த்வாதி³ஶேஶம் மத³ர்தே² ॥ 33 ॥

தே	-	(கடவுளான) உன்னுடைய,
ப்ரேரணா-தோ⁴ரணம்	-	தூண்டுதல் முறையை,
ஸமனுருந்தன் ஹி	-	ஒட்டியல்லவா,
அனிலக³திம்	-	காற்றின் வழியை,
தூல இவ	-	பஞ்சுபோல்,
ஏஷ	-	இந்த (மனிதன்),
சரதி	-	நடக்கிறான்,
குத:	-	எதற்காக,
பரதந்த்ர	-	பிறனான (உனக்கு) க் கட்டுப்பட்டு நடக்கும்,
அஸ்மின்	-	இவனிடத்தில்,
தோ³ஷம்	-	குற்றத்தை,
க³ணயஸி	-	கருதுகிறாய்?
மன்நியோகா³த்	-	என் உத்தரவின்மேல்,
த்³ராக்³	-	சீக்கிரம்,
அமும்	-	இவனை,
அவ	-	காப்பாற்று,
இதி	-	என்று,
ஹே கருணே	-	ஏ தயையே!
தம் ஈஷாம்	-	அந்த ப்ரபு சிவனை,
மத்³ அர்த²	-	என் பொருட்டு,
ஆதி³ஷ	-	கட்டளை இடு.

அவனவனுக்குக் கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட குணஸ்வபாவ கர்மாக்கள் இழுத்துப் போகும் வழியில் அவனவன் சேஷ்டிக்கிறான்; அவனே செய்து கொள்வத ற்கு என்ன இருக்கிறது? கடவுளே ஆட்டிவைத்து விட்டு, அப்படி ஆடினாய் இப்படி ஆடினாய் என்று சொல்லலாமா? கடவுளே தயையைக் காண்பித்து, இனி தவக்கம் செய்யாமல் உடனே காக்கவேண்டும். P

33. “This man moves following the track of your direction, even as a piece of cotton would the course of wind; why do you find fault with him who is not his own master? “On my order save him quick.” O Compassion! Command that Siva - thus on my behalf.

मदघविततिरन्तःसत्त्वमाविश्य शंभोः
प्रविघटयति योगं तस्य ते चानुकम्पे ।
उदपि निरुपमा महैन्यसंपत्तिरेषा
प्रतिभवति पुनर्वा निर्भराश्लेषसंधौ ॥ ३४ ॥

மத³க⁴விததிரந்த:ஸத்த்வமாவிஶ்ய ஶம்போ⁴:
ப்ரவிக⁴டயதி யோக³ம் தஸ்ய தே சானுகம்பே ।
உத³பி நிருபமா மஹைன்யஸம்பத்திரேஷா
ப்ரதிப⁴வதி புனர்வா நிர்ப⁴ராஶ்லேஷஸந்தௌ⁴ ॥ 34 ॥

ஹே அனுகம்பே	-	ஏ தயையே!
மத்³-அத⁴-விதாதி:	-	என் பாபங்கள்,
ஸம்போ:	-	சிவனுடைய,
அந்த: ஸத்வம்	-	மனத்தினுள்,
ஆவிஷ்ய	-	புகுந்து,
தஸ்ய	-	அந்த,
ஸம்போ:	-	சிவனுக்கும்,
தே ச	-	உனக்கும்,
போ⁴க³ம்	-	(ஏற்படக்கூடிய) சேர்க்கையை,
ப்ரவிக⁴டயதி	-	தடுத்து விடுகிறது,
தத்³ அபி	-	அப்படியிருந்தும்,
ஏஷா	-	இந்த,
நிருபமா	-	நிகரற்ற,
மத்³-தை³ம்ய ஸம்பத்தி: புந:	-	என் பெரும் எளிமையோ,
வாம்	-	உங்கள் இருவருடைய,
நிர்ப⁴ர-ஆஷலேஷ-ஸித்³தெ⁴ள	-	த்ருடமான ஆலிங்கனம் ஏற்படும் விஷயத்தில்,
ப்ரதிப⁴வதி	-	ஜாமீனாயிருக்கிறது.

நான் செய்யும் பாபங்கள் காரணமாய்ச் சிவன் என்னைக் காக்கத் தன் அருளைச் சுரக்காமல் இருக்கலாம்; ஆனால் நான் படும் துன்பத்தால் அவருடைய தயை என் விஷயத்தில் எழுநதே தீரும்; அதன் அதன் மூலம் நானும் சிவனை அடையலாம்.

34. O Compassion! The mass of my sins enters the mind of Siva and prevents a union between Him and You; still, this unparalleled plenitude of my own pitiable state guarantees to bring about again a close embrace between you two.

दलयतु दिगिभौघो दन्तकाण्डैः कठोरै-
दहतु दहनमाला दारयत्वस्त्रजालम् ।
अपि धुरि परिवृण्वन्त्वब्धयो नैनमातिः
स्पृशति शिवदये यः स्पृश्यते तेऽनिलेन ॥ ३५ ॥

த³லயது தி³கி³பௌ⁴கோ⁴ த³ந்தகாண்டை³꞉ கடோ²ரை-
த³ஹது த³ஹனமாலா தா³ரயத்வஸ்த்ரஜாலம் ।
அபி து⁴ரி பரிவ்ருண்வந்த்வப்³த⁴யோ நைனமார்தி꞉
ஸ்ப்ரு’ஶதி ஶிவத³யே ய꞉ ஸ்ப்ரு’ஶ்யதே தே(அ)னிலேன ॥ 35 ॥

கடோ²ரை:	-	கடினமான,
த³ந்த-காண்டை³:	-	தம் தந்தங்களால்,
தி³க்³-இப⁴-ஆக⁴:	-	திக் கஜங்கள்,
த³லயது	-	பிளக்கட்டும்,
த³ஹன மாலா	-	நெருப்புகள்,
த³ஹது	-	எறிக்கட்டும்,
அஸ்த்ர ஜாலம்	-	அஸ்த்ரங்கள்,
தா³ரயது	-	கிழிக்கட்டும்,
அப்³த⁴ய: அபி	-	கடல்களும்,
து⁴ரி	-	முன்னால் (வந்து),
பரிவ்ருண்வந்து	-	சூழ்ந்து கொள்ளட்டும்,
ஹே ஶிவ-த3யே	-	ஏ சிவ தயையே!
ய:	-	எவன்,
தே	-	உன்னுடைய,
அனிலேன	-	காற்றால்,
ஸ்ப்ருஷ்யதே	-	தொடப்படுகிறானோ,
ஏனம்	-	(அந்த) இவனை,
ஆர்தி:	-	கஷ்டமானது,
ந ஸ்ப்ருஷதி	-	தொடுவதில்லை.

சிவ தயைக்குப் பாத்ரமானவனுக்கு எந்த ஆபத்து வருவதாயிருந்தாலும் அதிலிருந்து அவனுக்கு யாதொரு சிரமமும் ஏற்படாது.

35. Let the elephants of the quarters dig at him with their hard tusks, the fires blaze, missiles tear and the oceans encircle him ahead. O Compassion of Siva, no trouble touches him who is touched by (just) a breath of yours.

अधिजटमसुराराल्यापगा क्वापि लीना
मनस्त्रिज विनिहन्तुर्मज्जितोऽयं झरैस्ते ।
कबलयति निमङ्क्तुः सा श्रमं त्वं त्वमङ्क्तुः
कथमिव न दये ते स्वर्धुनीतो विशेषः ॥ ३६ ॥

அதி⁴ஜடமஸுராராத்யாபகா³ க்வாபி லீனா
மனஸ்த்ரிஜ வினிஹந்துர்மஜ்ஜிதோ(அ)யம் ஜ²ரைஸ்தே ।
கப³லயதி நிமங்க்து꞉ ஸா ஶ்ரமம் த்வம் த்வமங்க்து꞉
கத²மிவ ந த³யே தே ஸ்வர்து⁴னீதோ விஶேஷ꞉ ॥ 36 ॥

மனஸ்த்ரிஜ-வினிஹந்து	-	சிவனுடைய,
அதி⁴ ஜட	-	ஜடையில்,
அஸுர-அராதி ஆபகா⁴	-	தேவநதியான கங்கை,
காபி	-	எங்கேயோ (ஒரு மூலையில்),
லீனா	-	மறைந்து கிடக்கிறது,
அயம்	-	இந்த சிவன்,
தே	-	உன்னுடைய,
ஜரை:	-	வெள்ளங்களால்,
மஜ்ஜித:	-	முழுக வைக்கப்பட்டார்,
நிமங்க்து:	-	தண்ணீரில் முழுகிறவர்களுடைய,
ஷ்ரமம்	-	சிரமத்தையே,
ஸா	-	அந்தக் கங்கை,
கப³லயதி	-	போக்குகிறாள்,
த்வம்	-	நீயோ,
அமங்த்து:	-	முழுகாதவருக்கும் (சிரமத்தைப் போக்குகிறாய்),
ஹே தயே	-	ஏ சிவ தயையே,
தே	-	உனக்கு,
ஸ்வர்து⁴னீத:	-	தேவ கங்கையைவிட,
விஷேஷ:	-	சிறப்பு,
கத²மிவ ந	-	எப்படி இருக்காது?

இந்த சலோகத்தில் புண்யதீர்த்தங்களில் சிறந்ததான தேவ கங்கையைவிடச் சிவதயையின் பெருக்கு மிகவும் விசேஷமென்று கவி சமத்காரமாய்ச் சொல்லுகிறார் : சிவன் தலையின் ஒரு மூலையில் மறைந்துகிடக்கும்படி சிறியது கங்காப்ரவா ஹம்; சிவதயையோ தன் ப்ரவாஹத்தால் சிவனையே முழுகவைக்கிறது; அதாவது சிவனையும் ஆக்ரமித்துத் தன்னிஷ்டப்படி பெருகுகிறது; கங்கையில் ஸ்நானம் செய்தவருக்கே கங்கை பாபத்தைப் போக்குவள்; சிவதயையோ ஸ்நானம் செய்யாத வருக்கும், அதாவது ஸ்நானம் கூடச் செய்யாமலோ, செய்ய முடியாமலோ அநுஷ்டான மற்றிருப்பவரையும், அவர் பாபத்தைப் போக்கிக் காக்கும்.

36. O Compassion! The Celestial River is hidden somewhere in Siva's matted locks; but by your floods He is verily inundated; that Celestial River removes the fatigue of one who bathes, but you, of one who does not bathe even. How are you not superior to the Celestial River (Ganges)?

प्रभवति न हि दातुं भद्रमीशो विना त्वा
मलमपि तददातुं नाम्ञ सत्यां भवत्याम् ।
वितरति च शुचं त्वद्विप्रकर्षे सतीशः
कथयितुमनुकम्पे कस्तवालं. प्रभावम् ॥ ३७ ॥

ப்ரப⁴வதி ந ஹி தா³தும் ப⁴த்³ரமீஶோ விநா த்வா
மலமபி தத³தா³தும் நாம்ஞ ஸத்யாம் ப⁴வத்யாம் ।
விதரதி ச ஶுசம் த்வத்³விப்ரகர்ஷே ஸதீஶ:
கத²யிதுமனுகம்பே கஸ்தவாலம் ப்ரபா⁴வம் ॥ 37 ॥

ஹே அம்ப⁴ அனுகம்பே	-	ஏ தாயே சிவதயையே!
ஈஸ:	-	சிவன்,
த்வாம் விநா	-	நீ யல்லாமல்,
ப⁴த்ரம்	-	க்ஷேமத்தை,
தா³தும்	-	கொடுக்க,
ந ப்ரப⁴வதி ஹி	-	சக்தரல்லவே,
ப⁴வத்யாம் ஸத்யாம்	-	நீ இருக்கும் போது,
தத்³	-	அந்த க்ஷேமத்தை,
அதா³தும் அபி	-	கொடுக்காமலிருப்பதற்கும்,
ந அலம்	-	சக்தரல்ல,
த்வத்³-விப்ரகர்ஷேஸாதி	-	நீ விலகியிருக்கும்போது,
ஈஸ:	-	சிவன்,
ஸுசம் ச	-	துயரத்தையும்,
விதரதி	-	கொடுக்கிறார்,
தவ	-	உன்னுடைய,
ப்ரபா⁴வம்	-	சக்தியை,
கத²யிதும்	-	சொல்ல,
க: அலம்	-	எவன் ஸமர்த்தன்?

தயையில்லாதபோது, சிவனால் க்ஷேமமும் கொடுக்க முடியவில்லை, கேவலம் துக்கத்தையே விளைவிக்கமுடிகிறது; தயையிருக்கும்போது க்ஷேமத்தைக் கொடுக்க முடிகிறது; இந்த அந்வய - வ்யதிரேகங்களால் க்ஷேமம் கொடுக்கும் சக்தி சிவனுக்கல்ல, சிவதயைக்கே என்று அனுமானம் செய்யப்படுகிறது.

37. The Lord is incapable of granting welfare without you; when you are present, he is incapable of refusing it; and when you are away the Lord gives unhappiness. O Compassion! Who can recount your power?

मदनशतमनोज्ञं मञ्जुहासाननाब्जं
शरदुडुपतिगौरं साम्बमर्धेन्दुचूडम् ।
द्रविणमयि मदीय दृक्पथे धत्व मे त
तव खलु वशवतीत्यर्थयेऽहं दये त्वाम् ॥ ३८ ॥

மத³னஶதமனோஜ்ஞம் மஞ்ஜுஹாஸானனாப்³ஜம்
ஶரது³டு³பதிகௌ³ரம் ஸாம்ப³மர்தே⁴ந்து³சூட³ம் ।
த்³ரவிணமயி மதீ³ய த்³ருக்பதே² த⁴த்வ மே த
தவ க²லு வஶவதீத்யர்த²யே(அ)ஹம் த³யே த்வாம் ॥ 38 ॥

மத³ன-ஸத-மனோக்யம்	-	நூற்றுக்கணக்கான மன்மதன்போல் அழகானதும்,
மஞ்ஜு-ஹாஸ-அனன ஆப்ஜம்	-	அழகிய சிறிப்போடு கூடிய தாமரை முகமுடையதும்,
ஸரத்³-உடு³பதி-கௌரம்	-	சரத் கால சந்திரன்போல் வெண்மை யானதும்,
ஸாம்ப³ம்	-	அம்பிகையோடு கூடியதும்,
அர்த⁴-இந்து-சூட³ம்	-	பாதி மதியைச் சிரோபூஷணமாயுள்ளது மான,
மதீ³யம்	-	என்னுடைய,
த்³ரவிணாம்	-	செல்வத்தை,
மே	-	என்னுடைய,
த்³ருக்பதே²	-	கண்ணோட்டத்தில்,
த⁴த்வ	-	வை,
அயித³யே	-	ஏ சிவதயையே,
தத்	-	அந்தச் செல்வம்,
தவகலு வஸவர்தி	-	உன் கையிலிருக்கிறது,
இதி	-	என்பதால்,
த்வாம்	-	உன்னை,
அஹம்	-	நான்,
அர்த2யே	-	ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

அழகுக்கெல்லாம் இருப்பிடமான சிவரூபத்தைக் கண் குளிரக் கண்டுகொண்டிருப்பது சிவத்தயையின் அருளால் தான்.

स्तव खलु वशवर्ति ன 5L

38. Captivating like hundred Gods of Love, His lotus face having a charming smile, white like the autumnal moon, accompanied by Mother, crested with the half moon, my very treasure place that in the path of my eyes. O Compassion, I beseech you because He is under your control.

त्वमसि मदवनार्थ नार्थनीया दये य
स्तव भवति निवासो दु:सहं तस्य शंभो: ।
प्रशमय तममर्षोष्मातिरेकं भ्रमाग :
प्रभवमयि भवत्या निशरैस्तन्ममालम् ॥ ३९ ॥

த்வமஸி மத³வநாத² நார்த²னீயா த³யே ய
ஸ்தவ ப⁴வதி நிவாஸோ து³:ஸஹம் தஸ்ய ஶம்போ⁴: |
ப்ரஶமய தமமர்ஷோஷ்மாதிரேகம் ப்⁴ரமாக³:
ப்ரப⁴வமயி ப⁴வத்யா நிஶரைஸ்தன்மமாலம் || 39 ||

ஹே த³யே	-	ஹே சிவதயையே!
மத்³ அவனார்தம்	-	என்னைக் காப்பதற்காக,
த்வம்-ந அர்த²னீய அஸி	-	உன்னை வேண்டிக் கொள்ளவேண்டிய தில்லை,
ய:	-	எந்த சிவன்,
தவ	-	உன்னுடைய,
நிவாஸ: ப⁴வதி	-	இருப்பிடமோ,
தஸ்ய	-	அந்த,
ஸம்போ⁴	-	சிவனுடைய,
மம-பா⁴க: ப்ரமத³ம்	-	என் பாபத்தால் ஏற்படும்,
து³ஸ் ஸஹம்	-	தாங்க முடியாததான,
தம் அம்ர்ஷ ஊஷ்ம அதிரேகம்	-	அந்தக் கடுங்கோப வெப்பத்தை,
ப⁴வந்த்யா:	-	உன்னுடைய,
நிர்ஸரை:	-	பெருக்குகளால்,
ப்ரஸமய	-	தணியச் செய்,
தத்	-	அது,
மம அலம்	-	எனக்குப் போதும்.

39. O Compassion! You need not be requested to protect me. With your torrents, quench that terrible and unbearable heat of anger, caused by my sins, in that Siva who is your abode. That is enough for me.

पशुरिव परिभूतोरश्नुवानोऽपि शश्व-
द्विषयविसरमेतं हातुमप्यप्रगल्भः ।
विष इव विमुखस्ते वेश्मनोशे तथाहं
कथमिव करुणेऽङ्गीकारपात्रं तवाहम् ॥ ४० ॥

பஶுரிவ பரிபூ⁴தோரஶ்னுவானோ(அ)பி ஶஶ்வ-
த்³விஷயவிஸரமேதம் ஹாதுமப்யப்ரக³ல்ப⁴: |
விஷ இவ விமுக²ஸ்தே வேஶ்மனோஶே ததா²ஹம்
கத²மிவ கருணே(அ)ங்கீ³காரபாத்ரம் தவாஹம் || 40 ||

ஹே கருணே	-	ஏ தயையே!
அஹம்	-	நான்,
ஸஷ்வத்	-	அடிக்கடி,
பஸு:இவ	-	மிருகம்போல்,
பரிபூ⁴தீ:	-	அவமானங்களை,
அஸ்னுவான: அபி	-	அடைகிறவனாயிருந்தும்,
ஏதம்	-	இந்த,
விஷய-விஸரம்	-	பரவும் சிற்றின்ப ஆசையை,
ஹாதும் அபி	-	விடுவதற்குக்கூட,
அப்ரக³ஸ்ப⁴:	-	ஸமர்த்தனல்லாதவனாயிருக்கிறேன்,
தே	-	உன்னுடைய,
வேஷ்மனி	-	இருப்பிடமான,
ஈஷோ	-	சிவன் விஷயத்தில்,
விஷ இவ	-	விஷத்தினிடத்திற்போல,
ததா²	-	அவ்வளவு,
விமுக:	-	பகையுள்ளவனாயிருக்கிறேன்,
தவ	-	உனக்கு,
அஹம்	-	நான்,
கத²ம் இவ	-	எப்படித்தான்,
அங்கீ³கார-பாத்ரம்	-	ஏற்றலுக்குரியன் ஆவேன்?

சிற்றின்பங்களில் ஈடுபட்டு, அவற்றை விடமுடியாமலிருப்பவன், கௌரவமாயிருக்கவே முடியாது; அடிக்கடி தன்னை அவமதிப்புக்கு ஆளாக்கிக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்; அச்சிற்றின்பங்களில் உள்ள மோஹம் மானத்தை விட்டு இருப்பதையும் தோஷமாகக் கருதவிடுகிறதில்லை. இதைக் கவி முதலடியில் நன்றாய்ச் சொல்லி யிருக்கிறார்.

40. Though I am the incessant recepient of humiliations like a beast, I am unable to cast off this spreading sensual craving; and I have turned away from your abode, Siva, as from poison. Such as I am, how am I, O Compassion, deserving of your acceptance?

अवितरि पुरहन्तर्यस्य सर्वस्य जन्तो
मम गतिरबलाद्या नन्वमी सोऽहमेषाम् ।
इति कुमतिहतस्तं चिन्तये हन्त नेश
स तु कथमनुकम्पे स्यान्मयि त्वद्विषेयः ॥ ४१ ॥

அவிதரி புரஹந்தர்யஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஜந்தோ
மம க³திரப³லாத்³யா நன்வமீ ஸோ(அ)ஹமேஷாம் ।
இதி குமதிஹதஸ்தம் சிந்தயே ஹந்த நேஶ
ஸ து கத²மனுகம்பே ஸ்யான்மயி த்வத்³விஷேய: ॥ 41 ॥

அஸ்ய ஸர்வஸ்ய - இந்த எல்லா,
ஜந்தோ: - ஜீவன்களையும்,
புரஹந்தரி அவிதரிஸதி - சிவன் காப்பாற்றுகிறவராயிருக்கும் போது,
மம - எனக்கு,
அமி - இந்த,
அப³லா-ஆத்யா:க³தி: நனு - பத்னி முதலியோர்கள் அல்லவா காப்பாற்று கிறவர்கள்,
ஸ: அஹம் - இந்த நானும்,
ஏஷாம் (க³தி:) - இப் பத்னி முதலியவர்களுக்கு (காப்பாற்று பவன்)
இதி - என்ற,
குமதி-ஹத: - தப்பெண்ணத்தால் வீண்போன நான்,
ஹந்த - அந்தோ!
தம் ஈஷாம் - அந்த சிவனை,
ந சிந்தயே - நினைப்பதில்லை,
ஹே அனுகம்பே - ஏ தயையே!
மயி - என் விஷயத்தில்,
ஸது - அந்தச் சிவன்தான்,
கத2ம் - எவ்வாறு,
த்வத்³ விதே⁴ய: - உன் வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டவராய்
ஸ்யாத் - இருப்பார்?

குடும்ப வாழ்க்கையில் உழலும் நமக்கு நம் பத்னி புத்ரர்கள் தான் நம்மைத் தாங்குபவர்கள், அவர்களையும் நாம்தான் தாங்குகிறோம் என்ற எண்ணம்; அவர்களையும், நம்மையும், மற்றெல்லா ஜீவராசிகளையுமே தாங்குபவர் பரமேச்வரன் அல்லவா என்ற எண்ணமே தோன்றுவதில்லை; அவ்வெண்ணம் தோன்றினால்லவோ, அவரைப் பற்றிச் சற்று நினைக்கலாம்; அப்படித் தோன்றாததால் நம் பத்னீ புத்ரர்களையே ஸதா நினைத்துக் கொண்டு வீண் போகிறோம். பெரும் தீங்கு நேரிட்டபோதுமட்டும் சிவ தயையை வேண்டினால் அது சிவானுக்ரஹத்தை நமக்கருள முடியுமா?

41. "These wife and others are my refuge and I theirs!" Ruined by such erroneous belief, when Siva is the real protector of all living beings, I think not of the Lord. O Compassion! How will he be obedient to you in his attitude towards me?

विसृमरदहनार्चिर्विप्लुतोऽह्नाय शीतं
जलमिव करुणे संत्यक्तसर्वः कदाहम् ।
तव पदमुहराडुत्तंसमानन्दसिन्धुं
श्रमहरमवगाहे दत्तहस्तो भवत्या ॥ ४२ ॥

விஸ்ருமரத3ஹனாசிர்விப்லுதோ(அ)ஹ்னாய ஶீதம்
ஜலமிவ கருணே ஸந்த்யக்தஸர்வ: கதா3ஹம் ।
தவ பத3முஹூராடு3த்தம்ஸமானந்த3ஸிந்து4ம்
ஶ்ரமஹரமவகா3ஹே த3த்தஹஸ்தோ ப4வத்யா ॥ 42 ॥

ஹே கருணே	-	ஏ தயையே!
விஸ்ருமரத3-தஹன-	-	பரவும் நெருப்பின் ஜ்வாலைகளால்
அர்சிர்விப்லுத:		சூழப்பட்ட,
அஹம்	-	நான்,
ஸந்த்யக்த-ஸர்வம்	-	எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு,
ப4வத்யா	-	உன்னால்,
த3த்-ஹஸ்த:	-	கை கொடுக்கப்பட்டு,
தவ பத3ம்	-	உன்னுடைய இருப்பிடமாயுள்ள,
உஹூராடு3-உத்தம்ஸம்	-	சந்த்ரசூடனான,
ஸ்ரம ஹரம்	-	சிரமத்தைப் போக்கும்,
ஆனந்த3-ஸிந்து4ம்	-	ஆனந்தக் கடலில்,
ஷீதம் ஜலம் இவ	-	குளிர்ந்த நீரில்போல்,
கதா3	-	எப்போது,
அதா3ய	-	சீக்ரமாக,
அவகா3 ஹே	-	முழுகுவேன்?

குளிர்ந்த சந்திரனைச் சூடிய சிவன் என்றதால் தாபத்தைப்போக்கும் விஷயத்தில் உசிதமான விசேஷணம் கவியால் கொடுக்கப்பட்டது.

42. O Compassion! Swept by the flames of spreading fire, when will I, abandoning everything, and given the hand of support.by you, immerse myself quickly, as in cool water, in that abode of yours, Siva, having the crest of the moon, the ocean of bliss and the remover of all fatigue.

मकुटगविधुनि त्वन्मन्दिरे स्थित्यलाभः
स्थितिरियमितरव्यासङ्गदावानले च ।
फलमहह दयेऽदः कस्य पापस्य वा द्रा-
तन्दिद मुदसनीयं दौःस्थ्यमम्ब त्वया मे ॥ ४३ ॥

மகுடக3விது4னி த்வன்மந்தி3ரே ஸ்தி2த்யலாப4:
ஸ்தி2திரியமிதரவ்யாஸங்க3தா3வானலே ச ।
ப2லமஹஹ த3யே(அ)த3: கஸ்ய பாபஸ்ய வா த்3ரா-
தந்தி3த3 முத3ஸனீயம் தௌ3:ஸ்த்2யமம்ப3 த்வயா மே ॥ 43 ॥

ஹே த³யே - ஏ தயையே!
மகுடக³விது⁴னி - தலையில் சந்திரனைக் கொண்ட,
த்வம் மந்தி³ரே - உன்னிருப்பிடமான சிவனிடத்தில்,
ஸ்தி²தி அலாப⁴: - இல்லாமையும்,
இதர-வ்யாஸங்கா³-தா³வ - அனலே - மற்ற பற்றுக்களான காட்டுத் தீயால்,
இயம் ஸ்தி²தி: ச - இந்த இருக்கையுமான,
அத³: - இது (இரண்டும்),
அஹஹ - அய்யோ!
கஸ்ய - எந்த,
பாபஸ்ய வா - பாபத்தின்,
ப²லம் - பயன்?
அம்ப³ - தாயே!
மே - என்னுடைய,
தத்³ இத³ம் தௌ³ள:ஸ்த்²யம் - இக்கெட்ட நிலைமை,
த்வயா - உன்னால்,
த்³ராக்ஷ - உடனே,
உத்³ஸனீயம் - விலக்கப்பட வேண்டும்.

சிவன் பெரிதா, உலகப்பற்று பெரிதா என்றால், சிவனே பெரிது என்று நன்றாய் தெரிகிறது; ஆனாலும் சிவனிடம் நிலைக்காது, உலகத்திலேயே ஈடுபடுகிறான் மனிதன். இந்த ஸ்வாபாவிகமான கேடு பூர்வபாபத்தினால் தான் ஏற்பட்டதாகும். சிவனுடைய அருளிருந்தால் இக்கெட்ட மனப்போக்கைத் தடுத்து அதைச் சிவனைக் குறித்துச் செல்லும்படி செய்யலாம்.

43. O Compassion! Failure to gain abiding stay in Siva, your moon - crested abode, and this stay in the midst of the forest fire of attachment to other things, alas! of what sin is this the fruit? Mother! You must put an end to this sorry plight of mine.

तनुकरणकदम्बं दक्षमेवं मनस्त्व
द्ब्रहचणमनुकम्पे नन्वदाः शंकराख्ये ।
प्रदिशसि मम किं न त्यन्निवेशे प्रवेश
प्रददति भुवने किं प्राणशून्याय कन्याम् ॥ ४४ ॥

தனுகரணகத³ம்ப³ம் த³க்ஷமேவம் மனஸ்த்வ
த்³ப்³ரஹசணமனுகம்பே நன்வதா³ः ஶங்கராக்²யே ।
ப்ரதி³ஶஸி மம கிம் ந த்யந்நிவேஶே ப்ரவேஶ
ப்ரத³த³தி பு⁴வனே கிம் ப்ராணஶூந்யாய கன்யாம் ॥ 44 ॥

ஹே அனுகம்பே - ஏ தயையே!
தக்ஷாம் - ஸமர்த்தமாயிருக்கும்,
தனு-கரண-கத3ம்ப3ம் - உடல், புலன்கள் இவற்றையும்,
த்வத்3-ப்ரஹசணம் - உன்னை அடைந்ததான செல்வத்தோடு கூடிய,
மன: - மனத்தையும்,
ஏவம் - இப்படி,
அதா3 நனு - கொடுத்தாயல்லவா?
ஸங்கர-ஆக்2யே - சிவன் என்ற,
த்வத்3-நிவேஸே - உன் இருப்பிடத்தில்,
மம - எனக்கு,
ப்ரவேஸம் - ப்ரவேசத்தை,
ந ப்ரதி3ஸஸிகிம் - ஏன் கொடுக்கவில்லை?
பு4வனே - உலகில்,
ப்ராண-சூன்யாய - உயிரற்ற பிரேதத்திற்கு,
கன்யாம் - பெண்ணை,
ப்ரத3த்3தி கிம் - கொடுக்கிறார்களா?

சிவத்யானம் இல்லாமல் மன னதிருந்து என்ன பயன்? சிவஸேவை செய்யாமல் உடல், புலன்கள் இருந்து என்ன பயன்? சிவபக்தியைக் கொடுக்காமல், நல்ல கரணகளேபரங்களை மட்டும் கொடுப்பது, உயிரற்றவனுக்கு கன்னிகாதானம் செய்வது போல்; உபமானத்தால், சிவ பக்தி ப்ராணனுக்கு ஒப்பாக அவச்யமானதென ஏற்பட்டது.

44. O compassion! Did you not give me a competent body and senses, and a mind enriched by reason of seizure by you; but why do you not give me entry into your abode, viz., Siva? Do people in this world give a bride to a deadman?

सगरलमधिकण्ठं सानलं फालदेशे
सदनमहिपरीतं सवतस्तेऽनुकम्पे ।
तदिदमुपगता ये तानिमांस्तन्वती त्वं
विहरसि जितमृत्यून्वीक्षितानप्यमीभिः ॥ ४५ ॥

ஸக3ரலமதி4கண்ட2ம் ஸானலம் பா2லதே3ஶே
ஸத3னமஹிபரீதம் ஸவதஸ்தே(அ)னுகம்பே ।
ததி3த3முபக3தா யே தானிமாம்ஸ்தன்வதீ த்வம்
விஹரஸி ஜிதம்ருத்யூன்வீக்ஷிதானப்யமீபி4: ॥ 45 ॥

ஹே அனுகம்பே - ஏ தயையே!
தே - உன்னுடைய,

ஸத³னம் - (சிவன் என்ற) இருப்பிடம்,
அதி⁴கண்டம் - கழுத்தில்,
ஸ-க³ரலம் - விஷமுள்ளதாயும்,
பா²ல-தே³ஸே - நெற்றியில்,
ஸ-அனலம் - நெருப்புள்ளதாயும்,
ஸர்வத: - எங்குமே,
அஹி-பரிதம் - பாம்புகளால் வியாபிக்கப்பட்டதாயும் இருக்கிறது,
தத்³ இத³ம் - அப்படிப்பட்ட இந்த உன் இருப்பிடத்தை,
யே - எவர்,
உபக³தா: - அடைகிறார்களோ,
தான் இமான் - அவர்களையும்,
அமீபி⁴: - அப்படி அடைந்த இவர்களால்,
விக்ஷிதான் அபி - பார்க்கப்பட்டவர்களையும்கூட,
ஜித ம்ருத்யூன் - மரணத்தை ஜயித்தவர்களாய்,
தன்வதீ - செய்பவளாய்,
த்வம் - நீ,
விஹரஸி - விளையாடுகிறாய்.

விஷம், நெருப்பு, பாம்பு இவை நெருங்கினவருக்கு மரணவிபத்தை விளைவிக்கக் கூடியவை; ஆனால் இவற்றால் குறிக்கப்பட்ட சிவரூபத்தை அடைந்தவருக்கோ, மரணமே இல்லாத சாச்வத நிலை கிடைக்கிறது என்று கவி விரோதத்தைச் சமத்காரமாய் சொல்லுகிறார்.

45. Compassion! Your abode is poisoned at the neck, aflame at the forehead and over - run all over by serpants; and all those who come to such an abode and even those who are seen by such people as have come to this abode, you make victors over death, and sport thus!

न वितर पदमैन्द्रं न श्रियं वैधसीं वा
श्रितभुजगकुलेऽपि क्ष्वेलखेलगलेऽपि ।
मम घटय दये त्वन्मन्दिरे संप्रवेशं
विगलितविविधव्यासङ्गमेतन्ममालम् ॥ ४६ ॥

ந விதர பத³மைந்த்³ரம் ந ஶ்ரியம் வைத⁴ஸீம் வா
ஶ்ரிதபு⁴ஜக³குலே(அ)பி க்ஷ்வேலகே²லக³லே(அ)பி ।
மம க⁴டய த³யே த்வன்மந்தி³ரே ஸம்ப்ரவேஶம்
விக³லிதவிவித⁴வ்யாஸங்க³மேதன்மமாலம் ॥ 46 ॥

ஹே தயே - ஏ தயையே!
ஐந்த்³ரம் பத³ம் - இந்திரனுடைய பதவியையாவது,

வைத4ஸீம் ஷ்ரியம் வா - ப்ரம்மதேவனின் ஸம்பத்தையாவது,
ந விதர - (எனக்குக்) கொடுக்காதே,
ஷ்ரித-ப்4ஜக3-குலே அபி - பாம்புக் கூட்டங்கள் அடைந்ததாய்,
ஷ்வேல-கே2லத்3-க3லே அபி - கழுத்தில் விஷம் ஒடினதாய் இருந்தாலும்,
த்வத்3 மந்தி3ரே - அந்த உன் இருப்பிடமான சிவனிடத்தில்,
மம - எனக்கு,
விக3லித-விவித4-வ்யாஸங்க3ம் - பலவகைப்பட்ட வேறு பற்றுக்கள் நழுவ,
ஸம் ப்ரவேஸம் - முழு ப்ரவேசத்தை,
க4டய - செய்து வை,
ஏதத் - இந்த சிவப்ரவேசம் (ஒன்றே),
மம - எனக்கு,
அலம் - போதும்.

46. O Compassion! Give me not the state of Indra, nor the fortune of Brahma; but secure for me complete entry into your abode, though it is infested with snakes and poison is flowing at the neck, so that my manifold preoccupations may slip away. That is enough for me.

तव समुदयरोधं तत्परोऽसौ विधत्ते
स्वकचरितमहिम्ना खात्मघाती तमेनम् ।
भगवति ननु भर्तु भ्राम्यसीश नुकम्पे
तव परहितनिष्ठा तादृशी स्तौतु कस्त्वाम् ॥ ४७ ॥

தவ ஸமுத3யரோத4ம் தத்பரோ(அ)ஸௌ வித4த்தே
ஸ்வகசரிதமஹிம்னா கா2த்மகா4தீ தமேனம் ।
ப4க3வதி நனு ப4ர்து ப்4ராம்யஸீஶ நுகம்பே
தவ பரஹிதநிஷ்டா2 தாத்3ரு'ஶீ ஸ்தௌது கஸ்த்வாம் ॥ 47 ॥

ஈஷ-அனுகம்பே - ஏ சிவ தயையே!
தவ - உன்னுடைய,
ஸமுத3ய ரோத4ம் - எழுச்சிக்குத் தடங்கலை,
தத்-பர: - அத்தடங்கலிலேயே நோக்கமுள்ளவனாய்,
ஸ்வக-சரித-மஹிம்னா - தன் (கெட்ட) நடத்தையின் மிகையாலேயே,
ஸ்வ-ஆத்ம-கா4தீ - தற்கொலை செய்துகொள்ளும்,
அஸௌ - இந்த மனிதன்,
வித4த்தே - செய்கிறான்,
தம் ஏனம் - அப்பேர்ப்பட்ட இவனை,
ஹே ப4க3வதி - தேவியே!
ப4ர்து - தாங்குவதற்கு,
ப்4ராம்யஸி நநு - நீ அலைகிறாயல்லவா!
தவ - உன்னுடைய,

பர-ஹித-நிஷ்டா²	-	பரோபகார நிலை,
தாத்²ருஶு	-	அப்படிப்பட்டது!
க:	-	எவன்,
த்வாம்	-	உன்னை,
ஸ்தோது	-	புகழட்டும்?

பாபச் செயல்களிலேயே ஈடுபட்ட மனிதன் தன் செயல்களாலேயே தன்னைக் கெடுத்துக்கொள்வதுமல்லாமல், சிவதயை தோன்றித் தன்னைக் காப்பதையும் தானே தடுத்து விடுகிறான்; அப்படியிருந்தும் அவனைக் காப்பதற்காகச் சிவதயை பரபரப்புப்படுகிறது. வலுவில் தடுத்தாட் கொள்ளும் குணமே அதன் பெருமை!

47. O Goddess. Compassion! This man who commits suicide by the enormity of his own conduct obstructs your manifestation, being intent on such obstruction; and this person, you run about to support! Such is your firm stand for the good of others. Who can extol you?

कियदिव विमुखत्वं चित्सुखात्मन्युमेशे
रतिरपि कियती मेऽन्यत्र धिष्मां ममास्यं ।
असदपि न दये त्वं हास्यसि त्राणमद्धा
तव क इह निरोद्धा दासयन्त्यास्तमीशम् ॥ ४८ ॥

கியதி³வ விமுக²த்வம் சித்ஸுகா²த்மப்⁴யுமேஶே
ரதிரபி கியதீ மே(அ)ன்யத்ர தி⁴ஷ்மாம் மமாஸ்யம் ।
அஸத³பி ந த³யே த்வம் ஹாஸ்யஸி த்ராணமத்³தா⁴
தவ க இஹ நிரோத்³தா⁴ தா³ஸயந்த்யாஸ்தமீஶம் ॥ 48 ॥

ஹே த³யே	-	ஏ சிவ தயையே!
மே	-	எனக்கு,
சித்-ஸுக-ஆத்மனி	-	ஞானானந்தமயமான,
உமா-ஈஶே	-	சிவனிடத்தில்,
விமுக்²த்வம்	-	பராங்முகத்வம்,
கியத்³ இவ	-	எவ்வளவு?
அன்யத்ர	-	வேறு விஷயங்களில்,
ரதி: அபி	-	இன்பமும்தான்,
கியதி	-	எவ்வளவு?
மாம் தி⁴க்	-	என்னைச் சுடு,
அஸத்³-அபி	-	தப்பாயிருந்தும்,
அஸ்ய-மம-த்ராணம்	-	என்னைக் காப்பதை,
ந ஹாஸ்யதி	-	நீ விடுகிறதில்லை,
அத்³தோ⁴	-	ஆச்சரியம்!
தம் ஈஶாம்	-	அந்தச் சிவனையே,

தா^{3}ஸயந்த்யா: - தனக்கு அடிமையாக்கிக் கொள்ளும்,
தவ - உனக்கு (உன்னை),
நிரோத்^{3}தா^{4} - தடுப்பவர்,
இஹ - இங்கு,
க: - யார்?

ஞானமயமாயும் ஆனந்தமயமாயும் விளங்கும் கடவுளிடம் பற்றின்மையும், துன்பமயமாயும் அஜ்ஞானத்தின் விளைவாயுமிருக்கிற சிறிய விஷயங்களில் பற்றும் எனக்கு ஸஹஜமாயிருக்கிறது; அப்படியிருக்கும் என்னைக் காப்பாற்ற முன் வருவது தவறு; ஆனாலும் சிவதயை என்னைக் காக்கும் வேலையை விடுவதில் லை; சிவன் தன்னிடம் பராமுகமாயிருக்கும் என்னைக்காப்பது தவறு என்று தடுக்க லாம்; ஆனால் அச்சிவனையும் மீறி சிவதயை என்னைக் காப்பாற்றுகிறது.

48. How much is my aversion towards that Lord Siva who is of the form of Knowledge and Bliss and how much is my delightlin other things? Fie upon me. You do not give up my rescue though it is bad. Ah! Who is to prevent you who makes a slave of even the Lord?

अश्रुदूमगदूदवा -
गविरल पुल काढ्या भवे भक्तया ।
कति न रमन्ते मां शिव-
करुणे कुरु तदनुगं ममैतदलम् ॥ ४९ ॥

அஶ்ருது^{3}மக^{3}து^{3}த^{3}வா -
க^{3}விரல புல காட்^{4}யா ப^{4}வே ப^{4}க்தயா ।
கதி ந ரமந்தே மாம் ஶிவ -
கருணே குரு தத^{3}னுக^{3}ம் மமைதத^{3}லம் ॥ 49 ॥

ஹே ஷிவ கருணே - ஏ சிவ தயையே!
அஶ்ரு-உத்^{3}த^{4}ம்-க^{3}த்^{3}ரதா^{4}க்^{3}-அவிரல-புலக-ஆட்^{4}யயா - கண்ணீர்ப் பெருக்கு, தழதழக்கும் குரல், இடைவிடாத மயிர்க்கூச்சல் இவைகள் செழித்த,
ப^{4}வே ப^{4}க்த்யா - சிவபக்தியோடு,
கதி - எவ்வளவு பேர்கள்,
ந ரமந்தே - களிக்கவில்லை?
மாம் - என்னை,
தத்^{3}-அனுகம் - அவர்களைப் பின் தொடருபவனாய்,
குரு - செய்,
மம - எனக்கு,
ஏதத் அலம் - இது போதும்.

உத்தமமான சிவப்ரேமை மேலிட்டால் ஏற்படும் லக்ஷணங்கள் கண்ணீர் முதலியன. அப்படிப்பட்ட சிவாநுராகத்தை அநுபவிப்பவரைத் தொடர்ந்து சென்றால் அச்சிவக்காதல் நம்மைப் பிடித்திழுக்கும்.

49. With flowing tears, gurgling voice and close horripilation, how many do not delight in their devotion to Siva? O Compassion of Siva! make me their follower; this is enough for me.

करुणे तरुणेन्दुधर -
स्त्वद्वशवतीति तव निशम्य यशः ।
तस्मावलम्बमीहे
तबूटने प्रतिभुषा त्वया भाव्यम् ॥ ५० ॥

கருணே தருணேந்து3த4ர -
ஸ்த்வத்3வஶவதீதி தவ நிஶம்ய யஶ: ।
தஸ்மாவலம்ப3மீஹே
தபூ3டனே ப்ரதிபு4ஷா த்வயா பா4வ்யம் ॥ 50 ॥

ஹே கருணே	-	ஏ சிவ தயையே!
தருணா-இந்து3த4ர:	-	சிவன்,
த்வத்3வஸ-த2தீம் இதி	-	உன் வசம் இருக்கிறார் என்ற,
தவ	-	உன்னுடைய,
யஸ:	-	புகழை,
நிஸம்ய	-	கேள்விப்பட்டு,
தஸ்ய	-	அச் சிவனுடைய,
அவலம்ப3ம்	-	ஆச்ரயத்தை,
ஈஹே	-	விரும்புகிறேன்,
தத்3 க4டனே	-	அதை ஸம்பாதித்துக் கொடுப்பதில்,
த்வயா	-	உன்னால்,
ப்ரதி பு4வா	-	ஜவாப்தாராக,
பா4வீயம்	-	இருக்கப்பட வேண்டும்.

சிவனை அடைவதற்கு சிவதயையே வழி என்பதைக் கவி பலவிதமாய்ப் பல ச்லோகங்களில் சொல்லுகிறார்.

50. O Compassion! Having heard of your renown that Lord Siva is under your control, I desire his support; you must be the guarantee in bringing that about.

जनिमृतिदहनाचिः शान्तिदिव्यामृतौघे
जननि शशिविभूषे त्यगृहे संप्रवेशम् ।
विघटयदनुकम्पे विघ्नवृन्दं विभिन्द
न्मयि पततु कदा त्वन्निर्झरः श्रान्तिहारी ॥ ५१ ॥

ஜனிம்ருதித³ஹனாசி꞉ ஶாந்திதி³வ்யாம்ருதௌக⁴
ஜனனி ஶஶிவிபூ⁴ஷே த்யக்³ருஹே ஸம்ப்ரவேஶம் ।
விக⁴டயத³னுகம்பே விக்⁴னவ்ருந்த³ம் விபி⁴ந்த³
ந்மயி பததுகதா³ த்வந்நிர்ஜ²ர꞉ ஶ்ராந்திஹாரீ ॥ 51 ॥

ஹே ஜனனி அனுகம்பே	-	ஏ சிவ தயையே!
ஜனி-ம்ருதி-த³ஹன அசி꞉ஸந்தி தி³வ்ய-அம்ருத-ஔகே⁴	-	பிறப்பு இறப்பு என்கிற தீயின் ஜ்வாலைகளை அணைப்பதற்கான திவ்ய அமிர்த வெள்ளமான,
த்வத்³-க்³ருஹே	-	உன் இருப்பிடமான,
ஸஸி-விபூ⁴ஷே	-	சிவனிடத்தில்,
ஸம்ப்ரவேஸம்	-	நுழைதலை,
விக⁴டயத்	-	தடுக்கும்,
விக்³ன-வ்குந்த³ம்	-	பாவக்குவியலை,
விபி⁴ந்த³ன்	-	தகர்த்துக் கொண்டு,
ஷ்ராந்தி-ஹாரீ	-	ச்ரமத்தைப்போக்கும்,
த்வன்-நிர்ஜர	-	உன் வெள்ளம்,
மயி	-	என்மேல்,
கதா³	-	எப்பொழுது,
பதது	-	விழும்?

சிவபக்தி ஏற்படாமல் தடுத்துவருவது நம் பாபப்ர விருத்தியே; அப்பாப ப்ரவிருத்தியிலிருந்து நம்மைத் தடுத்துச் சிவபக்தியில் திருப்புவதற்கும் சிவதயை தான் உதவவேண்டும்.

51. O Mother Compassion! Shattering the mass of inpediments preventing my entry into your abode Siva, which is verily the divine ambrosial stream quenching the flames of the fire of birth and death, when will your torrent, the remover of fatigue, fall on me?

त्वमभिज्ञशिखामणौ महेशे
भजवत्यकुशमन्तुसंततीनाम् ।
यदपह्नुतिपण्डिता दये त
निरवयं तव वेभि साहसिक्यम् ॥ ५२ ॥

த்வமபி⁴ஜ்ஞஶிகா²மணௌ மஹேஶே
ப⁴ஜவத்யகுஶமந்துஸந்ததீனாம் ।
யத³பஹ்னுதிபண்டி³தா த³யே த
நிரவயம் தவ வேபி⁴ ஸாஹஸிக்யம் ॥ 52 ॥

ஹே த³யே	-	ஏ தயையே!
ப⁴ஜத்³-அத்யம்-குஷ-மந்து-ஸந்ததீனாம்	-	ஆச்ரயிப்பவரின் கட்டுக்கடங்காத பாபத்தொடர்களை,
அபி⁴ஜ-ஸிகா²மணௌ	-	ஸர்வஜ்ஞரான,
மஹஸே	-	சிவனிடத்தில்,
த்வம்	-	நீ,
யத்	-	எதனால்,
அபஹ்னுதி பண்டி3தா	-	மறைப்பதில் ஸமர்த்தையோ,
தத்	-	அதனால்,
தவ	-	உன்னுடைய,
நிரவத்³யம்	-	மாசற்ற,
ஸாஹஸிக்யம்	-	ஸாஹஸத்தை,
வேபி⁴	-	அறிவேன்.

52. Since you, O Compassion! are an expert in concealing from even the Great Omnis cient Lord the continuous and unchecked crimes of your devotees, I have come to understand your noble daring.

करुणे कथये किमाज्ञया ते
धनुधावत्यहह स्मरन्ति ये तान् ।
मकुटव्य तिष मिचन्द्ररेखं
मदनध्वंसि मदीयभागधेयम् ॥ ५३ ॥

கருணே கத²யே கிமாஜ்ஞயா தே
த⁴னுதா⁴வத்யஹஹ ஸ்மரந்தி யே தான் ।
மகுடவ்ய திஷ மிசந்த்³ரரேக²ம்
மத³னத்⁴வம்'ஸி மதீ³யபா⁴க³தே⁴யம் ॥ 53 ॥

ஹே கருணே	-	ஏ தயையே!
கி கத²யே	-	என் சொல்வேன்?
தே	-	உன்னுடைய,
ஆஜ்ஞா	-	கட்டளையின்மேல்,
யே	-	எவர்,
ஸ்மரந்தி	-	நினைக்கிறார்களோ,
தாம்	-	அவர்களை,

மகுட-வ்யதிஷமி சந்த்ர ரேக2ம்	-	கிரீடத்தில் சந்திர ரேகையுடையதும்,
மதனத்4வம்ஸி	-	மன்மதனை அழித்ததுமான,
மதீ3ய-பா4க3தே4யம்	-	என் அத்ருஷ்டம் (சிவன்),
அனுதா4வதி ஹி	-	பின் தொடர்ந்து ஓடி வருகிறது,
அஹஹ	-	ஆச்சரியம்!

53. O Compassion! What shall I say? Ah! at your behest, my Fortune, the destroyer of Cupid and having the digit of the moon fixed to the crown, (viz., Siva) runs to those who think of Him.

हरिणार्भकमानने तरक्षों
रिव कान्तादिमुखे भयानके माम् ।
विनिपात्य शिवो विलोकमानः
करुणे किं न कदर्थ्यते भवत्या ॥ ५४ ॥

ஹரிணார்மகமானனே தரக்ஷோம்
ரிவ காந்தாதி3முகே2 ப4யானகே மாம் ।
விநிபாத்ய ஶிவோ விலோகமான:
கருணே கிம் ந கத3ர்த்2யதே ப4வத்யா ॥ 54 ॥

ஹே கருணே	-	ஏ தயையே!
தரக்ஷோ:	-	புலியினுடைய,
ஆனனே	-	வாயில்,
ஹரிண-அர்ப4கம் இவ	-	மான் குட்டியைப்போல்,
ப4யானகே	-	பயங்கரமான,
காந்தாதி3-முகே2	-	பத்னி முதலியவற்றின் வாயில்,
மாம்	-	என்னை,
விநிபாத்ய	-	தள்ளி,
விலோகமான:	-	பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்,
ஶிவ:	-	சிவன்,
ப4வத்யா	-	உன்னால்,
கிம்	-	ஏன்,
ந கத3ர்த்2யதே	-	தடுக்கப்படுவதில்லை?

54. O Compassion! Why do you not thwart Siva, who, having flung me into the fright ful face of wife and the like, even as a fawn would be thrown into the mouth of a tiger, is looking on?

करुणे तरुणेन्दुधारिणो म
करणे शंस तवाम्ब को विलम्बः ।
गणितोऽयमहं किलाखिलाङ्गि
ष्वयि किं तेषु न मामलेखयस्त्वम् ॥ ५५ ॥

கருணே தருணேந்து³தா⁴ரிணோ ம
கரணே ஶம்ஸ தவாம்ப³ கோ விலம்ப³: ।
க³ணிதோ(அ)யமஹம் கிலாகி²லாங்கி³
ஷ்வயி கிம் தேஷு ந மாமலேக²யஸ்த்வம் ॥ 55 ॥

ஹே கருணே	-	ஏ தயையே!
மத்³-ப⁴ரணே	-	என்னைத் தாங்கும் விஷயத்தில்,
தருணா-இந்து³-தாரிண:	-	சிவனுக்கு,
ஸம்ஸ:	-	சொல்லு,
அம்ப³	-	தாயே!
தவ	-	உனக்கே,
க: விலம்ப³:	-	என்ற தயக்கம்?
அகில-அங்கி³ஷு	-	(பாபம் செய்தல் செய்தல் முதலிய) எல்லா யோக்யதைகளையுமுடையவருக்குள்,
அயம் அஹம்	-	இந்த நான்,
க³ணித: கில	-	எண்ணப்பட்டிருக்கின்றேனல்லவா?
அயி	-	ஏ தயையே!
தேஷு	-	அவர்களுக்குள்,
மாம்	-	என்னை,
த்வம்	-	நீ,
கிம் ந அலேகய:	-	எழுதிவைக்கவில்லையா?.

55. Compassion! Speak to Siva in the matter of my protection. Why do you hesitate, Mother! I suppose I am counted among those possessing all the necessary qualifications (by having committed sins). Have you not entered my name among them?

अघवानिति मय्यसंगृहीते
सकलाघापहजातुनामवादः ।
अपि दोनजनाविततेति कीर्यो
रवसादं करुणेऽभिषेहि शंभोः ॥ ५६ ॥

அக⁴வானிதி மய்யஸங்க்³ருஹீதே
ஸகலாகா⁴பஹஜாதுநாமவாத³: ।
அபி தோ³னஜனாவிதேதி கீர்யோ
ரவஸாத³ம் கருணே(அ)பி⁴ஷேஹி ஶம்போ⁴: ॥ 56 ॥

ஹே கருணே	-	ஏ தயையே!
அக⁴வான் இதி	-	பாபி என்று,
மயி அஸங்க்³ருஹீதே	-	நான் காப்பாற்றப் படாவிட்டால்,
ஸகல-ஆக⁴-அபஹ ஜாது-நாம-வாத³:	-	ஒரு தரம் நாமாவை ஜபித்தாலும் எல்லா பாபத்தையும் போக்குபவர்,
தீன: ஜன-அவிதா அபி	-	எளியவரைக் காப்பாற்றுபவர் என்ற,
கீர்த்யோ:	-	அவருடைய புகழ்களுக்கு,
அவஸாத³ம்	-	நாசத்தை,
ஸம்போ⁴	-	சிவனிடம்,
அபி⁴தே⁴ஹி	-	சொல்லு.

56. O Compassion! If I am not taken up for support on the ground that I am a sinner, tell Siva that there will be ruin to his reputation as the protector of the distressed and as one the occasional utterance of whose Name destroys all sins.

मम शंभुदये त्वदर्हताया
महमन्यन्न विलोकयाम्युपायम् ।
मम चोदितयार्तिभिस्त्वयैव
श्रयणीया तदुपायता ब्रुवे किम् ॥ ५७ ॥

மம ஶம்பு⁴த³யே த்வத³ர்ஹதாயா
மஹமன்யன்ன விலோகயாம்யுபாயம் ।
மம சோதி³தயார்திபி⁴ஸ்த்வயைவ
ஶ்ரயணீயா தது³பாயதா ப்³ருவே கிம் ॥ 57 ॥

ஹே ஸம்பு⁴-தயே	-	ஏ சிவ தயையே!
மம த்வத்³-அஹர்தாயாம்	-	உனக்கு நான் யோக்யமாகும் விஷயத்தில்,
அன்யத்³-உபாயம்	-	வேறு உபாயத்தை,
அஹம்	-	நான்,
ந விலோகயாமி	-	காணவில்லை,
மம	-	என்னுடைய,
ஆர்திபி⁴:	-	ச்ரமங்களால்,
சேதி³தயா	-	தூண்டப்பட்ட,
த்வயா ஏவ	-	உன்னாலேயே,
த்த³-உபாயதா	-	அதற்கு உபாயம்,
க்ஷரயணியா	-	தேடப்படவேண்டும்,
கிம் ப்⁴ருவே	-	நான் என் சொல்வேன்?

57. O Compassion of Siva! I do not find any other means for deserving you; what am I to say? You yourself prompted by my sufferings, must seek the means for that.

पुरभित्करुणे पुरन्दराद्यै
स्त्वमुपास्या सुलभा न नस्तथापि ।
प्रचकास्ति परातिदुर्लभत्व
त्पददर्शी ननु दीनताश्रयो नः ॥ ५८ ॥

புரபி⁴த்கருணே புரந்த³ராத்³யை
ஸ்த்வமுபாஸ்யா ஸுலபா⁴ ந நஸ்ததா²பி ।
ப்ரசகாஸ்தி பராதிது³ர்லப⁴த்வ
த்பத³த³ர்ஶீ நனு தீ³னதாஶ்ரயோ ந: ॥ 58 ॥

புரபி⁴த்-கருணே	-	ஏ சிவ தயையே!
புரந்த³ர-ஆத்³யை	-	இந்த்ரன் முதலியோரால்,
உபாஸ்யா	-	போற்றப்படும்,
த்வம்	-	நீ,
ந:	-	எங்களுக்கு,
ந ஸுலபா⁴:	-	எளிதில் கிடைக்கத்தக்கவளல்ல,
ததா² அபி	-	அப்படி இருந்தும்,
பர-அதி-துர்லப⁴-த்வத் பத³ த³ர்ஸீ	-	பிறருக்குக் கிடைப்பதற்கு அரிதான உன் பாதத்தைக் காண்பிக்கும்,
தீ³னதா-ஆஷ்ரயா	-	எளிமை என்ற பிடிப்பு,
ந: ப்ரசகாஸ்தி நனு	-	எங்களிடம் ப்ரகாசிக்கிறதல்லவா?

58. O Compassion of Siva! You who are adored by Indra and others, are not easy to obtain for us; but, we have in us that shining state of misery which reveals (to us) your feet very hard of access to others.

भवतीशदये पयोदमाला
भवतीत्रानलशान्तिदाश्रितेषु ।
तमसामवसादिकाः शिवेक्षा-
तटितश्चित्रमचञ्चलाः प्रसूते ॥ ५९ ॥

ப⁴வதீஶத³யே பயோத³மாலா
ப⁴வதீத்ரானலஶாந்திதா³ஶ்ரிதேஷு ।
தமஸாமவஸாதி³கா: ஶிவேக்ஷா-
தடிதஶ்சித்ரமசஞ்சலா: ப்ரஸூதே ॥ 59 ॥

ஹே ஈஷ-தயே	-	ஏ சிவ தயையே!
ஆஸ்ரிதேஷு	-	அடியார்கள் விஷயத்தில்,

ப4வ-தீவ்ர-அனல ஸாந்தி-தா3	-	ஸம்ஸாரத்தின் பெரு நெருப்பை அணைப்பதான,
பயோத3-மாலா	-	மேக மாலை யாயிருக்கும்,
ப4வதி	-	நீ,
தமஸாம் அவஸாதிகா:	-	இருளை (அஜ்ஞானத்தை)ப் போக்குவதாக வும்,
சித்ரம்	-	அந்தோ!
அசஞ்சலா:	-	நிலைபெற்றவைகளாயுமிருக்கும்,
ஶிவ-ஈக்ஷா-தடித:	-	சிவ திருஷ்டி என்ற மின்னல்களை,
ப்ரஸூதே	-	உண்டுபண்ணுகிறாய்.

59. O Compassion of Siva! A gathering of clouds that puts down the raging fire of Samsara, you give rise to the lightning - flashes of Siva's glance which destroy the darkness of ignorance and lo, are not fickle.

करुणे शिवचन्द्रचन्द्रिकासौ
भवती सन्मणिसौधसंसदीव |
प्रसृतापि मयीह तुच्छकुडये
तिमिरं लुम्पतु तावता क्षतिः का ॥ ६० ॥

கருணே ஶிவசந்த்3ரசந்த்3ரிகாஸௌ
ப4வதீ ஸன்மணிஸௌத4ஸம்ஸதீ3வ |
ப்ரஸ்ருதாபி மயீஹ துச்ச2குட3யே
திமிரம் லும்பது தாவதா க்ஷதி: கா || 60 ||

ஹே கருணே	-	ஏ தயையே!
ஶிவ-சந்த்3ர-சந்தி3ரிகா	-	சிவனாகிற சந்திரனுடைய சந்திரிகையான,
அஸௌ ப4வதி	-	இந்த நீ,
ஸன்மணி-ஸௌக4- ஸம் ஸதி3 இவ	-	நல்லோர் என்ற ரத்ன மாளிகைக் கூடங்களில் (விழுவதுபோல),
துச்ச2 குட்3யே	-	குட்டிச்சுவரான,
இஹ மயி அபி	-	இந்த என்னிடத்திலும்,
ப்ரஸ்ருதா	-	பரவி விழுந்து,
திமிரம்	-	அங்குள்ள) இருளை (அஞ்ஞானத்தை),
லும்பது	-	போக்கட்டும்,
தாவதா	-	அதனால்,
கா ஷ்ரதி	-	என்ன குறைவு?

பெரியோர்கள் தங்களுடைய நன்மையை நல்லோரிடம் காண்பிப்பதுபோல, கீழ்ப்பட்டவரிடமும் காண்பிப்பர்; அது அவருடைய இயற்கை.

न हि संहरते ज्योत्स्नां चन्द्रखण्डा लषेस्मनि

ந ஹி ஸம்ஹரதே ஜ்யோத்ஸ்னாம் சந்த்³ரக²ண்டா³ லஷேஸ்மனி

அக்ரஹாரத்தில் விழும் சந்திரன் சேரியில் விழாமல் இருக்குமா? அதுபோல் சிவதயை என்ற சந்திரிகை ஸாதுக்கள் என்ற மாளிகைகளில் திகழ்வது போலவே குட்டிச் சுவரான என்போன்ற அஸத்துக்களிடமும் திகழட்டும்.

60. O Compassion, the moonlight issuing out from Siva, spreading yourself on me too, this dilapidated wall, even as on the mansions called the good, may you destroy the darkness (of ignorance). What do you lose thereby?

कुतुकपरवशैरुमा कटाक्षैः
कुवलयभाजि नवोडुपावतंसे ।
जननि तव झरे निमममस्त
ज्वरभरमारचयेर्दये कदा माम् ॥ ६१ ॥

குதுகபரவஶைருமா கடாக்ஷை:
குவலயபா⁴ஜி நவோடு³பாவதம்'ஸே ।
ஜனனி தவ ஜ²ரே நிமமமஸ்த
ஜ்வரப⁴ரமாரசயேர்த³யே கதா³ மாம் ॥ 61 ॥

ஹே ஜனனி த³யே	-	தாயே தயையே!
குதுக-பரவஸை:	-	களிப்புற்ற,
உமா கடாக்ஷை:	-	பார்வதியின் கடைக்கண் பார்வைகளினால்,
குவலய பா⁴ஜி	-	நீலோத்பலங்களைக் கொண்டது போலிருப்பதும்,
நவ-உடு³ப-அவதம்ஸே	-	இளம்பிறையாகிற சிறு கப்பலினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான,
தவ ஜ³ரே	-	உன் வெள்ளத்தில்,
நிமமஸ்தம்	-	முழுகினவனாயும்,
அஸ்த-ஜ்வர-ப⁴ரம்	-	தாபம் எல்லாம் ஓய்ந்தவனாயும்,
கதா³	-	எப்போது,
மாம்	-	என்னை,
ஆரசயே:	-	செய்வாய்?

தயை பெருக்கும் வெள்ளம் சிவரூப வெள்ளமாதலால் அதில் பார்வதியின் கடைக்கண் பார்வைகள் ஆம்பல் போலும், வளைந்த சந்திரப்பிறையாகிற தலையாபரணம் சிறுதெப்பம் போலவும் சொல்லப்பட்டது.

61. O Mother Compassion! When will you make me immersed in your stream having the lilies of the love - laden sidelong glances of Parvati and adorned by the boat of a fresh moon, and (thereby) cast aside all fever.?

बत सहविहरहरस्मितानां
परिचरणाधिकृता रविन्दभासाम् ।
भगवति करुणे त्वयेरितानां
पथि किमसान्यहमीशत्रोक्षितानाम् ॥ ६२ ||

ப³த ஸஹவிஹரஹரஸ்மிதானாம்
பரிசரணாதி⁴க்ருதா ரவிந்த³பா⁴ஸாம் ।
ப⁴க³வதி கருணே த்வயேரிதானாம்
பதி² கிமஸான்யஹமீஶத்ரோக்ஷிதானாம் ॥ 62 ॥

ப³த	-	ஆகா!
ஸஹ-விஹரத்³ ஸ்மிதாநாம்	-	கூட விளையாடும் புன்னகையுடையவைகளும்,
பரிசரணா-அதி4க்ருத அரவிந்த³ பா⁴ஸாம்	-	தாமரைக் காந்தியை தன் பணியில் வைத்துக் கொண்டவையுமான,
ஹே ப⁴கவதி கருணே	-	ஏ தேவி சிவதயையே!
த்வயா-ஈரிதானாம்	-	உன்னால் தூண்டப்பட்டவைகளான,
ஈஷா-தோ⁴ஷதானாம்	-	சிவனுடைய பார்வைகளின்,
பதி²	-	வழியில்,
அஹம்	-	நான்,
அஸானி கிம்	-	இருப்பேனா?

62. Ah! Would that I am on the pathway of the glances of Siva along which smiles sport and of which the glory of lotuses is an appointed servant, glances that have been sponsored by you!

सर्वज्ञत्वादिगुणाः
स्वात्मत्राणैकलम्पटा बहवः ।
शर्वस्य शंकराख्या-
निर्वहणं तदये त्वदायत्तम् ॥ ६३ ॥

ஸர்வஜ்ஞத்வாதி³கு³ணா꞉
ஸ்வாத்மத்ராணைகலம்படா ப³ஹவ꞉ ।
ஶர்வஸ்ய ஶங்கராக்²யா -
நிர்வஹணம் தத³யே த்வதா³யத்தம் ॥ 63 ॥

ஹே த³யே	-	ஏ சிவ தயையே!
ஸர்வஜ்ஞத்வ-அதி³-கு³ணா:	-	ஸர்வஜ்ஞத்வம் (எல்லாமறிந்ததன்மை) முதலிய (சிவனுடைய),
ப³ஹவ:	-	பல குணங்கள்,
ஸ்வ-ஆத்ம-த்ராண-ஏக லம்படா	-	தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுவதொன்றிலேயே பற்றுள்ளவை,
ஸர்வஸ்ய	-	சிவனுடைய,
ஸங்கர-ஆக்²யா-நிர்வஹணம்	-	சங்கர (நன்மையைச் செய்பவர்) என்ற பேரை நிர்வஹிப்பதென்ற,
தத்	-	அது,
த்வத்³-ஆயத்தம்	-	உன்னைப் பொறுத்திருக்கிறது.

கடவுளுக்கு அவருடைய ப்ரபுத்வத்தைக் காண்பிக்கும் ஸர்வஜ்ஞத்வம் முதலிய குணங்கள் பல; அந்தக் குணங்களைக் கொண்டு அவர் தன் மஹிமையில் பெரியவராய் விளங்கிக் கொண்டிருக்கலாம்; ஆனால் லோகோபகாரமாக அவர் இருந்து கொள்வது சங்கரர் என்ற பெயரால் குறிக்கப்பட்ட குணங்களாலேயே; உலகிற்கு அவர் நன்மையைப் பயந்து, இந்த குணங்களை ஸமர்த்தித்துக் கொள்வது உலகின்பால் அவருக்குள்ள தயையினாலே; ஆகையால் 'சங்கர' என்ற நாமாவுக்கே உயிராயுள்ளது 'தயை.'

63. O Compasion of Siva! Several are the attributes (of Siva) like Omniscience which are always anxious to safeguard themselves; (but) the justification of the name Sankara (Giver of welfare) of Siva is dependent on you.

श्रीकण्ठाय क्ष्वेलं
रोचितवत्या दये ननु भवत्या
मामकमन्तुकदम्बे
केवलमम्बेह वद विलम्बः कः ॥ ६४ ॥

ஸ்ரீகண்டா²ய க்ஷ்வேலம்
ரோசிதவத்யா த³யே நனு ப⁴வத்யா ।
மாமகமந்துகத³ம்பே³
கேவலமம்பே³ஹ வத³ விலம்ப³: க: ॥ 64 ॥

ஹே அம்ப³ த³யே	-	ஏ தயையே!
ஸ்ரீ கண்டா²ய	-	சிவனுக்கு,
க்ஷ்வேலம்	-	விஷத்தை,
ரோசிதவத்யா	-	பிடிக்கச் செய்த,
ப⁴வத்யா	-	உன்னால்,

இஹ-மாமக-மந்து கத³ம்பே³ கேவலம்	-	இந்த என் பாவக்குவியலில் மாத்திரம் (அதைச் சிவனுக்கு பிடிக்கச் செய்வதில் மாத்திரம்)
க: விலம்ப³:	-	என்ன தயக்கம்?
வத³	-	சொல்.

சிவநாமங்களில் "ஸ்ரீகண்டன்" என்றது மிகவும் அழகியது; கழுத்தில் விஷ முண்டதால் ஏற்பட்ட காந்தியை உடையவர் என்று அதற்குப் பொருள்; அந்தக் கழுத்து விஷத்தழும்பு அவருக்கு உலகைக் காக்கவேண்டும் என்ற கவலையையும், அதற்காக உலகிற்கேற்பட்ட தீங்கைத் தான் ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மையையும் விளக்குகிறது.

"त्रैलोक्योद्भटकालकूट कबलीकारप्रकारं पुनः, स्तोतुं के प्रथमेऽपि नाम कवयः-"

"த்ரைலோக்யோத்³ப⁴டகாலகூட கப³லீகாரப்ரகாரம் புன:, ஸ்தோதும் கே ப்ரத²மே (அ)பி நாம கவய:-"

என்று கவிகள் வியந்து புகழும் மஹா லீலா விசேஷமிது; சிவனுக்கு உலகின்பால் உள்ள தயை ஒன்றே இக்காலகூடத்தையும் அவர் உட்கொள்ளும்படி செய்தது என்று இங்கே கவி சொல்லுகிறார்:

"தீங்கை ஏற்று, உண்டு, ஜரித்து நலனைப் பயக்கும் பெரும் தகையாளர் சிவன்; ஏ தயையே, நீ சொன்னால் அவர் காலகூடத்தையே உட்கொண்டாரே; என் பாபமோ அதிலும் மிகச் சிறிய தீங்கே; அதையும் அவர் உட்கொண்டு ஜரித்து விடட்டும்; கொஞ்சம் சொல்லு; தயங்காதே" என்று.

64. O Mother Compassion! Tell me, what is this hesitation in respect of this lump of my sins alone for you who made even poison tasteful to the blue-necked Siva?

शिव इति तद्भक्तिरिति
स्मृतिरस्य च सेति सार्तिहन्त्रीति ।
इयदवगमय्य शेषे
विरतिरियं शिवदये न ते सहशी ॥ ६५ ॥

ஶிவ இதி தத்³ப⁴க்திரிதி
ஸ்ம்ருதிரஸ்ய ச ஸேதி ஸார்திஹந்த்ரீதி ।
இயத³வக³மய்ய ஶேஷே
விரதிரியம் ஶிவத³யே ந தே ஸஹஶீ ॥ 65 ॥

ஹே ஶிவ த^{3}யே - ஏ சிவ தயையே!
ஶிவ: இதி - சிவன் என்றும்,
தத்^{3}-ப^{4}க்தி-இதி - அவருடைய பக்தி என்றும்,
ஸா - அந்த சிவ பக்தி,
அஸ்ய - அந்தச் சிவனுடைய,
ஸ்ம்ருதி: இதி ச - நினைவு என்றும்,
ஸா - அந்தச் சிவஸ்மிருதி,
ஆர்தி-ஹந்த்ரே-இதி - கஷ்டத்தைப் போக்குவது என்றும்,
இயத்^{3} - இவ்வளவு,
அவக^{3}ம்யம் - புரியும்படி செய்துவிட்டு,
ஸேஷே - உறங்கிப்போகிறாய்,
இயம் விரதி: - இந்த ஓய்வு,
தே - உனக்கு,
ந ஸத்ருஸி - தகுந்ததல்ல.

சிவதயையினால் தான் சிவபக்தியும் அது நம் தாபத்தைப்போக்கும் என்ற ஞானமும் நமக்கு ஏற்படும்; ஏற்பட்டும், சிவதயை கடைசி வரைக்கும் இருந்து காப்பாற்ற வேண்டும். 'பக்திமார்க்கத்திற்கு உயிர் சிவதயையே' என்பது வற்புறுத்தப் பட்டது.

65. Siva, His devotion, that devotion as His constant thought, and that thought as destroying distress - after making us understand so much, you go to sleep; O Compassion of Siva! Stopping thus is not proper for you.

अब्जनयितुमच्युतयितु-
मपि शिवयितुमलमुमेशकरुणे त्वम् ।
अलमसि शिवरसिकाना-
मक्षिपथे किं न मां प्रवर्तयितुम् ॥ ६६ ॥

அப்^{3}ஜனயிதுமச்யுதயிது -
மபி ஶிவயிதுமலமுமேஶகருணே த்வம் ।
அலமஸி ஶிவரஸிகானா -
மக்ஷிபதே^{2} கிம் ந மாம் ப்ரவர்தயிதும் ॥ 66 ॥

ஹே உமேஸ கருணே - ஏ சிவ தயையே!
அப்^{3}ஜனயிதும் - (ஒருவனை) ப்ரம்மதேவனாய்ச் செய்யவும்,
அச்யுதயிதும் - விஷ்ணுவாய்ச் செய்யவும்,
ஶிவயிதும் அபி - சிவனாய்ச் செய்யவும்,
த்வம் - நீ,

அலம்	-	ஸமர்த்தை,
ஶிவ ரஸிகானாம்	-	சிவனை அனுபவித்து வரும் பக்தருடைய,
அக்ஷிபதே²	-	பார்வையில்,
மாம்	-	என்னை,
ப்ரவர்தயிதும்	-	போகும்படி செய்ய,
கிம் அலம் ந அஸி	-	ஸமர்த்தை அல்லவா என்ன?

ப்ரம்ம, விஷ்ணு பதவிகளையும் சிவஸாரூப்யத்தையுமே கொடுக்கவல்ல கருணைக்குச் சிவபக்த ஸங்கத்தை எனக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது கஷ்டமா?

66. O Compassion of Siva! You are capable of making (the Devotee) Brahma, Vishnu and Siva. Are you not capable of directing me into the ken of those that delight in Siva?

विजयस्व सिध्यतात्तव
विधुशेख रविप्रलम्भनैपुण्यम् ।
मन्मन्तुभिरुन्मिषतु च
मातः करुणे पिचण्डिलत्वं ते ॥ ६७ ॥

விஜயஸ்வ ஸித்⁴யதாத்தவ
விது⁴ஶேக² ரவிப்ரலம்ப⁴னைபுண்யம் ।
மன்மந்துபி⁴ருன்மிஷது ச
மாத: கருணே பிசண்டி³லத்வம்' தே ॥ 67 ॥

ஹே மாத: கருணே	-	ஏ தாயே கருணையே!
விஜயஸ்வ	-	வெற்றி பெறுவாயாக!
தவ	-	உன்னுடைய,
விது⁴ சேகர-விப்ரலம்பனை புண்யம்	-	சிவனை ஏமாற்றும் ஸாமர்த்யம்,
ஸித்⁴யதாத்	-	பலிக்கட்டும்,
மத³-மன்துமி:	-	என் பாவங்களால்,
தே	-	உன்னுடைய,
பிசண்டி³லத்வம் ச உன்மிஷது	-	வயிறும் பெறுக்கட்டும்.

சிவனை அவருடைய கருணையே ஏமாற்றுவது என்பது சிவனிடமிருந்து பக்தனின்பாபங்களை மறைப்பது, அவனைச் சிவனிடம் நல்லவன் போல் காண்பிப் பது; அவன் பாவங்களைத் தானே விழுங்கி விடுவதால் கருணைக்குப் பக்தரின் பாபங்களே உணவு என்றும், அதனால் பாவத்தைத் தின்று தின்று தொந்தி பெருத்து விட்டதென்றும் கவி சொல்லுகிறார்.

67. O Mother Compassion! Victory to you and may your adeptness in deceiving Siva succeed! And may your belly become bloated with (the devouring of) my sins!

करुणे यदि मन्मन्तून
कबलयसि न विप्रलब्धगिरिशा त्वम् ।
का मम गतिस्तवापि च
का गतिरागमिरेव जीवन्थ्याः ॥ ६८ ॥

கருணே யதி³ மன்மந்தூன
கப³லயஸி ந விப்ரலப்³த⁴கி³ரிஶா த்வம் ।
கா மம க³திஸ்தவாபி ச
கா க³திராக³மிரேவ ஜீவந்த்²யா: ॥ 68 ॥

ஹே கருணே!	-	ஏ சிவதயையே!
விப்ரலப்³த⁴-கி³ரிஸா	-	சிவனை ஏமாற்றியவளாய்,
த்வம்	-	நீ,
மத்³-மந்துன்	-	என் பாவங்களை,
யதி³ ந கப³லயஸி	-	விழுங்காமற்போனால்,
மம	-	எனக்கு,
கா க³தி:	-	என்னபோக்கு?
அகோ³பி⁴: ஏவ	-	பாவங்களாலேயே,
ஜீவந்த்ய	-	ஜீவித்துவரும்,
தவ அபி ச	-	உனக்கும்,
கா கதி:	-	என்ன போக்கு?

முன் ச்லோகத்தில் சொன்னதையே இங்கு கவி விவரிக்கிறார்: கருணை என்பதின் லக்ஷணம் கஷ்டப்படுபவரிடம் பரிவு காட்டுவது; அந்தப் பரிவு பலிக்க வேண்டுமானால் கஷ்டப்படுவனிடமுள்ள தோஷத்தை கவனிக்காமல் அவனைக் காப்பது; தோஷம் தெரிந்தாலும் மன்னிப்பது; தோஷத்தைத் தனக்குள்ளேயே ஜரித்துக்கொள்ளுவது; ஆகையால் தயை, க்ஷமை என்ற குணங்களுக்கு தோஷமும் பாவமும் ஆஹாரமாகின்றன என்று பக்தரும் கவிகளும் வர்ணிக்கிறார்கள். இப்படிப் பாபிகள் இல்லாமற் போனால் ஈச்வரனின் பொறுமையும் அருளும் விளங்கவே இடமில்லை.

68. O Compassion! If you do not deceive Siva and swallow my sins, what go is there for me, and for you too who live exclusively on sins?

करुणे त्वदध्वगानां
कामाया य द्विषस्तदुन्मथने ।
गिरिशं त्वयेरयन्त्या
कृतोऽस्य भीमोग्रनामसंसर्गः ॥ ६९ ॥

கருணே த்வத³த்⁴வகா³நாம்
காமாயா ய த்³விஷஸ்தது³ன்மத²னே ।
கி³ரிஶம் த்வயேரயந்த்யா
க்ருதோ(அ)ஸ்ய பீ⁴மோக்³ரநாமஸம்’ஸர்க³: ॥ 69 ॥

ஹே கருணே	-	ஏ தயையே!
த்வத்³-அத்³வகா³னாம்	-	உன் வழி நடப்பவருக்கு,
காம-ஆத்⁴யா	-	காமம் முதலிய,
த்³விஷ: யே	-	சத்ருக்கள் எவர் உண்டோ,
தத்³-உன்மத²னே	-	அவரை அடியோடு அழிக்கும் கார்யத்தில்,
கி³ரிஸாம்	-	சிவனை,
ஈரயன்த்யா	-	தூண்டிவிடும்,
த்வயா	-	உன்னால்,
அஸ்ய	-	இந்தச் சிவனுடைய,
பீ⁴ம உக்³ர நாம ஸம் ஸர்க³ க்ருத:	-	பீமன் (பயங்கரன்) உக்ரன்(கடுமையானவன்) என்ற பெயர்கள் ஒட்டும்படி செய்யப்பட்டன

‘காமாத்யா’: - காம, க்ரோத, லோப, மோஹ, மத மாத்ஸர்யம் என்று ஆறு உட்பகைகள்; இவற்றை ஒழிக்கும் விஷயத்தில் சிவனுடைய பீமன், உக்ரன் என்ற நாமாக்கள் கிருதார்த்தமாகின்றன.

69. O Compassion! By prompting Siva to destroy the enemies like lust who beset those walking on your path, you have established Siva’s connection with the names Bhima (Terrible) and Ugra (Fierce).

शर्वं प्रति मन्मन्तुषु
सर्वज्ञतया निवेद्यमानेषु ।
आधूय तामम् डढ-
मालिङ्गय दये नयाशु परवशताम् ॥ ७० ॥

ஶர்வம் ப்ரதி மன்மந்துஷு
ஸர்வஜ்ஞதயா நிவேத்³யமானேஷு ।
ஆதூ⁴ய தாமமும் ட³ட⁴ -
மாலிங்க³ய த³யே நயாஶு பரவஶதாம் ॥ 70 ॥

ஹே த³யே	-	ஏ தயையே!
ஸர்வ ப்ரதி	-	சிவனிடம்,
ஸர்வஜ்ஞதயா	-	ஸர்வஜ்ஞதை என்றவளால்,
மத்³-மந்துஷு	-	என் பாவங்கள்,
நிவேத்³ய மானேஷு	-	சொல்லப்படும்போது,
தாம்	-	அந்த ஸர்வஜ்ஞதையை,
ஆதூ⁴ய	-	உதறித்தள்ளிவிட்டு,
அமும்	-	அச்சிவனை,
ட³ட⁴ம்	-	நெருக்கமாய்,
ஆலிங்க³ய	-	தழுவிக்கொண்டு,
ஆஸு	-	விரைவில்,
பர-வஸதாம்னய	-	பரவசமாய் செய்துவிடு.

முன் சொல்லியிருக்கும்படி சிவனுடைய ஸர்வஜ்ஞதை (அதாவது எல்லா மறியும் தன்மை என்ற குணம்), தயை (எல்லாம் பொறுத்தருள்வது என்ற குணம்) - இவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டவை; ஆகையால் இவ்விரண்டு சக்திகளையும் சக்களத்திகள் போலவும், மூத்தவள் புகார் செய்து பக்தனைப்பற்றிச் சிவனிடம் கோள் சொல்வதாயும், இளையவளான தயை ஓடி வந்து தன்னுடைய மேன்மைப்பட்ட வசீகரத்தன்மையால் தடுத்துச் சிவனைத் தன் வசப்படுத்தி, பக்தனான குழந்தையிடம் அநுகூலமாய்ச் செய்து விடுகிறாள் என்று கவி வர்ணிக்கிறார்.

70. O Compassion! When Omniscience is reporting to Siva my sins, you brush her (Omniscience) aside, clasp Siva close, and quickly over power Him.

अहह गिरिशैकताना
मभिलषितस्थितिमनातवति मयि ताम् ।
आर्तिषु मज्जति वर्तितु
मर्हसि न स्तब्धमेवमशद ये ॥ ७१ ॥

அஹஹ கி³ரிஶைகதானா
மபி⁴லஷிதஸ்தி²திமனாதவதி மயி தாம் ।
ஆர்திஷு மஜ்ஜதி வர்திது
மர்ஹஸி ந ஸ்தப்³த⁴மேவமஶத³ யே ॥ 71 ॥

ஹே ஈஸ த³யே	-	ஏ சிவ தயையே,
அஹஹ	-	அந்தோ!
கி³ரிஸா ஏக தானாம்	-	சிவனைக்குறித்து ஏகாக்ரமாயிருக்கும்,
தாம்	-	அந்த,
அபி⁴ லஷித	-	விரும்பிய நிலையை,
மயி அனாப்தவாதி	-	நான் அடையாமல்,

ஆர்திஷு	-	துன்பங்களில்,
மஜ்ஜதி	-	முழுகும் போது,
ஸ்தப்³த⁴ம்	-	உணர்ச்சியற்று,
ஏவம்	-	இப்படி,
வர்திதும் ந அர்ஹஸி	-	இருப்பது உனக்குத் தகுந்ததில்லை.

71. Alas! When without getting at that desired state of exclusive concentration on Siva, I am being drowned in miseries, it is not proper for you, O Compassion of Siva, to remain thus in a heartless manner.

नागांसि यन्महान्त्यपि
गण्यन्ते गुणकणो बहु क्रियते ।
गिरिशेन तदनुगैरपि
तगिरिशे त्वन्निवेशतः करुणे ॥ ७२ ॥

நாகா³ம்ஸி யன்மஹாந்த்யபி
க³ண்யந்தே கு³ணகணோ ப³ஹு க்ரியதே ।
கி³ரிஶேன தத³னுகை³ரபி
தகி³ரிஶே த்வந்நிவேஶத꞉ கருணே ॥ 72 ॥

ஹே கருணே	-	ஏ தயையே!
கி³ரிஸேன	-	பரமசிவனாலும்,
தத்³-அனுகை³:-அபி	-	அவருடைய அடியார்களாலும்,
மஹாந்தி	-	பெரிய,
ஆகா³ம்ஸி அபி	-	பாபங்களும்,
யத்³-ந-க³ண்யந்தேதத்	-	கவனிக்கப்படுவதில்லை என்பதும்,
குண-கண:	-	குணத் திவலையும்,
யத்³ ப3ஹு க்ரியதே (இதி) யத் தத்	-	பெரிதாக்கப்படுகிறது என்பதும்,
கி³ரிஸே	-	சிவனிடத்தில்,
த்வத்-நிவேஷத:	-	நீ தங்கியிருப்பதால்.

72. O Compassion! That even enormous sins are not counted and even an iota of merit is magnified by Siva and his adherents is due to your abiding in Siva.

मतिबागपदेऽनन्ते
महेश्वरे मनननमनपूजाभिः ।
आगोभिरभावि गुणै
रनुकम्पे तस्य तव परिष्वङ्गात् ॥ ७३ ॥

மதிபா³க³பதே³(அ)னந்தே
மஹேஶ்வரே மனனநமனபூஜாமி: ।
ஆகோ³பி⁴ரபா⁴வி கு³ணை
ரனுகம்பே தஸ்ய தவ பரிஷ்வங்கா³த் ॥ 73 ॥

மதி-வாக-அபதே³	-	புத்திக்கும் வாக்குக்கும் விஷயமில்லாத,
அனந்தே	-	ஒருவிதமான எல்லையுமில்லாத,
மஹேஸ்வரே	-	பெருங்கடவுள் விஷயத்தில்,
மமன-னமன-பூஜாமி	-	நினைப்பது, வணங்குவது, பூஜை செய்வது என்ற,
ஆகோ³பி⁴:	-	பாபங்கள்,
ஹே அனுகம்பே	-	ஏ சிவதயையே!
தஸ்ய தவ பரிஷ்வங்கா3த்	-	நீ அச்சிவனைத் தழுவியிருப்பதால்,
கு³ணை: அபா⁴வி	-	குணங்களாய் ஆயின!

“यतो वाचो निवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सह”

“யதோ வாசோ நிவர்தந்தே அப்ராப்ய மனஸா ஸஹ”

என்று மனத்திற்கும் வாக்கிற்கும் எட்டாத பரம்பொருள் கருணையால் நம்மை உய்ய வைக்கவேண்டி ஸகுணமான மூர்த்தியாகி நம் பூஜைகளையும் ஸ்தோத்திரங்களை யும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறது. அந்த அகண்ட தத்வத்தை நம் புத்தியால் எண்ணுவது என்றாலே அதற்கு ஒரு வரம்பு கட்டுவதான பாபம் ஏற்படுகிறது; அதை அப்படி இப்படி என்று வர்ணிப்பதால் அதன் தன்மையைச் சுருக்கி விடுவதான பாபம் ஸம்ப விக்கிறது. ஆனால் இவற்றை எல்லாம் அப்பரம்பொருள் குணமாய் நம்மை அருளும் பொருட்டு ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது.

73. O Compassion, by virtue of your clasping Him, Contemplation, Obeisance, Worship etc., though offences towards the Great Lord who is limitless and not within the reach of mind or speech, become meritorious.

अवरुन्धत्या करुणे
हरं त्वया तस्य मामकस्वान्तम् ।
गेहूं क्रियतामय मे
साहंक्रियताज्वरं जिहर्षिसि चेत् ॥ ७४ ||

அவருந்த⁴த்யா கருணே
ஹரம் த்வயா தஸ்ய மாமகஸ்வாந்தம் ।
கே³ஹூம் க்ரியதாமய மே
ஸாஹங்க்ரியதாஜ்வரம் ஜிஹர்ஷிஸி சேத் ॥ 74 ॥

ஹே கருணே	-	ஏ தயையே!
மே	-	என்னுடைய,
ஸ-அஹம்க்ரியதாஜ்வரம்	-	அஹங்காரக்காய்ச்சலோடு இருக்கும் தன்மையை,
ஜிஹிர்ஷஸி சேத்	-	போக்க விரும்புகிறாயானால்,
ஹரம்-அவருந்த⁴த்யா	-	சிவனுடைய களத்ரமான,
த்வயா	-	உன்னால்,
தஸ்ய	-	அந்தச் சிவனுக்கு,
மாமக-ஸ்வாந்தம்	-	என் மனம்,
கோ³ஹம்	-	வீடாக,
க்ரியதாம்	-	செய்யப்படட்டும்.

என் அகந்தையைப் போக்கி என் உள்ளத்தில் சிவனுடன் நீ குடிகொள்ள வேண்டும் என்று கவி தயையைவேண்டிக் கொள்ளுகிறார். தயை சிவனின் மனைவி என்று சொல்லப்பட்டதால், மனைவியே கணவனுக்குத் தகுதியான வீட்டையும் வாஸஸ்தானத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியது முறையாதலால் அப்படிச் செய் என்று தயையைக் கேட்டுக் கொள்வது பொருத்தமே. பகவான் உள்ளத்தில் இருந்து நடத்தி வைப்பதால் அவர் அல்லவோ கர்த்தா; தான் கர்த்தா என்ற அஹங்காரம் போக, அவர் ஹ்ருதயத்தில் இருப்பதை மனிதன் அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

74. Compassion! If you like to remove my fever of having the sense of I, you who are Siva's wife, make my mind His abode.

कामारिणाऽनिविष्टे
कामादिभिरशरणस्त्वहं करुणे ।
ताब्ये किल कि न त्वं
तज्ज्ञपयसि तच किं न वारयसि ॥ ७५ ॥

காமாரிணா(அ)நிவிஷ்டே
காமாதி³பி⁴ரஶரணஸ்த்வஹம் கருணே ।
தாப்³யே கில கி ந த்வம்
தஜ்ஜ்ஞபயஸி தச கிம்’ ந வாரயஸி ॥ 75 ॥

ஹே கருணே	-	ஏ தயையே!
காமரிணா அனிவிஷ்டேஸதி	-	மன்மத சத்ருவான சிவன் (என்னுள்) இல்லாத போது,
அஸாரண: து	-	கதியில்லாத,
அஹம்	-	நான்,
காமாதி³பி⁴:	-	காமம், க்ரோதம் முதலியவற்றால்,

தாப்³யே கில	-	அடிபடுகிறேனே!
த்வம்	-	நீ,
தத்	-	அதை,
கிம் ந ஞாபயஸி	-	(சிவனிடம்) ஏன் தெரிவிக்காமலிருக்கிறாய்?
தத்	-	அதை,
கிம்	-	ஏன்,
ந வாரயஸி ச	-	தடுக்காமலும் இருக்கிறாய்?

75. O Compassion! In the absence of the Enemy of Lust, Siva, refugeless, I am beaten by Lust and the like. Why do you not inform Siva of it nor stop it yourself?

अन्तकहरं पदं तव
हन्त दये घ्रातुमप्यनर्हं माम् ।
अकरोद्दुर्विधिरस्तु त
दपनयने तव विलम्बनं नार्हम् ॥ ७६ ॥

அந்தகஹரம் பத³ம் தவ
ஹந்த த³யே க்⁴ராதுமப்யனர்ஹம் மாம் ।
அகரோத்³து³ர்விதி⁴ரஸ்து த
த³பநயனே தவ விலம்ப³னம் நார்ஹம் ॥ 76 ॥

ஹே த³யே	-	ஏ தயையே!
ஹந்த	-	அந்தோ!
து³ர்விதி⁴:	-	கெட்ட தெய்வம்,
அந்தகஹரம்	-	சிவனான,
தவ	-	உன்னுடைய,
பத³ம்	-	ஸ்தானத்தை,
க்⁴ராதும் அபி	-	நுகர்ந்து பார்ப்பதற்குக்கூட,
அனர்ஹம்	-	யோக்யதையில்லாதவனாய்,
மாம்	-	என்னை,
அகரோத்	-	செய்து விட்டது,
அஸ்து	-	இருக்கட்டும்,
தத்³ அபநயனே	-	அவ்விதியை போக்குவதில்,
தவ	-	உனக்கு,
விலம்ப³னம்	-	தாமதம்,
ந அர்ஹம்	-	தகுதியன்று.

76. Alas! A perverse Fate made me, O Compassion, unfit even to smell the abode of yours, Siva; well, you ought not to make any delay in setting aside that Fate.

दृष्टे मया त्वदोकसि
शानया सर्वमङ्गलाष्टे ।
करुणे का तब हानिः
कतिकति तद्दर्शिनस्त्वया न कृताः ॥ ७७ ॥

த்³ருஷ்டே மயா த்வதோ³கஸி
ஶானயா ஸர்வமங்க³லாஷ்டே ।
கருணே கா தப³ ஹானி:
கதிகதி தத்³த³ர்ஶினஸ்த்வயா ந க்ருதா: ॥ 77 ॥

ஹே கருணே	-	ஏ தயையே!
மயா	-	என்னால்,
அனயா த்³ருஷா	-	இந்தக் கண்ணாலேயே,
த்வத்³-ஔகஸி	-	உன் ஸ்தானமான,
ஸர்வ மங்க²லாச்லிஷ்டே	-	பார்வதியால் தழுவப்பட்ட சிவன்,
த்³ருஷ்டே	-	பார்க்கப் பட்டுவிட்டால்,
தவ	-	உனக்கு,
காஹாஸி:	-	என்ன நஷ்டம்?
கதி கதி	-	எவ்வளவு பேர்கள்,
தத்³ த³ர்ஷிந:	-	அந்த உன்னிருப்பிடமான சிவனைப் பார்த்த வர்களாக,
த்வயா	-	உன்னால்,
ந க்ருதா:	-	செய்யப்படவில்லை?

77. O Compassion! What do you lose if I see with this eye of mine that abode of yours, Siva embraced by Parvati (the all auspicious)? How many have not been enabled by you to see Him?

दुग्धार्थिनो मुनिशिशो
दुग्धाम्बुनिधिर्वशं नीतः ।
जलधिरपरस्य हस्ते
जलकणतां शिवदये न तेऽस्ति भरः ॥ ७८ ॥

து³க்³தா⁴ர்தி²னோ முநிஶிஶோ
து³க்³தா⁴ம்பு³நிதி⁴ர்வஶம் நீத: ।
ஜலகி⁴ரபரஸ்ய ஹஸ்தே
ஜலகணதாம் ஶிவத³யே ந தே(அ)ஸ்தி ப⁴ர: ॥ 78 ॥

ஹே ஶிவ த³யே	-	ஏ சிவ தயையே!
து³க்³த⁴-அர்தின:	-	பால்வேண்டு மென்று கேட்ட,
முனி-ஸிஸௌ	-	முனி குமாரனான உபமன்யுவுக்கு,
து³க்³த⁴-அம்பூ³னிதி⁴:	-	பாற்கடலே,
வஶம் நீத:	-	அவன் வசம் கொடுக்கப்பட்டது,
அபரஸ்ய	-	மற்றொரு பக்தரான அகஸ்த்யருடைய,
ஹஸ்தே	-	கையில்,
ஜலதி⁴:	-	ஸமுத்ரம்,
ஜலகணதாம் நீத:	-	நீர்த்திவிலையாகச் செய்யப்பட்டது!
தே	-	உனக்கு,
ப⁴ர: நாஸ்தி	-	செய்ய முடியாத பெரிது ஒன்றுமில்லை.

உபமந்யு என்ற முனிசிசுவுக்குப் பாற்கடலை வழங்கிய கதையை லிங்க புராணம் 107-ஆவது அத்யாயம் முதலிய இடங்களில் கண்டு கொள்ளலாம். அகஸ்த்ய மஹரிஷி ஸமுத்ரத்தை ஆசமனம் செய்தது ப்ரஸித்தமே.

78. O Compassion of Siva! The milk - ocean was made subservient to the hermit - baby (Upamanyu) who asked for milk; and in another’s palm (Agastya's), the ocean was made into a drop of water! There is no task too heavy for you.

अवतंसितेन्दुकन्दल
माज्नावशवर्तिपवनतपनादिम् ।
कलये दये तव शरं
कर्मपरब्रह्मगन्धिनिःश्वांसम् ॥ ७९ ॥

அவதம்ஸிதேந்து³கந்த³ல
மாஜ்னாவஶவர்திபவனதபநாதி³மூ ।
கலயே த³யே தவ ஶரம்
கர்மபரப்³ரஹ்மக³ந்தி⁴நிːஶ்வாம்ஸம் ॥ 79 ॥

ஹே த³யே	-	ஏ தயையே!
அவதம்ஸித-ஹந்து³-கந்த³லம்	-	தலையில் அலங்காரமாய் வைத்துக் கொள்ளப்பட்ட சந்திரப் பிறையுடன் கூடியதும்,
ஆஸா-வஸவர்தி-பவனதபன ஆதி³ம்	-	தன் கட்டளைக்குட்பட்டிருக்கும் காற்று, சூரியன் முதலியவைகளோடுகூடியதும்,
கர்ம-பரப்³ரஹ்ம-க³ந்தி⁴நி: ஷ்வாஸம்	-	கர்மத்தாலும் ப்ரம்மத்தாலும் மணங் கொண்ட மூச்சுக் காற்றோடு கூடியதுமான,
தவ ஜ³ரம்	-	உன் பெருக்கான சிவனை,
கலயே	-	நான் போற்றுகிறேன்.

“भीषास्माद् वातः भवते, भीषोदेति सूर्यः”

“பீ⁴ஷாஸ்மாத்³ வாதః ப⁴வதே, பீ⁴ஷோதே³தி ஸூர்யః”

என்றபடி சிவனுக்குப் பயந்தே காற்றடிக்கிறது, சூரியனும் உதயமாகிறான்.

“अस्य महतो भूतस्य निःश्वसितम् ऋग्वेदः”

“அஸ்ய மஹதோ பூ⁴தஸ்ய நிঃஶ்வஸிதம் ருக்³வேத³ঃ”

என்றபடி வேதங்கள் சிவனிடமிருந்து வரும் மூச்சுக் காற்றுகளே.

79. O Compassion! I seek seek your stream - like flow, which is adorned on the crest by a lunar shoot, to whose command the wind, Sun etc. are obedient, and whose breath is the Vedas expounding Karman and Brahman.

करुणेऽङ्गीकुर्या मां
कदाम्ब तमुमासखं चिदाकारम् ।
ग्रलहस्तितविषयान्तर
मासीन मन्मतौ कदा कुर्याः ॥ ८० ॥

கருணே(அ)ங்கீ³குர்யா மாம்
கதா³ம்ப³ தமுமாஸக²ம் சிதா³காரம் ।
க்³ரலஹஸ்திதவிஷயாந்தர
மாஸீன மன்மதௌ கதா³ குர்யாঃ ॥ 80 ॥

ஹே அம்ப³ கருணே	-	ஏ தாயே சிவ தயையே!
கதா³	-	எப்போது,
மாம்	-	என்னை,
அங்கி³குர்யா:	-	ஏற்றுக்கொள்வாய்?
தம்	-	அந்த,
சித்³-ஆகாரம்	-	ஞானவடிவமான,
உமா-ஸக²ம்	-	சிவனை,
க்³ரலஹஸ்தித-விஷயாந்த்ரம்	-	வேறு விஷயங்களை வெளியே தள்ளி விட்டு
மத³ மதௌ	-	என் புத்தியில்,
ஆஸினம்	-	வீற்றிருப்பவராய்,
கதா³	-	எப்போது,
குர்யா:	-	செய்வாய்?

80. O Compassion! When will you accept me? Dismissing every other object, when will you make that Siva, accompanied by Parvati and of the form of Intelligence, seated in my mind?

भयविरहमन्तकात्त्वं
प्रदिश परस्येव न मम किंतु भयम् ।
येन शिवेऽभिरतः स्यां
शिवानुकम्पे प्रसीद तदलं मे ॥ ८१ ॥

ப⁴யவிரஹமந்தகாத்த்வம்
ப்ரதி³ஶ பரஸ்யேவ ந மம கிந்து ப⁴யம் ।
யேன ஶிவே(அ)பி⁴ரத꞉ ஸ்யாம்
ஶிவானுகம்பே ப்ரஸீத³ தத³லம் மே ॥ 81 ॥

ஹே ஶிவ அனுகம்பே	-	ஏ சிவ தயையே!
பரஸ்ய இவ	-	மற்றொருவனுக்குக் கொடுப்பதுபோல்,
மம	-	எனக்கு,
த்வம்	-	நீ,
அந்தகாத்வ	-	யமனிடமிருந்து,
ப⁴யவிரஹம்	-	பயமின்மையை,
ந ப்ரதீ³ஸ	-	கொடுக்காதே,
கிந்து	-	ஆனால்,
யேந	-	எந்தப் பயத்தால்,
ஶிவே	-	சிவனிடம்,
அபி⁴ரத꞉ ஸ்யாம்	-	ஈடுபட்டவனாயிருப்பேனோ (அந்த),
ப⁴யம்	-	பயத்தையே,
ப்ரதீ³ஸ	-	கொடு,
ப்ரஸீத³	-	அருள் செய்,
தத்³ அலம் மே	-	அது எனக்குப்போதும்.

கஷ்டம் இருந்துகொண்டே இருந்தால் கடவுளின் நினைவு இருந்து கொண்டே யிருக்கும்; யம பயம் இருந்து கொண்டே இருந்தால் யமனை அடக்கிய சிவனின் நினைவு இருந்துகொண்டே இருக்கும்;

‘विपदः सन्तु नः शश्वद् यासु संस्मर्यते हरिः।’

‘விபத³꞉ ஸந்து ந꞉ ஶஶ்வத்³ யாஸு ஸம்ஸ்மர்யதே ஹரி꞉।’

எந்தக் கஷ்டங்களினால் நாம் கிருஷ்ணனை நினைக்கிறோமோ, அக்கஷ்டங்கள் நமக்கு இருந்து கொண்டே இருக்கட்டும்’ என்று வேண்டிக் கொள்கிறாள் குந்தீ.

81. O Compassion of Siva! Don't you give me, as to another, freedom from fear of death; but give me that fear so that I may always be delighting in Siva, That is enough for me.

गौरीस स्खमुडुगौरं
कंदर्पसहस्रसुन्दराकारम् ।
नीलग्रीवमुदारं
निषेहि मन्मनसि तव दये पूरम् ॥ ८२ ॥

கௌ³ரீஸ ஸ்க²முடு³கௌ³ரம்
கந்த³ர்பஸஹஸ்ரஸுந்த³ராகாரம் ।
நீலக்³ரீவமுதா³ரம்
நிஷேஹி மன்மனஸி தவ த³யே பூரம் ॥ 82 ॥

ஹே த³யே	-	ஏ சிவ தயையே!
கௌ³ரி ஸக²ம்	-	பார்வதியுடன் கூடியதும்,
உத்³-கௌ³ரம்	-	நக்ஷத்ரம்போல் வெண்மையானதும்,
கந்த³ர்ப-ஸஹஸ்ர-	-	ஆயிரம் மன்மதர்கள்போல் அழகிய
ஸுந்த³ர-ஆகாரம்		உருவத்தோடு கூடியதும்,
நீலக்³ரீவம்	-	கறுத்த கழுத்துடையதுமான,
உதா³ரம்	-	உயர்ந்ததான,
தவ பூரம்	-	உன் வெள்ளமான சிவனை,
மத்³-மனஸி	-	என் மனத்தில்,
நிதே⁴ஹி	-	இருக்கச் செய்.

82. O Compassion! Place in my mind that flow of yours, that exalted (Siva) consorted by Parvati, white like a star, beautiful in form like a thousand gods of love, and blue - necked.

क्रन्देयं बत कं प्रतीह बलिना कामेन कामान्तक:
कामं पश्यति पीड्यमानमपि मां कालेन कालान्तक: ।
त्वं चेत्तस्य विभोर्भवतकृतपरिष्वर पार्दे ये
मामामोदयसे क्षतिस्तव तु का कि स्याच्च मेऽसौ दशा ॥ ८३ ॥

க்ரந்தே³யம் ப³த கம் ப்ரதீஹ ப³லினா காமேன காமாந்தக:
காமம் பஶ்யதி பீட்³யமானமபி மாம் காலேன காலாந்தக: ।
த்வம் சேத்தஸ்ய விபோ⁴ர்ப⁴வதக்ருதபரிஷ்வர பார்த³ யே
மாமாமோத³யஸே க்ஷதிஸ்தவ து கா கி ஸ்யாச்ச மே(அ)ஸௌ த³ஶா ॥ 83 ॥

இஹ	-	இங்கே,
கம்ப்ரதி	-	யாரைக் குறித்து,
க்ரந்தே³யம்	-	கதறுவேன்?
யத	-	அந்தோ!
ப³லினா	-	பலமுள்ள,
காமேன	-	காமத்தால்,
காமம் பீட்⁴யமானம்	-	மிகவும் துன்புறுத்தப்பட்ட,
மாம்	-	என்னை,
காமந்தக: அபி	-	காமனை யொழித்தவராயிருந்தும் சிவன்,
பஸ்யதி	-	பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்!
பா³லினா	-	பலமுள்ள,
காலேன	-	யமனால்,
பீட்⁴யமானம் மாம்	-	பாதிக்கப்பட்ட என்னை,
காலாந்தக: அபி	-	யமனை அடக்கியவராயிருந்தும்,
பஸ்யதி	-	பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்!
ஹே த³யே	-	ஏ சிவ தயையே!
ப⁴வத் க்ருத பரிஷ்வங்கை³	-	உன்னால் தழுவப்பட்ட,
தஸ்ய விபோ:	-	அந்தச் சிவனுடைய,
அபாங்கை³	-	கடைக்கண் பார்வைகளால்,
மாம்	-	என்னை,
ஆமோத³யஸேசேத்	-	களிக்கவைத்தால்,
தவ	-	உனக்கு,
க்ஷதி: து கா	-	என்ன நஷ்டம்?
மே ச	-	எனக்கும்,
அஸௌ த³ஸா	-	இந்தக் கஷ்ட தசை,
கிம் ஸ்யாத்	-	இருக்குமா?

83. Alas! To whom shall I address my wail? The Lord, destroyer of Kama and Kala is quietly looking on me being tormented by the powerful Kama (Lust) and the powerful Kala (Death); if, O Compassion, you gladden me with the glances of that Lord, embraced by you, what do you lose thereby, and will there be this plight for me?

निद्रालस्यभरो वपुष्यतिजरा दुःसङ्ग ईर्ष्यामति
यंत्र क्वापि हि कैम्धिदित्थमशुमैविघ्नैः परीतस्य मे ।
ईशानेऽभिरतिश्च निर्वृतिकथा क्वेशानुकम्पे कदा
दीनान्वेषिणि मां त्वदभ्युपगमो दोनाग्रगण्यं स्पृशेत् ॥ ८४ ॥

நித்³ராலஸ்யப⁴ரோ வபுஷ்யதிஜரா து³:ஸங்க³ ஈர்ஷ்யாமதி
யந்த்ர க்வாபி ஹி கைம்தி⁴தி³த்த²மஶு⁴மைவித்⁴னை: பரீதஸ்ய மே ।
ஈஶானே(அ)பி⁴ரதிஶ்ச நிர்வ்ருதிகதா² க்வேஶானுகம்பே கதா³

தீ³னான்வேஷிணி மாம் த்வத³ப்⁴யுபக³மோ தோ³நாக்³ரக³ண்யம் ஸ்ப்ருஶேத்
|| 84 ||

நித்³ரா-அலஸ்ய-ப⁴ர:	-	பெரும் தூக்கம், சோம்பல்,
வபுஷி	-	உடலில்,
அதிஜரா	-	பெரும் கிழத்தனம்,
து³: ஸங்க³:	-	கெட்ட ஸஹவாஸம்,
யத்ர காபி	-	யாரிடமாவது,
ஈர்ஷ்யா-மதி:	-	அஸூயை கொண்ட புத்தி,
இத்யம்	-	இப்படி,
கை த்³-அஸூபை: வித்4னை:	-	சில கெட்ட தடங்கல்களால்,
பரிதஸ்ய	-	சூழப்பட்ட,
மே	-	எனக்கு,
ஈஸானே	-	சிவனிடம்,
அபி⁴ரதி:	-	ஈடுபடுவதும்,
நிர்வ்ருத்தி-கதா²-ச	-	இன்புற்றிருப்பதும்,
க	-	எங்கே?
தீ³ன-அன்வேஷிணி	-	ஏழைகளைத் தேடும்,
ஹே-ஶிவ-அனுகம்பே	-	ஏ சிவ தயையே!
கதா³	-	எப்போது,
தீ³ன-அத்ர-க³ண்யம்	-	ஏழைகளுக்குள் முதல்வனான,
மாம்	-	என்னை,
த்வத்³-அப்⁴யு பக⁴ம: ஸ்ருஸேத்	-	நீ ஏற்றுக்கொள்வாய்?

84. Sleep, heavy laziness, extreme old age, bad company, jealous disposition towards some, body or other - to me who is encircled by some evil impediments like these, wherefore will there be devotion to Siva and possibility of happiness? O Compassion of Siva who search out the pitiable! When will you come forth and touch me, the foremost among pitiable?

तरणे भवस्य शरणैषिणा मया
दुरितानि दन्त चरितान्यलं दये ।
उचितानि नव रुचितानि मानसे
लपितानि चव कुपिताकृतीनि मे ॥ ८५ ॥

தரணே ப⁴வஸ்ய ஶரணைஷிணா மயா
து³ரிதானி த³ந்த சரிதான்யலம் த³யே |
உசிதானி நவ ருசிதானி மானஸே
லபிதானி சவ குபிதாக்ருதீனி மே || 85 ||

ஹே த3யே - ஏ தயையே!
ப4வஸ்யதரணே - ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டும் விஷயத்தில்,
ஸரணைஷிணா - சரணத்தை விரும்பும்,
மயா - என்னால்,
ஹந்த - அந்தோ,
து3ரிதானி - பாபங்கள்,
அலம் சரிதானி - ஏராளமாய்ச் செய்யப்பட்டன,
உசிதானி - யுக்தமான விஷயங்கள்,
மானஸே - என் மனத்திற்கு,
நைவ ருசிதாநி - பிடிக்கவில்லை,
மே - என்னுடைய,
லபிதாநி - பேச்சுக்களும்,
குபித-ஆக்குதீனி - கோபத்தோடு கூடியவைகளாயிருக்கின்றன.

85. O Compassion! I who desire you as refuge in the matter of crossing the Samsara, have, alas, committed enough sins; things proper have never appealed to my mind and I have spoken many an angry word.

शमनावलेपदमनावहाम्ब किं -
न्वपुषन्न खिन्नवपुषं मृकण्डुजम् ।
भवती मदीयभवतीव्रतापह
तरुणेन्दुचूडकरुणे न किं भवेत् || ८६ ॥

ஶமனாவலேபத3மனாவஹாம்ப3 கிம் -
ந்வபுஷன்ன கி2ன்னவபுஷம் ம்ருகண்டு3ஜம் ।
ப4வதீ மதீ3யப4வதீவ்ரதாபஹ
தருணேந்து3சூட3கருணே ந கிம் ப4வேத் || 86 ||

ஹே அம்ப3 தருணேந்து3 சூட3 கருணே - ஏ தாயே சிவ தயையே!
ஸமன-அவலேப-த3மன ஆவஹா - யமனுடைய கர்வத்தை அடக்கிய,
ப4வதீ - நீ,
கி2ன்ன வபுஷம் - கஷ்டப்பட்ட,
ம்ருகண்டு3கம் - மார்கண்டேயனை,
அபுஷன் ந கிம் - காக்கவில்லையா?
கிம் மதீ3ய ப4வ-தீவ்ர தாபஹ்ருத் ந ப4வேத் - என்னுடைய பெரும் ஸம்ஸார தாபத்தைப் ஏன் போக்கடிக்கவில்லை?

86. O Compassion of Siva Putting down the haughtiness of Death, did you not, O Mother, protect Markandeya whose body was in throes? Why do you not remove my acute anguish of Samsara?

उचितं तवोपरचितं दये न कि
प्रबलापराधकबलार्पणं मया ।
अयि शर्वमम्ब मयि शर्मदं न किं
वितनोषि शंस बत नो यशोऽस्त्यतः ॥ ८७ ॥

உசிதம் தவோபரசிதம் த³யே ந கி
ப்ரப³லாபராத⁴கப³லார்பணம் மயா ।
அயி ஶர்வமம்ப³ மயி ஶர்மந்த³ம் ந கிம்
விதனோஷி ஶம்ஸ ப³த நோ யஶோ(அ)ஸ்த்யத: ॥ 87 ॥

அயி த³யே	-	எ தயையே!
தவ	-	உனக்கு,
உசிதம்	-	பொருத்தமான,
ப்ரப³ல அபராத⁴ கப³ல அர்பணம்	-	கடும்பாவங்களாகிற ஆகார கபளங்களை ஸமர்ப்பிப்பது,
கிம் ந உபரசிதம்	-	செய்யப்படவில்லையா?
ஸர்வம்	-	சிவனை,
மயி	-	என் விஷயத்தில்,
ஸர்ம-த³ம்	-	இன்பத்தைக் கொடுப்பவனாக,
கிம்-ந-விதனோஷி	-	ஏன் செய்யவில்லை?
ப³த	-	அந்தோ!
அத:	-	அப்படிச் செய்தால்,
யஷ:	-	புகழ்,
ந அஸ்தி	-	(உனக்கு) இல்லையா?
ஸம்ஸ	-	சொல்லு.

கடவுளின் கருணைக்கு நம் பாவங்களே ஆகாரம் என்று முன் சில சலோகங்களிலும் சொல்லப்பட்டது.

87.0 Compassion! Have I not done to you what is proper to you, viz., offer lumps of (my) heinous sins as food? Why do you not make Siva grant happiness to me? Tell me, is it not to your fame if you do so?

गरले हरस्य तरलेतरां रुचिं
भवतीं दयेऽर्पितवती न मेंऽहसि ।
उदितादरात्र विदिता करालता
मुहिता न सा किमहितावहा तव ॥ ८८ ॥

க³ரலே ஹரஸ்ய தரலேதராம் ருசிம்
ப⁴வதீம் த³யே(அ)ர்பிதவதீ ந மேம்(அ)ஹஸி ।
உதி³தாத³ராத்ர விதி³தா கராலதா
முஹிதா ந ஸா கிமஹிதாவஹா தவ ॥ 88 ॥

ஹே த³யே	-	ஏ தயையே!
ஹரஸ்ய	-	சிவனுக்கு,
க³ரலே	-	காலகூட விஷத்தில்,
தரல-இதராம்	-	ஸ்திரமான,
ருசிம்	-	ருசியை,
ப⁴வதி	-	நீ,
அர்பிதவதி	-	கொடுத்தாய்,
மே	-	என்னுடைய,
அம்ஹஸி	-	பாவத்தில்,
ருசிம்	-	ருசியை,
ந அர்பிதவதி	-	கொடுக்கவில்லை,
அத்ர	-	இந்த விஷத்தின் மேல்,
அதி³த-ஆத³ரா விதி³தா	-	நீ ஆதரவு உள்ளவள் என்று தெரியும்,
தவ	-	உனக்கு,
அஹித-ஆத³ஹா	-	ஆபத்தை விளைவிக்கும்,
ஸா	-	அந்த (விஷத்தின்),
கராலதா	-	பயங்கரமான கடுமை,
ந கிம் மஹிதா	-	உன் கௌரவத்திற்குப் பாத்திரமல்லவா?

உலகை உய்யவைக்கப் பரமசிவனுக்கு ஏற்பட்ட கருணையே பரமசிவனைக் கடையப்பட்ட கடலிலிருந்து எழுந்த காலகூடத்தைக் குடிக்கும்படி செய்தது; அக்கால கூட விஷத்தைக் காட்டிலும் கடுமையானதா என் பாவச் செயல்கள், நீ ஏற்று ஜரித்து விட, என்று கவி கேட்கிறார்! கால கூடத்தை உண்டதால் பரமசிவனுக்கே ஆபத்து வந்திருக்கக்கூடும்; அதன் மூலம் தயாதேவியான நீயே ஆச்ரயமின்றிப் போயிருப் பாய்; அப்படியிருந்தும் அவ்விஷத்தின் கொடுமை உனக்குப் பிடித்தது; மிகச் சிறிதான என் பாபத்தின் தீங்கு உனக்குப் பிடிக்கவில்லை போலும்!

88. O Compassion! You made Siva have a strong liking for poison, not for my sin; you are known for your favour towards that poison; do you not esteem its terrible nature though it was about to bring danger to you?

कलिनामुनातिबलिना कदर्थितः
स्वहिते क्षमो न विहितेऽस्मि मादृशाम् ।
अवने श्रमस्तु तव नेशितुर्द ये
जगति त्वयैव सगतिस्तदस्म्यहम् ॥ ८९ ॥

கலிநாமுனாதிப^{3}லினா கத^{3}ர்தி^{2}த:
ஸ்வஹிதே க்ஷமோ ந விஹிதே(அ)ஸ்மி மாத்^{3}ருஶாம் ।
அவனே ஶ்ரமஸ்து தவ நேஶிதுர்த^3 யே
ஜக^{3}தி த்வயைவ ஸக^{3}திஸ்தத^{3}ஸ்ம்யஹம் ॥ 89 ॥

ஹே ஈஷிது: த^{3}யே	-	ஏ சிவ தயையே!
அமுனா	-	இந்த,
அதிப^{3}லினா	-	மிகவும் வலுத்த,
கலினா	-	கலியினால்,
கத^{3}ர்தி^{2}த:	-	வீணாக்கப்பட்ட (நான்),
ஸ்வஹிதே	-	தனக்கு நன்மையான,
விஹிதே	-	விதிக்கப்பட்ட கர்மாக்களைச் செய்வதற்கு,
ந க்ஷம: அஸ்மி	-	முடியாதவனாயிருக்கிறேன்,
மாத்^{3}ருஸாம்	-	என் போன்றவர்களைக்,
அவன	-	காப்பதில்,
தவது	-	உனக்கோ,
ஷ்ரம: ந	-	ச்ரமம் இல்லை,
தத்^{3}	-	ஆகையால்,
ஜக^{3}தி	-	இவ்வுலகில்,
த்வயா ஏவ	-	உன்னாலேயே,
ஸ-க^{3}தி	-	கதியுள்ளவனாய்,
அஹம்-அஸ்மி	-	நான் இருக்கிறேன்.

89. Thwarted by this powerful Kali age, I have been rendered incapable of doing the prescribed duties that are to my own good; as, O Compassion of Siva! it is not difficult for you to protect people like me, I have you alone as my refuge in this world.

वलभेदना दिसुलभेतरं हरं
स्मरतो दलाम्बु किरतोऽपि निर्वसोः ।
नयसे वश कलयसेऽद्भुतं दये
ऽहमसावपीह किमसानि ते पदम् ॥ ९० ॥

வலபே⁴த³னா தி³ஸுலபே⁴தரம் ஹரம்
ஸ்மரதோ த³லாம்பு³ கிரதோ(அ)பி நிர்வஸோ: ।
நயஸே வஶ கலயஸே(அ)த்³பு⁴தம் த³யே
(அ)ஹமஸாவபீஹ கிமஸானி தே பத³ம் ॥ 90 ॥

ஹே த3யே	-	ஏ தயையே!
வலபே⁴தன-அதி³	-	இந்தரன் முதலியோருக்கும் கிடைப்பதற்க-ரிதான,
ஹரம்	-	பரமசிவனை,
நிர்வஸோ:	-	செல்வமற்றவனும்,
த³ல-அம்பு³	-	ஒரு புஷ்ப, பத்ர தளத்தையோ ஒரு துளி ஜலத்தையோ,
கிரத: அபி	-	இறைப்பவனும்,
ஸ்மரத:	-	(மனத்தில்) நினைப்பவனுமான ஒருவனுக்கு
வஸாம் நயஸே	-	வசமாகச் செய்கிறாய்,
அத்³பு⁴தம்கலயஸே	-	அற்புதத்தை நடத்திக் காட்டுகிறாய்,
அஸெள அஹம் அபி	-	இந்த நானும்,
இஹ	-	இதோ,
தே	-	உன்னுடைய,
பத³ம்	-	இருப்பிடமாக,
அஸாநி கிம்	-	ஆவேனோ?

'पत्र पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति ।'

'பத்ர புஷ்பம் ப²லம் தோயம் யோ மே ப⁴க்த்யா ப்ரயச்ச²தி ।'

என்று கீதாசார்யன் சொன்னபடி ஒரு தளத்தையோ ஒரு துளி ஜலத்தையோ ஒருவன் ஈச்வரார்ப்பணம் செய்தாலும், இல்லை, மனத்தினுள் சற்று ஈச்வரனை நினைத்தாலும் போதும், அவனுக்கு ஈச்வரன் தன்னை அதீனமாகச் செய்து கொள் ளும்படி அவருடைய தயை அவரை நிர்ப்பந்திக்கிறது. அப்படி லகுவாய் வழிபடுபவ ருக்கும் வழிவிடும் நீ அந்த கோஷ்டியில் சேர்ந்தவனான என்னையும் உனக்கு விஷயமாய்ச் செய்துகொள்ளேன் என்று கவி தயையை வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்.

90. O Compassion! That Siva who is hard of attainment even to those like Indra, you bring under the control of one who thinks of Him, who is without any wealth and casts but a leaf and a drop of water (for Him) ! You (really) do a wonder! Here, will I too become a fit object for you?

स्मरणं प्रणामकरणं तथाभिधा
गदनं च जातुचिदनक्वैरिणः ।
परमं भवार्तिहरमम्ब देहिनां
त्वदये गतिस्तव दये गरीयसी ॥ ९१ ॥

ஸ்மரணம் ப்ரணாமகரணம் ததா2பி4தா4
க3த3னம் ச ஜாதுசித3னக்வைரிண: |
பரமம்’ ப4வார்திஹரமம்ப3 தே3ஹினாம்
த்வத3யே க3திஸ்தவ த3யே க3ரீயஸீ || 91 ||

ஜாதுசித்	-	ஏதோ ஒருபோது,
அனங்க3வைரிண ஸ்மரணம்	-	ஒருவனுடைய நினைவு,
ப்ரணாம-கரணாம்	-	சிவனுடைய வணக்கம்,
ததா-அபி4தா4-க3த3னம்	-	சிவனுடைய பேரைச் சொல்வது-(இவை),
அயே அம்ப3	-	ஏ தாயே,
த்வத்	-	உன் காரணத்தால்,
தே3ஹினாம்	-	மனிதருக்கு,
பரமம்	-	மேலான,
ப4வ-ஆதிம்-ஹரம்	-	பிறவிக்கஷ்டத்தைத் தவிர்ப்பதாக ஆகின்-றன,
ஹே த3யே	-	ஏ சிவ தயையே!
தவ	-	உன்னுடைய,
க3தி:	-	போக்கே,
க3ரியஸீ	-	மேலானது.

91. O Compassion! The occasional contemplation of Siva, doing obeisance to Him or the mention of His Name, becomes the supreme means of removing the transmigratory toil, because of you. O Mother, your way is indeed, great!

भवतापभीतमवताखिलं जनं
पुरमर्दनेन परमज्यते यशः ।
घनमम्ब यद्भुवनमङ्गलं दये
तदये श्रमच्छिदुदये त्वदाश्रयात् ॥ ९२ ॥

ப4வதாபபீ4தமவதாகி2லம் ஜனம்
புரமர்த3னேன பரமஜ்யதே யஶ: |
க4னமம்ப3 யத்3பு4வனமங்க3லம் த3யே
தத3யே ஶ்ரமச்சி2து3த3யே த்வதா3ஶ்ரயாத் || 92 ||

ப4வ-தாப-பீ4தம்	-	ஸம்ஸார கஷ்டங்களிலிருந்து பயந்த,
அகி2லம்	-	எல்லா,
ஜனம்	-	மானிடரையும்,
அவதா	-	காப்பாற்றும்,
புரமர்தனேன பரம்	-	சிவன் தன்னால்,
க4னம்	-	பெரிதாயும்,

பு^{4}வன மங்கலம்	-	உலகிற்கு நலன் பயப்பதுமான,
யஸ:	-	புகழ்,
மர்ஜ்யதேபதம்	-	ஸம்பாதிக்கப்படுவது,
க்ஷரம்சித்^{3} உத^{3}யே	-	ச்ரமத்தைச் போக்கும் தோற்றத்தோடுகூடிய,
ஹே த^{3}யே	-	ஏ சிவ தயையே!
த்வத்^{3}-ஆஸ்ரயாத்	-	உன்னுடைய ஆச்ரய பலத்தாலேயே.

92. O Mother Compassion whose manifestation destroys all troubles! If Siva acquires fame, substantial and beneficial to the Universe, by protecting all those who are scared by the suffering of this Samsara, it is because of your support.

भुवने तवाम्ब नवने पटुर्द ये
परमत्र को नु झरमज्जितः स ते ।
शितमन्तूरौलशतमन्तकान्तको-
ऽखिलवेदिता न किल वेदितुं क्षमः ॥ ९३ ॥

பு^{4}வனே தவாம்ப^3 நவனே படுர்த^3 யே
பரமத்ர கோ நு ஜ^{2}ரமஜ்ஜித: ஸ தே ।
ஶிதமந்தூரௌலஶதமந்தகாந்தகோ-
(அ)கி^{2}லவேதி^{3}தா ந கில வேதி^{3}தும் க்ஷம: ॥ 93 ॥

ஹே அம்ப^3 த^{3}யே	-	ஏ தாயே தயையே!
தே	-	உன்னுடைய,
ஜரமஜ்ஜித	-	வெள்ளத்தில் முழுகிப்போய்,
ஸ	-	அந்த,
அகி^{2}ல வேதி^{3}தா	-	எல்லாவற்றையும் அறியும்,
அந்த காந்தக:	-	சிவனும்,
ஷித-மந்து-ஸைல-ஸதம்	-	ஆச்ரிதர்களுடைய மலைபோலப் பெரிதான நூற்றுக்கணக்கான பாபங்களையும்,
வேதி^{3}தும்	-	தெரிந்து கொள்ள,
ந க்ஷம: கில	-	ஸமர்த்தரல்லவே!
அத்ர பு^{4}வனே	-	இவ்வுலகில்,
கோ நு	-	யார் தான்,
தவ	-	உன்னுடைய,
நவநே	-	துதியில்,
பரம் பது^{3}:	-	மிகவும் ஸமர்த்தர்?

ஸர்வஜ்ஞருக்கே பக்தரின் தோஷம் தெரியாதபடிச் செய்துவிடும் தயையின் பெருமையை யார் தான் புகழ முடியும்?

93. That Siva, the Destroyer of Death and the knower of everything, submerged by your flood, becomes in capable of knowing the sins of your refugees, though the sins are by hundreds and are like mountains, whoever is capable enough in this world to extol you, O Compassion!

मनसेह सर्वमनसेव यद्वहे
हरमेकमेव न रमे हि विस्मरन् ।
तदिमं त्वमेव हृदि मन्तुमाशु मे
करुणे यतस्व तरुणेन्दु शेखरम् ॥ ९४ ॥

மனஸேஹ ஸர்வமனஸேவ யத்³வஹே
ஹரமேகமேவ ந ரமே ஹி விஸ்மரன் ।
ததி³மம் த்வமேவ ஹ்ருதி³ மந்துமாஶு மே
கருணே யதஸ்வ தருணேந்து³ ஶேக²ரம் ॥ 94 ॥

அனஸா இவ	-	வண்டியிற்போல்,
மனஸா	-	என் மனத்தில்,
இஹ	-	இதோ,
ஸர்வம்	-	எல்லாவற்றையும்,
வஹே	-	வஹிக்கிறேன்,
ஹரம் ஏகம் ஏவ	-	சிவன் ஒருவனைமட்டும்,
ந (க⁴ங்கே³)	-	வஹிக்கிறதில்லை,
விஸ்மரன்	-	(சிவனை) மறந்து,
ரமேஹி	-	விளையாடுகிறேன்,
(இதி) யத் தத்	-	என்ற இந்தக் காரணத்தால்,
ஹே கருணே	-	ஏ தயையே!
மே	-	என்னுடைய,
ஹ்ருதி³	-	ஹ்ருதயத்தில்,
இமம்	-	இந்த,
தருணேந்து-ஸேக²ரம்	-	சிவனை,
மந்தும்	-	(நான்) த்யானஞ் செய்யும் பொருட்டு,
த்வம் ஏவ	-	நீயே,
ஆஸு	-	சீக்கிரம்,
யதஸ்வ	-	முயற்சி செய்.

94. In my mind, as in a cart, I carry everything! Siva alone I do not carry; I sport about forgetting Him; therefore, you yourself, O Compassion, strive to make my heart think of that Siva.

किमतो ममाम्ब विमतो भवार्णव
स्तुदतीह मां न नुदतीदृशं शुचम्
गिरिजापतेरुपरि जातु मे दये
हृदयं कुरुष्व सदयं च तं च माम् ॥ ९५ ॥

கிமதோ மமாம்ப³ விமதோ ப⁴வார்ணவ
ஸ்துத³தீஹ மாம் ந நுத³தீத்³ருஶம் ஶுசம் ।
கி³ரிஜாபதேருபரி ஜாது மே த³யே
ஹ்ருத³யம் குருஷ்வ ஸத³யம் ச தம் ச மாம் ॥ 95 ॥

ஹே அம்ப³த³யே	-	ஏ தாயே தயையே!
கிமத:	-	வேறு என்ன வேண்டும்?
மம	-	எனக்கு,
விமத:	-	ப்ரதிகூலமான,
ப⁴வ ஆர்ணவ	-	ஸம்ஸாரம்,
இஹ	-	இதோ,
மாம்	-	என்னை,
துத³தி	-	துன்புறுத்துகிறது,
ஈத்³குஸாம்	-	இவ்வகையான,
ஶுசம்	-	துயரத்தை,
நதுத³ஸி	-	நீ போக்கடிக்கமாட்டேன் என்கிறாய்,
கி³ரிஜாபதே உபரி	-	பரமசிவன்மேல்,
ஜாது	-	ஒருபொழுதாவது,
மே	-	என்னுடைய,
ஹ்ருதயம்	-	ஹ்ருதயத்தை,
குருஷ்வ	-	இருக்கச் செய்,
தம்	-	அந்தச் சிவனை,
ஸத³யம்	-	என்னிடம் தயையுள்ளவராகவும்,
மாம் ச	-	என்னையும்,
ஸத³யம்	-	அவருடைய தயையைப் பெற்றவனாகவும்,
குருஷ்வ	-	செய்.

95. What more than this! The sea of Samsara, my enemy, torments me and you do not remove such a sorrow. O Mother, Compassion! place my heart once at least on Siva; make him compassionate (towards me) and me the recipient of his compassion.

चरणं नतार्तिहरणं विभोर्दये
नृतमो भजेत कतमो विना त्वया ।
तदमुं तवाम्ब पदमुन्नतं नय
प्रभवे मदर्थिंविभवेऽर्थिनी भव ॥ ९६ ॥

சரணம் நதார்திஹரணம் விபோ⁴ர்த³யே
ந்ருதமோ ப⁴ஜேத கதமோ வினா த்வயா ।
தத³மும் தவாம்ப³ பத³முன்னதம் நய
ப்ரப⁴வே மத³தி²ம்விப⁴வே(அ)ர்தி²னீ ப⁴வ ॥ 96 ॥

ஹே அம்ப³ த³யே	-	ஏ தாயே தயையே!
த்வயா விநா	-	நீ அல்லாமல்,
ந்ருதம:	-	சிறந்தவனாயிருந்தும் மனிதன்,
கதம:	-	எவன்தான்,
விபோ⁴:	-	கடவுளின்,
நத-ஆர்தி-ஹரணம்	-	வணங்கியவரின் சிரமத்தைப் போக்கும்,
சரணம்	-	அடியை,
ப⁴ஜேத	-	அடைவான்?
தத்	-	ஆகையால்,
அமும்	-	இந்த என்னை,
தவ	-	உன்னுடைய,
உன்னதம்	-	உயர்ந்ததான,
பத³ம்	-	ஸ்தானமான சிவனிடம்,
நய	-	கொண்டு போ,
மத³-ஆர்தி-விப⁴வே	-	யாசிக்கும் நான் செல்வமடையும் பொருட்டு,
ப்ரப⁴வே	-	கடவுளிடம்,
அர்தி²னீப⁴வ	-	யாசிப்பவளாய் ஆகுக.

96. O Compassion! Without you which man, eminent though he is, can attain the feet of the Lord that destroys the distress of the obeisant? Therefore, lead me to that high place of yours (viz., Siva) and, for the sake of the prospriety of this supplicant, namely myself, you become a supplicant to that Lord.

कमलासनश्च कमलापतिश्च ते
कल्याप्नुतां हि तुलया विहीनताम् ।
स्वकरावलम्बसुकरामृतश्रियं
कुरु मे कुलेशितुरुमेशितुर्दये ॥ ९७ ॥

கமலாஸனஶ்த⁴ கமலாபதிஶ்ச தே
கல்யாப்னுதாம் ஹி துலயா விஹீனதாம் ।
ஸ்வகராவலம்ப³ஸுகராம்ருதஶ்ரியம்
குரு மே குலேஶிதுருமேஶிதுர்த³யே ॥ 97 ॥

கமலாஸன: ச	-	ப்ரம்மாவும்,
கமலா-பதி ச	-	விஷ்ணுவும்,
துலயா	-	நிறையில்,
தே	-	உனக்கு,
கலயா	-	சிறிது,
விஹீனதாம் ஆப்நுதாம்ஹி	-	குறைவு பட்டவரே,
ஹே த³யையே	-	தயையே!
மே	-	என்னுடைய,
குல ஈஷிது:	-	குலக்கடவுளான,
உமா ஈஷிது:	-	சிவனுடைய,
ஸ்வ-கர-அவலம்ப³ ஸுகர-அம்ருத-ஸ்ரியம்	-	அவர் தன் கையால் என்னைப் பிடித்துக்கொள்வதான லகுவான அழிவற்ற ஐச்வர்யத்தை
குரு	-	எனக்குச் செய்து வை.

97. O Compassion of Siva, my family deity! Brahma and Vishnu are slightly inferior to you in measure; grant me that affluence of immortality that comes easily by your merely taking me by your hand.

अपराधजालमपरा नुदेत का
भवतीं विनोद्धृतवर्ती जगद्दये ।
जननीं प्रमोदजननीमृते शिशो:
शमलं प्रमार्जितुमलं परा तुका ॥ ९८ ॥

அபராத⁴ஜாலமபரா நுதே³த கா
ப⁴வர்தீ வினோத்³த்⁴ருதவர்தீ ஜக³த்³த³யே ।
ஜனனீம் ப்ரமோத³ஜனனீம்ருதே ஶிஶோ:
ஶமலம் ப்ரமார்ஜிதுமலம் பரா துகா ॥ 98 ॥

ஹே த³யே	-	ஏ தயையே!
ஜக³த்	-	உலகை,
உத்⁴ருதவர்தி வினா	-	கை தூக்கிவிட்ட,
ப⁴வதீம் விநா	-	உன்னைத்தவிர,
கா அபரா	-	வேறு யார்,
அபராத⁴-ஜாலம்	-	தவறுக்குவியலை,
நுதே³த	-	தள்ளி விடுவர்?
ப்ரமோத³-ஜனனீம்	-	இன்பத்தைப் பயக்கவல்ல,
ஜனனீம் ம்ருதே	-	தாயை யன்றி,
கா பரா து	-	வேறு யார் தான்,
ஸி ஸோ:	-	குழந்தையின்,

ஸமலம் - மலத்தை,
ப்ரமார்ஜிதம் - துடைக்க,
அலம் - வல்லவள்?

98. Compassion! Without you who have uplifted the Universe, who can brush aside the mass of sins? Without the joy - giving mother, who else can wipe off the dirt of the child?

उमापतिरमापती मम शिव जहीतां मनो
न जातु करुणे यथा कुरु तथैव बुद्धिं दृढाम् ।
तथैव रसनाममूं शिवशिवेति बागुद्धुरां
न चैतदुभयं विना किमपि मेऽभिलाषास्पदम् ॥ ९९ ॥

உமாபதிரமாபதீ மம ஶிவ ஜஹீதாம் மனோ
ந ஜாது கருணே யதா2 குரு ததை2வ பு3த்3தி4 த்3ரு'டா4ம் ।
ததை2வ ரஸநாமமூம் ஶிவஶிவேதி பா3கு3த்3த4ராம்
ந சைதது3ப4யம் வினா கிமபி மே(அ)பி4லாஷாஸ்பத3ம் ॥ 99 ॥

ஹே கருணே - ஏ தயையே!
மம - எனக்கு,
ஶிவை - இருவரும் ஒரே சிவனே போலிருக்கும் (அல்லது நன்மையைக் கொடுக்கும்),
உமாபதி-ரமாபதி - சிவனும் விஷ்ணும்,
ஜாது - ஒரு போதும்,
மன: - மனத்தை,
யதா2: - எவ்விதம்,
ந ஜஹிதாம் - விடமாட்டார்களோ,
ததா2 - அப்படி,
பு3த்தி4ம் - என் புத்தியை,
த்3ருடா4ம் - ஸ்திரமாய்,
குரு - செய்,
ததா2 ஏவ - அதுபோலவே,
அமும் - இந்த,
ரஸநாம் - (என்) நாவையும்,
ஶிவ-ஶிவ-இதி-பா3க்3 - ‘சிவ-சிவ’ என்ற வார்த்தையே
உத்த4ராம் மேலிட்டதாய்,
குரு - செய்,
ஏதத் - இந்த,
உப4யம் விநா - இரண்டையும் தவிர,
கிமபி - வேறொன்றும்,
மே - என்னுடைய,

அபி⁴லாஷ-ஆஸ்பதம் ந - விருப்பத்திற்கு இடமானதில்லை.

'மம சிவௌ உமாபதி - ரமாபதீ' என்பதால் பக்தருக்கு இருக்கும் மூர்த்தி - அபேத மனப்பான்மை வெளியாகிறது.

99. O Compassion! Give me that steadfast mind that Siva and Vishnu, both alike Siva to me, may never leave my mind; even so, make this tongue of mine utter'Siva, Siva'; barring these two, there is nothing else that is the object of my desire.

प्रसोद करुणेऽधुना मनसि मे शिवं स्थापया-
नपायिनमुमासखं कुरु च मध्यनुग्राहकस् ।
तथा निशमिहासनं शिवपदस्य जिह्वाञ्चले
ददख मम काङ्क्षितद्वयमिदं त्वदेकायनम् ॥ १०० ॥

ப்ரஸோத³ கருணே(அ)து⁴னா மனஸி மே ஶிவம் ஸ்தா²பயா-
நபாயினமுமாஸக²ம் குரு ச மத்⁴யனுக்³ராஹகஸ் ।
ததா² நிஶமிஹாஸனம் ஶிவபத³ஸ்ய ஜிஹ்வாஞ்சலே
த³த³க² மம காங்க்ஷிதத்³வயமித³ம் த்வதே³காயனம் ॥ 100 ॥

ஹே கருணே	-	ஏ தயையே!
ப்ரஸீத³	-	அருள் செய்,
அது⁴னா	-	இப்போது,
உமா-ஸக²ம்	-	பார்வதியோடுகூடிய,
அனபாயினம்	-	அழிவில்லாத,
ஶிவம்	-	பரமசிவனை,
மே	-	என்னுடைய,
மனஸி	-	மனத்தில்,
ஸ்தா²பய	-	நிலைபெறச் செய்,
மயி	-	என்பால்,
அனுப்ராஹதம் ச	-	அருள் செய்பவராயும் (அந்த சிவனை),
குரு	-	செய்,
ததா²	-	அப்படியே,
இஹ	-	இங்கே,
ஜிஹ்வா அஞ்சலே	-	(என்) நாவின் நுனியில்,
ஶிவ பத³ஸ்ய	-	சிவன் என்ற சொல்லிற்கு,
ஆஸநம்	-	இருப்பை,
த³த³க²	-	கொடு,
இத³ம்	-	இந்த,
மம	-	என்னுடைய,
காங்க்ஷித-த்³வயம்	-	விருப்பங்கள் இரண்டும்,

த்வத்3-ஏக-அயனம் - உன்னால் மட்டுமே கிடைக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது.

மனத்தில் சிவானுஸந்தானம், நாவில் சிவோச்சாரணம் வேறு ஒன்றும் வேண்டியதில்லை என்று பக்தர் சிவதயயை இவ்விரண்டு விருப்பங்களை தனக்கு அருளும்படி வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்.

100. O Compassion! Please, establish now in mind Siva, the Imperishable Lord, accompanied by Parvati, and make Him gracious towards me; and also make the word ‘Siva’ seated always on the tip of my tongue; these two desires of mine are dependent on you alone.

कालेऽन्तिमे शिवदये मम ते प्रसादा-
देतावदेव हृदये दृढमाविरस्तु ।
यद्व्यक्षरं शिवशिवेति तवास्पदीगं
मोक्षप्रदं भुवनमङ्गलनामधेयम् ॥ १०१ ॥

காலே(அ)ந்திமே ஶிவத3யே மம தே ப்ரஸாதா3-
தே3தாவதே3வ ஹ்ருத3யே த்3ருட4மாவிரஸ்து ।
யத்3வ்யக்ஷரம் ஶிவஶிவேதி தவாஸ்பதீ3க3ம்
மோக்ஷப்ரத3ம் பு4வனமங்க3லநாமதே4யம் ॥ 101 ॥

ஹே ஶிவ த3யே - ஏ தயையே!
தவ - உனக்கு,
ஆஸ்பதீ3யம் - இருப்பிடமான,
ஶிவ-ஶிவ-இதி - ‘சிவசிவ’ என்ற,
யத்3 - எந்த,
த்4வி-அக்ஷரம் - இரண்டு எழுத்துக்கள் கொண்ட,
மோக்ஷ-ப்ரத3ம் - வீட்டைவழங்கக்கூடியதும்,
பு4வன-மங்க3ல-நாம தே4யம் - உலகிற்கே மங்களகரமுமான பெயர் உண்டோ,
ஏதாவத்3 ஏவ - அது மட்டுமே,
தே - உன்னுடைய,
ப்ரஸாதாம் - அருளால்,
மம - என்னுடைய,
அந்திமே காலே - இறுதிப்போதில்,
ஹ்ருத3யே - (என்) மனத்தில்,
த்3ருட4ம் - உறுதியாய்,
ஆவிரஸ்து - தோன்றட்டும்.

'यं यं वापि स्मरन् भावं त्यजत्यन्ते कलेवरम् ।
तं तमेवैति कौन्तेय सदा तद्भावभावितः ॥'

'யம் யம் வாபி ஸ்மரன் பா⁴வம் த்யஜத்யந்தே கலேவரம் ।
தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதா³ தத்³பா⁴வபா⁴வித: ॥'

என்று பகவத் கீதையிலும் (8, 6)

'यथाक्रतुरस्मिन् लोके पुरुषो भवति, ततः प्रेत्य भवति'
'யதா²க்ரதுரஸ்மின் லோகே புருஷோ ப⁴வதி, தத: ப்ரேத்ய ப⁴வதி'

என்று சாந்தோக்யோபநிஷத்திலும் (3, 14, 1) சொல்லப்பட்ட தத்க்ரதுந்யாயத்தின்படி எந்த நினைவு கடைசி நேரத்தில் மனிதனுக்கு இருக்கிறதோ அதாகவே அவன் ஆகிறான் சாஸ்த்ரமாதலால், பக்தர் தன் என்பது கடைசிக் காலத்தில் சிவஸ்மிருதி தனக்கு வழுவாமல் நிற்கவேண்டுமென்று கடைசி ச்லோகத்தில் வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்.

101. O Compassion of Siva! In my last moment, by your grace, may this much appear in my heart, viz., this two lettered (name) 'Siva, Siva', your abode, the giver of Release, a Name that is auspicious to the (whole) Universe.

एवं दयास्तवमिमं पठतां हि भक्त्या
रोग्यापुरच्छ शिव भक्तिधनर्द्धिविद्याः ।
अग्रयान्सुतानपि यशश्च विमुक्तिमन्ते
श्रीपार्वतीशकरुणा दिशति प्रहृष्टा ॥ १०२ ॥

ஏவம் த³யாஸ்தவமிமம் பட²தாம் ஹி ப⁴க்த்யா
ரோக்³யாபுரச்ச² ஶிவ ப⁴க்தித⁴னர்த்³தி⁴வித்³யா: ।
அக்³ரயான்ஸுதானபி யஶஶ்ச விமுக்திமந்தே
ஸ்ரீபார்வதீஶகருணா தி³ஶதி ப்ரஹ்ருஷ்டா ॥ 102 ॥

ஏவம்	-	இப்படி,
இமம்	-	இந்த,
த³யாஸ்தவம்	-	(சிவ) தயையைப்பற்றிய ஸ்துதியை,
ப⁴க்த்யா	-	பக்தியோடு,
பட²தாம்	-	படிப்பவர்களுக்கு,
ஆரோக்³ய-ஆயுர அச்ச-ஶிவப⁴க்தி-த⁴னர்தி⁴வித்யா	-	நோயின்மை, ஆயுள், மாசற்ற சிவபக்தி, பணச்செழிப்பு, படிப்பு இவைகளையும்,
அக்³ரயான் ஸுதான் அபி	-	சிறந்த பிள்ளைகளையும்,

யஶ: ச	-	கீர்த்தியையும்,
அந்தே	-	இறுதியில்,
விமுக்திம்	-	மோக்ஷத்தையும்,
ப்ரஹ்ருஷ்டா	-	களிப்புற்ற,
ஸ்ரீ பார்வதீஶ-கருணா	-	சிவ தயையானது,
தி³ ஶதி ஹி	-	அளிக்கிறது!

இஹபர நலங்கள் எல்லாவற்றிற்குமே சிவதயை ஒன்றே காரணம்; சிவதயை த்ருப்தியடைந்து இவற்றை நமக்கு வழங்க நாம் அதையே வழிபடுவோமாக.

102. To those who read this Hymn on the Compassion (of Siva) with devotion, the Compassion of Siva, in great joy, gives health, long life, pure devotion to Siva, material prosperity, learning, foremost sons, fame and finally spiritual release.

इति श्री श्रीधरवेंकटेश (अय्यावाळ्) विरचितम्
दयाशतकम् संपूर्णम् ॥

இதி ஸ்ரீ ஸ்ரீத⁴ரவேங்கடேஶ (அய்யாவாள்) விரசிதம்
த³யாஶதகம் ஸம்பூர்ணம் ॥

இப்படி ஸ்ரீ அய்யாவாள் என்ற ஸ்ரீதர வேங்கடேசர் இயற்றிய
த³யாஶதகம் முற்றிற்று.

Thus ends the ‘Century on the Lord’s Compassion’, a hymn

BY

Sri Sridhara Venkatesa known as Sri Ayyaval